

*Ir tikai viena patiesa greznība:
cilvēciskas attiecības starp cilvēkiem.*

Antuāns de Sent-Ekziperī

Biobibliogrāfija veltīta Latvijas Valsts
universitātes Ķīmijas fakultātes dibinātājam un
pirmajam dekānam, Fizikālās ķīmijas katedras
izveidotājam un pirmajam vadītājam docentam

Gunāram Slaidiņam un Fizikālās ķīmijas
katedras piecdesmit gadu jubilejai

LATVIJAS UNIVERSITĀTE

Docents
GUNĀRS SLAIDIŅŠ

Biobibliogrāfija

17.02.1934.–16.07.1980.

Slaidiņš.

LU Akadēmiskais apgāds

Docents Gunārs Slaidiņš / sast. Anita Kalniņa ; bibliogr. rād. sast.
Anita Kalniņa un Dagnija Ivbule ; bibliogr. red. Anita Kalniņa. – Rīga :
LU Akadēmiskais apgāds, 2016. – 140 lpp.

Sastādītāja **Anita Kalniņa**

Atbildīgais redaktors **Andris Actiņš**

Bibliogrāfiskā rādītāja sastādītājas **Anita Kalniņa** un **Dagnija Ivbule**

Bibliogrāfiskā rādītāja redaktore **Anita Kalniņa**

Latviešu valodas teksta literārā redaktore **Ruta Puriņa**

Tulkojums angļu valodā **Andra Damberga**

Maketu veidojusi **Andra Liepiņa**

Foto: **Aldis Zekunde**

Grāmatā izmantotas fotogrāfijas no Gunāra Slaidiņa, Rasma Sautiņas,
Anitas Kalniņas personīgā arhīva un Fizikālās ķīmijas katedras arhīva.

© Latvijas Universitāte, 2016

ISBN 978-9934-18-169-6

DOCENTA GUNĀRA SLAIDIŅA MŪŽA GĀJUMS

Gunārs Slaidiņš dzimis 1934. gada 17. februārī Cēsu apriņķa Drustu pagasta (tagad Raunas novada Drustu pagasts) „Jaunciema” mājās.

Gunāra tēvs Jānis Slaidiņš dzimis kaimiņos esošajā Dzērbenes pagastā rentnieka ģimenē. 1929. gada 25. decembrī salaulājies ar „Jaunciema” māju saimnieci Martu Strēlnieks un pārcēlies uz šīm mājām. 1935. gadā viņš beidzis Latvijas Universitātes Lauksaimniecības fakultāti un ieguvis agronoma diplomu. 1937. gadā blakus darbam „Jaunciema” mājās sācis strādāt arī par Lauksaimniecības kameras Jaunpiebalgas rajona agronomu. Par labu saimniekošanu Jaunpiebalgā (Drustu pagastā) no prezidenta Kārļa Ulmaņa saņēmis naudas balvu. Divas reizes viņš ticis izsūtīts uz Sibīriju. Šo laiku izturēt palīdzējusi lielā Dzimtenes mīlestība, kas izpaudusies Jāņa Slaidiņa dzejā. Gunāra māte Marta Slaidiņa beigusi Kaucmīndes mājturības skolu un bijusi laba saimniece. Ģimenē tika koptas spēcīgas latviskās tradīcijas. Gunāra Slaidiņa vecākā māsa Skaidrīte Slaidiņa (pēc apprecēšanās – Smēķe) vēl tagad dzīvo dzimtas „Jaunciema” mājās, bet māsa Rasma Sautiņa, kas ir beigusi Latvijas Valsts universitātes (LVU) Bioloģijas fakultāti un pēc tam vairākus gadus tur strādājusi, dzīvo Rīgā.

1942. gada rudenī Gunārs sāka skolas gaitas Drustu 7-gadīgajā skolā, kuru ar ļoti labām sekmēm beidza 1949. gadā. Rudenī viņš mācības turpināja Rīgas Leona Paegles 1. vidusskolā, kuru absolvēja 1953. gadā un iestājās LVU Ķīmijas fakultātes Silikātu tehnoloģijas nodaļā, kuru beidza 1958. gadā, iegūstot inženiera tehnologa diplomu.

Šajā laikā tika nolemts Ķīmijas fakultātē atjaunot inženieru elektroķīmiķu sagatavošanu. Diemžēl izrādījās, ka fakultātē vairs nav pietiekami daudz mācībspēku, kas varētu sekmīgi mācīt elektroķīmiju, tāpēc nolēma spējīgo studentu G. Slaidiņu sūtīt uz Maskavu studēt aspirantūrā PSRS Zinātņu akadēmijas Elektroķīmijas institūtā. Aspirantūrā viņš mācījās no 1958. līdz 1961. gadam. Tas bija nopietna darba laiks, jo G. Slaidiņš bija silikātu tehnologs un tāpēc viņam vispirms labā

līmenī bija jāapgūst elektroķīmijas pamati, tikai tad varēja ķerties pie aspirantūras kursu apgūšanas. Vienlaikus viņam bija jāapgūst krievu valoda pietiekami labā līmenī. G. Slaidiņa disertācijas vadītājs bija ievērojamais elektroķīmiķis Maskavas Valsts universitātes profesors Pāvels Lukovcevs (1914–1971). Pēc aspirantūras beigšanas G. Slaidiņš vēl vienu gadu (līdz 1962. gada augustam) strādāja Elektroķīmijas institūtā par jaunāko zinātnisko līdzstrādnieku, lai pabeigtu disertācijas eksperimentālo daļu.

1962. gada augustā G. Slaidiņš atgriezās Rīgā, bet viņa aspirantūras laikā lēmums par inženieru elektroķīmiķu gatavošanu jau bija atcelts. Tā kā Ķīmijas fakultāte viņu bija komandējusi mācīties aspirantūrā, tad fakultātei viņš bija jānodrošina ar darbu. Brīva štata vieta tobrīd bija RPI Vispārīgās ķīmijas tehnoloģijas katedrā, un G. Slaidiņam šo vietu piedāvāja.

1958. gadā Rīgā bija notikusi augstākās izglītības reforma, kuras rezultātā Latvijas Valsts universitātei pievienoja Rīgas Pedagoģisko institūtu, bet dažas dienas vēlāk atjaunoja Rīgas Politehnisko institūtu (RPI), ko izveidoja no LVU tehniskajām fakultātēm. Uz jauno RPI pilnībā pārgāja arī Ķīmijas fakultāte. LVU palika tikai bijušā Rīgas Pedagoģiskā institūta Ķīmijas katedra, kas atradās Krišjāņa Valdemāra (toreiz Gorkija) ielā 48.

RPI Ķīmijas fakultātes galvenais uzdevums bija sagatavot inženierus ķīmiķus, jo augošajai rūpniecībai šādu speciālistu trūka. Taču republikai toreiz vajadzēja arī speciālistus „tīrajā” ķīmijā, kas būtu sagatavoti darbam zinātniskajās laboratorijās un spētu veikt pedagoģisko darbu. Pēc tālaika priekšstatiem šādi speciālisti jāgatavo universitātēm, tāpēc speciālistus „tīrajā” ķīmijā uzdeva gatavot LVU. Universitātē Ķīmijas katedra toreiz bija Bioloģijas fakultātē. Katedra atradās K. Valdemāra ielā 48. 1959. gada rudenī tika uzņemti pirmie ķīmijas studenti. Jauno speciālistu sagatavošanas darbs bija sarežģīts, jo trūka gan piemērotu laboratoriju, gan mācībspēku. 1962. gada pavasarī bija skaidrs, ka vajadzīgs vēl viens mācībspēks, kas mācītu fizikālo ķīmiju, īpaši elektroķīmiju. Meklējot piemērotu kandidātu, Ķīmijas katedras vadība uzzināja, ka RPI Ķīmijas fakultātē rudenī atgrieziesies Gunārs Slaidiņš, kas beidzis elektroķīmijas aspirantūru, un ka viņam RPI ķīmijas fakultātē nav darba atbilstoši apgūtajai specializācijai. LVU Ķīmijas katedra piedāvāja G. Slaidiņam viņa specializācijai atbilstošu darbu. RPI Ķīmijas fakultāte neiebildā, un 1962. gada 1. septembrī G. Slaidiņš

sāka strādāt LVU Bioloģijas fakultātes Ķīmijas katedrā par vecāko pasniedzēju. Viņš lasīja lekcijas ķīmisko procesu kinētikā un elektroķīmijā un vadīja seminārus un laboratorijas darbus fizikālajā ķīmijā.

1963. gada maijā G. Slaidiņš PSRS ZA Elektroķīmijas institūtā aizstāvēja ķīmijas zinātņu kandidāta disertāciju „Protonu difūzijas ātrums niķeļa oksīdos un skābekļa virsspriegums uz niķeļa oksīda elektroda” («Скорость диффузии протонов в окислах никеля и перенапряжения кислорода на окисноникелевом электроде»).

1963. gada novembrī G. Slaidiņu iecēla par LVU Bioloģijas fakultātes dekāna vietnieku (prodekānu) ķīmiķu apmācības jautājumos. 60. gadu sākumā radās doma: ja jau LVU gatavo ķīmiķus, tad jāizveido Ķīmijas fakultāte. Šo domu atbalstīja arī LVU zinātņu prorektors ķīmiķis docents Edgars Jansons (1929–2008). G. Slaidiņš aktīvi iesaistījās fakultātes veidošanas procesā. Viņa draugs fiziķis Juris Miķelsons ir teicis: „Gunārs to fakultāti izskrēja.” Un rezultātā 1964. gada 1. septembrī darbu sāka LVU Ķīmijas fakultāte un par tās pirmo dekānu kļuva Gunārs Slaidiņš. Viņš rūpējās par jaunu laboratoriju izveidi, kadru komplektēšanu un jaunas aparatūras iegādi.

1964. gadā G. Slaidiņu ievēlēja par docenta vietas izpildītāju, bet 1966. gadā apstiprināja par docentu. Tomēr šķiet, ka lielākais G. Slaidiņa dekāna darbības panākums bija Fizikālās ķīmijas katedras izveidošana 1966. gada 1. septembrī. Viņš arī kļuva par tās pirmo vadītāju. 1967. gadā katedrā tika izveidota jauna specializācija – elektroķīmija.

Tomēr ne visi atbalstīja G. Slaidiņa aktīvo darbību. 1969. gadā LVU kompartijas komiteja konstatēja, ka Slaidiņš Ķīmijas fakultāti esot izveidojis pārāk latvisku. Savā autobiogrāfijā viņš esot ierakstījis, ka viņa tēvs pēc izsūtījuma esot rehabilitēts, bet faktiski tēvs esot tikai amnestēts. Tāpēc G. Slaidiņu 1969. gadā atbrīvoja no dekāna amata un 1973. gadā arī no katedras vadītāja amata.

Strādādams par Fizikālās ķīmijas katedras docentu, G. Slaidiņš turpināja intensīvus zinātniskos pētījumus. Viņa vadībā ķīmijas zinātņu kandidāta disertāciju izstrādāja un aizstāvēja Jānis Čakste (1976), Jānis Zaļoksnis (1976) un Uldis Alksnis (1978). G. Slaidiņš rakstīja ķīmijas zinātņu doktora disertāciju „Dažas oksīdu elektrodu elektroķīmiskās īpašības” («Некоторые электрохимические свойства окисных электродов»).

Un tad 1980. gada 16. jūlijā nelaimīgā autoavārijā uz šosejas Rīga–Saulkrasti. Ceļā uz slimnīcu G. Slaidiņš mira. Viņu apglabāja Drustu kapsētā ģimenes kapos.

Gunāra Slaidiņa sāktie oksīdu elektrodu pētījumi Rīgā turpinājās vēl apmēram 20 gadus. Viņa vadībā iesāktās ķīmijas zinātņu kandidāta disertācijas aizstāvēja Andris Spricis (1982), Sigurds Takeris (1984), Aldis Zekunde (1984), Āris Kaksis (1991) un Andris Actiņš (1998).

Gunārs Slaidiņš bija izcils zinātnes organizators un aktīvs sabiedrīks darbinieks, kas bija guvis ievēribu visā valstī. Viņš bija PSRS Zinātņu akadēmijas Elektroķīmijas zinātņu padomes loceklis, Latvijas PSR Zinātņu akadēmijas Neorganiskās ķīmijas institūta Zinātniskās padomes loceklis, D. Mendeļejeva Vissavienības Ķīmiķu biedrības Latvijas nodaļas prezidija loceklis.

Viņš bija nenogurstošs ķīmijas popularizētājs skolu jaunatnes vidū, labs pedagogs un apdāvināts vadītājs, kas apveltīts ar iniciatīvu, neatlaidību, komunikabilitāti, un bija sabiedrības dvēsele, cilvēks ar plašu interešu loku daudzās eksaktās un humanitārās jomās.

Tomēr Gunāra Slaidiņa galvenais veikums ir Latvijas Universitātes Ķīmijas fakultātes izveidošana. Tā „plaukst un zaļo” nu jau vairāk nekā piecdesmit gadu.

Docents, ķīmijas zinātņu doktors
Uldis Alksnis

LIFE AND WORK OF ASSISTANT PROFESSOR GUNĀRS SLAIDIŅŠ

Gunārs Slaidiņš was born on February 17, 1934, in Jaunciema House of Cēsis district, Drusti parish (today – Rauna county Drusti parish).

His father Jānis came into the world in the neighboring Dzērbene parish, a child of tenant family. He married Jaunciema House owner Marta Strēlnieks on December 25, 1929, and moved to Jaunciems. In 1935, he graduated from the University of Latvia, Faculty of Agriculture and obtained a diploma of agronomist. In 1937, while working at Jaunciema House, he was also employed by Agricultural Chamber as Jaunpiebalga district agronomist. Successful farming in Jaunpiebalga (Drusti parish) was rewarded by the President Kārlis Ulmanis with a cash prize. He was exiled to Siberia twice. The great love for homeland helped to withstand this time, manifested in deeply felt poetry. Gunārs' mother Marta Slaidiņa graduated Kaucminde Home Economics School and was a good hostess. The family maintained strong Latvian traditions. Gunārs Slaidiņš' older sister Skaidrīte Slaidiņa (her surname after marriage – Smēķe) still lives in the family home at Jaunciems, but sister Rasma Sautiņa, who has graduated the University of Latvia, Faculty of Biology and subsequently has worked there for several years, lives in Riga.

At the autumn of 1942, Gunārs entered Drusti primary school, and finished his studies there with outstanding results in 1949. He continued his education at Riga Leons Paegle Secondary School No. 1. In 1953, he graduated from the secondary school and enrolled in the State University of Latvia (SUL), the Faculty of Chemistry, Silicate Technology Department, in 1958 obtaining a diploma of engineer – technologist.

At the time, the decision was passed to restore preparation of engineers – electrochemists at the Faculty of Chemistry. Unfortunately, it transpired that the faculty does not have a sufficient number of

professors capable to teach the disciplines of electrochemistry successfully, and, consequently, it was decided to send the talented student G. Slaidiņš to Moscow in order to obtain post-graduate education in the USSR Academy of Sciences Institute of Electrochemistry. Post-graduate studies were acquired from 1958 to 1961. This was a time of all-consuming work, as G. Slaidiņš was a silicate technologist, and therefore he first had to master electro-chemical basics at a good level, and only then he could commence the post-graduate courses. At the same time, he had to learn Russian language, achieving a sufficiently good level. G. Slaidiņš' dissertation supervisor was a notable electrochemist of the Moscow State University, Professor Pavel Lukovcev (1914–1971). After concluding the post-graduate studies, G. Slaidiņš spent another year (until August 1962) working at the Institute of Electrochemistry as a junior research assistant to complete the experimental part of his dissertation.

In August of 1962, G. Slaidiņš returned to Riga, but during his post-graduate studies the decision to prepare engineers – electrochemists had already been revoked. Since the Faculty of Chemistry had sent him to complete post-graduate studies, it was under an obligation to provide him with a job. A vacancy available at the time was at the General Chemical Technologies Department, and G. Slaidiņš was offered this place.

In 1958, Riga saw a higher education reform that led to the attachment of Riga Pedagogical Institute to the State University of Latvia, but a few days later Riga Polytechnic Institute (RPI) was restored, and it was formed from the technical faculties of the State University of Latvia. The new RPI also encompassed the entire Faculty of Chemistry. The only remainder of chemistry at the State University of Latvia was the former Riga Pedagogical Institute's Department of Chemistry, which was located at Krišjāņa Valdemāra (then – Gorkija) Street 48.

RPI Faculty of Chemistry was instructed to devote every effort for preparing engineers – chemists, as the growing industry lacked these specialists. However, the Republic at that time also required specialists of the so-called „pure chemistry”, ready to work in scientific laboratories and to teach. According to the prevailing opinion, such specialists had to be prepared by universities, therefore the preparation of „pure chemistry specialists” was assigned to the SUL. As the only remaining Department of Chemistry at SUL was at

the Faculty of Biology, K. Valdemāra Street 48, it had to enrol the first chemistry students at the autumn of 1959. Preparing of the young professionals was complicated due to the lack of suitable laboratories and teaching staff. In the spring of 1962, it was clear that another professor was required to teach physical chemistry, and, in particular, electrochemistry. In search of a suitable candidate, the Department of Chemistry management learned of Gunārs Slaidiņš' expected return to the RPI, Faculty of Chemistry in the autumn. He had completed the post-graduate studies in electrochemistry, and the faculty could not offer him a position in accordance with his specialization. The State University of Latvia Department of Chemistry offered G. Slaidiņš an employment, which corresponded to his specialization. RPI Faculty of Chemistry had no objections, and on September 1, 1962, he began to work at the State University of Latvia, Faculty of Biology, Department of Chemistry, as a Senior Lecturer. He was lecturing chemists in electrochemistry and kinetics of chemical processes, as well as conducted seminars and laboratory work in the physical chemistry.

In May of 1963, G. Slaidiņš defended the dissertation of the chemistry science candidate at the USSR Academy of Sciences Institute of Electrochemistry, titled „Proton Diffusion Speed in Nickel Oxides and Oxygen Overvoltage of the Nickel Oxide Electrode” („Скорость диффузии протонов в окислах никеля и перенапряжение кислорода на окисноникелевом электроде”).

In November 1963, G. Slaidiņš was appointed the Deputy Dean of the State University of Latvia Faculty of Biology in the matters of teaching chemists. In early 1960s, the idea appeared that since the SUL prepared chemists, then a Faculty of Chemistry should be set up therein. This idea was also supported by the Vice-Rector for Science of the SUL, chemistry Assistant Professor Edgars Jansons (1929–2008). G. Slaidiņš became actively involved in the process of creating the Faculty. G. Slaidiņš' friend, physicist Juris Miķelsons said, „Gunārs created that Faculty running”. As a result, on September 1, 1964, the State University of Latvia Faculty of Chemistry opened its doors to students and its first dean was Gunārs Slaidiņš. He devoted his efforts to establishment of new laboratories, attracting employees and purchase of new equipment.

G. Slaidiņš was elected acting assistant professor in 1964, and in 1966 he was confirmed an associate professor. However, it appears that

the greatest achievement of G. Slaidiņš during his time as the Dean was creation of the Department of Physical Chemistry, which was opened on September 1, 1966. Its first director was G. Slaidiņš himself. In 1967, a new specialization for students – electrochemistry – was established within the department.

The activity of G. Slaidiņš, however, did not meet with unanimous support. In 1969, the SUL Communist Party Committee noted that Slaidiņš had created an „excessively Latvian” Faculty of Chemistry, and that in his autobiography Slaidiņš had written that his father was rehabilitated after the deportation, while actually his father had only received amnesty. Therefore, G. Slaidiņš was dismissed from the dean’s position in 1969, and in 1973 he also lost the director’s office of the Department.

While working as an assistant professor at the Department of Physical Chemistry, G. Slaidiņš continued intensive scientific research. Under his leadership, the chemical sciences candidate dissertations were developed and defended by Jānis Čakste (1976), Jānis Zaļoksnis (1976) and Uldis Alksnis (1978).

Meanwhile, G. Slaidiņš prepared his doctoral dissertation in chemistry „Some electrochemical properties of oxide electrodes” („Некоторые электрохимические свойства окисных электродов”).

July 16, 1980 was the day when a car accident on the freeway Riga–Saulkrasti took the life of the distinguished scientist. G. Slaidiņš died on the way to the hospital. He was laid to rest in Drusti cemetery, among his predecessors.

The oxide electrode research studies commenced by Gunārs Slaidiņš in Riga continued for about 20 years. The chemical sciences candidate dissertations, whose preparation was commenced under his leadership, were defended by Andris Spricis (1982), Sigurds Takeris (1984), Aldis Zekunde (1984), Āris Kaksis (1991) and Andris Actiņš (1998).

Gunārs Slaidiņš was an outstanding organizer of science and an active public figure, recognised across the country. He was the Member of the USSR Academy of Sciences Electrochemistry Council, the Member of Latvian SSR Academy of Sciences Institute of Inorganic Chemistry Scientific Council, the Presidium Member of the Latvian Chapter of D. Mendeleev Soviet Union Society of Chemists.

He was a tireless promoter of chemistry among school students, a good teacher and a gifted leader, who possessed the initiative, perseverance, communication skills. He enjoyed being in public and was a man with a wide range of interests in many fields of natural sciences and the humanities.

The most remarkable achievement of Gunārs Slaidiņš was the establishment of the University of Latvia Faculty of Chemistry. It still grows and thrives today, more than fifty years since its foundation.

Assistant Professor, Doctor of Chemistry
Uldis Alksnis

GUNĀRA SLAIDIŅA DZĪVE UN DARBS FOTOATTĒLOS

Gunārs Slaidiņš ar vecākiem Martu un Jāni Slaidiņiem dzimtajās Jaunciema mājās

Drustu 7-gadīgās skolas sporta laukumā četrdesmito gadu sākumā.
Ar bumbu Gunārs Slaidiņš

Gunārs ar māsām Skaidrīti (pirmā no kreisās) un Rasmu Jaunciema mājās
1940. gadā

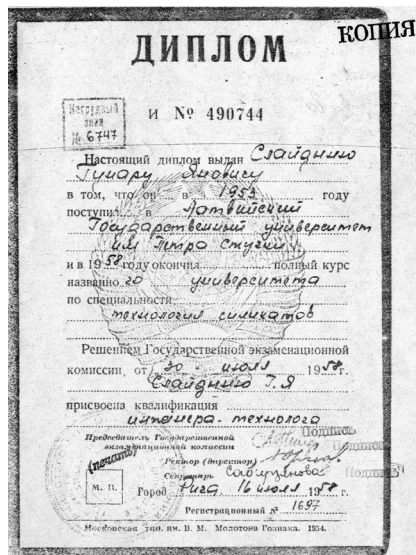

Gunārs ar māsām Skaidrīti (pa kreisi) un Rasmu pēc 15 gadiem

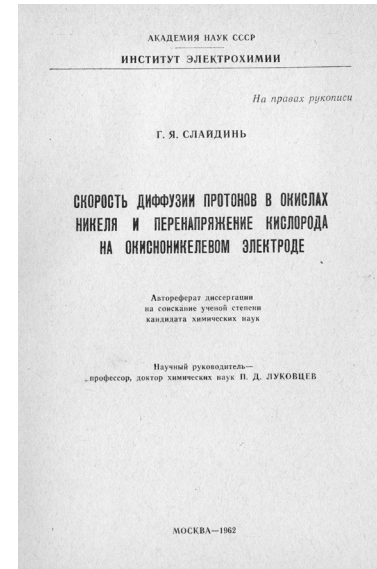

Studiju laiks Latvijas Valsts universitātes Ķīmijas fakultātē. „Silikātnieku” grupa pēc kopīgi pavadītiem Jāņiem 1954. gadā. Pietupienā no kreisās: Gaida Sālzirne, Inta Vība, Astra Čazīa, Maija Vilne, Malda Rudzīte, Dzidra Endele. Stāv jauktā rindā no kreisās: Uldis Purēns, Raimonds Jākobsons, Uldis Vitiņš, Gunārs Kancāns, Gunārs Slaidiņš, Žanis Šulcs, Laimonis Gulbis, Imants Pormanis

Gunāra Slaidiņa universitātes beigšanas diploms silikātu tehnoloģijas specialitātē (1958. gads)

Aspirantūras studijas PSRS Zinātņu akadēmijas Elektroķīmijas institūtā Maskavā profesora Pāvela Lukovceva vadībā vainagojās ar ķīmijas zinātņu kandidāta grāda iegūšanu 1963. gadā. Pa kreisi – Gunāra Slaidiņa disertācijas autoreferāts. Pa labi – Gunāra Slaidiņa disertācijas vadītājs profesors Pāvels Lukovcevs

Gunāra Slaidiņa ķīmijas zinātņu kandidāta diploms

Nr. 17 (447)

JAUNI ZINĀTŅU KANDIDĀTI

Lai enerģija neapsīktu!

plašu pielietojamību sārnu akumulatoros, tādēļ tēmas nozīmīgums pats par sevi saprotams, jo daudzās tehnikas nozarēs ķīmiskie strāvas avoti ir neaizstājami: automobiļu transportā, kosmiskajos kuģos, portatīvajos radioaparātos u. c.

Neskatoties uz daudzajiem pētījumiem, kas veikti, lai uzlabotu ķīmisko strāvas avotu darbību, šodien vēl ir vesela virkne jautājumu, kas gaida savu atrisinājumu. Pie tādiem pieder elektroķīmiskā oksīdu reducēšanas un oksidēšanas kinētika, kur savu ieguldījumu devis arī disertants.

Darbā izstrādāta oriģināla metode protonu difūzijas ātruma mērījumiem caur niķeļa oksīdiem. Tādējādi pirmo reizi eksperimentāli pierādīts, ka tiešām notiek protonu difūzija cietā fāzē.

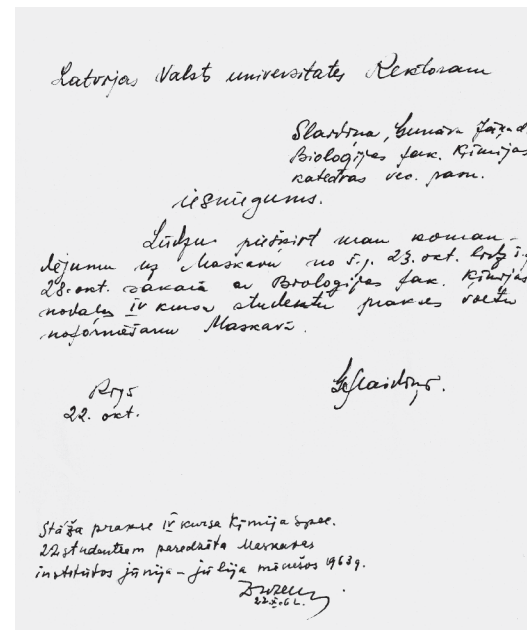
Par daļu disertācijas materiālu nolasīts referāts Vispasaules elektroķīmiku simpozijā Briselē 1961. gadā, kur tas guva nedalītu atzīnību. Katedras kolektīvs novēl jaunajam zinātnu kandidātam b. Slaidiņam, lai enerģija un degsme, ko viņš parāda ne tikai zinātniskajā un mācību darbā, bet arī fakultātes sabiedriskajā dzīvē, neapsīktu un būtu stimulē doktora disertācijas izstrādāšanā.

Doc. A. APSITIS

Sā gada 14. maijā Maskava, PSRS ZA Elektroķīmijas institūta zinātniskā padome vienbalsīgi piešķīra ķīmijas zinātnu kandidāta grādu ķīmijas katedras vecākajam pasniedzējam GUNĀRAM SLAIDIŅAM par tēmu «Protonu difūzijas ātrums niķeļa oksīdos un skābekļa virsspriegums uz niķeļa oksīda elektroda». Disertācija izstrādāta Maskavas Elektroķīmijas institūta jauno elektroķīmisko sistēmu laboratorijā profesora P. Lukovceva vadībā.

Niķeļa oksīdu elektrodi atrod

Ķīmijas katedras kolektīvs apsveic Gunāru Slaidiņu ar disertācijas aizstāvēšanu. Padomju Students, 1963. gada 14. jūnijs

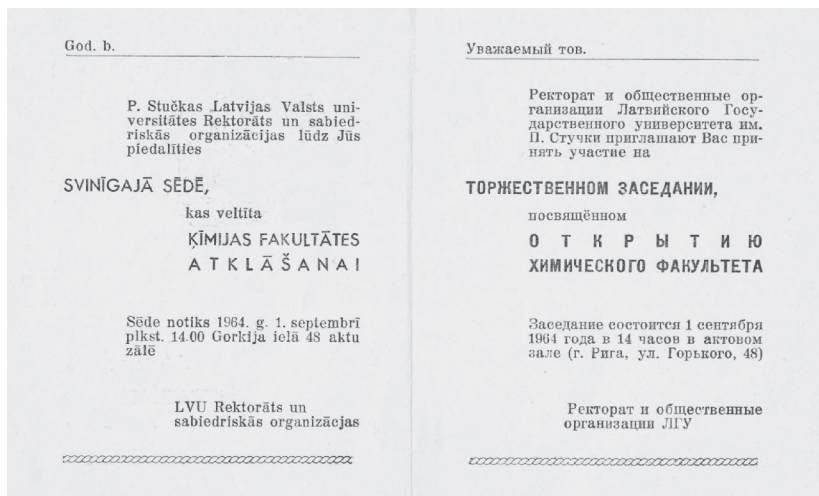

1962. gada rudenī Gunārs Slaidiņš Latvijas Valsts universitātes Bioloģijas fakultātes Ķīmijas katedrā sāka strādāt ar lielu aizrautību un jau tūlīt organizēja studentu prakses iespējas vadošajos zinātniskajos institūtos Maskavā, bet 1963. gada rudenī pirmos ķīmiķus iekārtoja prakses vietās Maskavā. No kreisās: Māra Olte, Astra Meisite, Ilze Dālberga, Anita Kalniņa, Inta Krave

Bioloģijas fakultātes Ķīmijas katedras sēde 1963. gada rudenī.
No kreisās ap galdu: vecākais pasniedzējs Rolands Būmans, docents Haralds Gode, asistente Valda Bērziņa, vecākais pasniedzējs Gunārs Slaidiņš, katedras vadītājs docenta vietas izpildītājs Edgars Jansons, vecākais pasniedzējs Valdis Oškāja, docents Arnis Apsītis

1964. gada 1. septembrī, pateicoties Gunāra Slaidiņa neatlaidībai, tika atklāta Ķīmijas fakultāte

Ķīmijas fakultātes ēka Rīgā, Krišjāņa Valdemāra (agrāk Gorkija) ielā 48

Dekāns Gunārs Slaidiņš uzrunā jaunās Ķīmijas fakultātes pirmos absolventus izlaidumā 1964. gada 27. decembrī. No kreisās sēž: pasniedzēji Voldemārs Grīnšteins, Haralds Gode, Gunārs Rudzītis, Edgars Jansons, Marta Peinberga, Valdis Oškāja

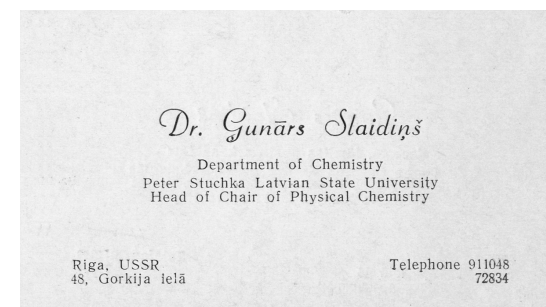
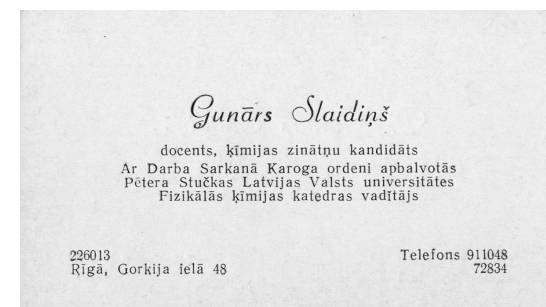
Absolventi un pasniedzēji pēc pagaidu apliecību izsniegšanas 1964. gada decembrī.
Pirmajā rindā no kreisās: pasniedzēji Valdis Oškāja, Haralds Gode, Voldemārs Grīnšteins, Gunārs Slaidiņš, Uldis Alksnis, Marta Peinberga, Gunārs Rudzītis.
Otrajā rindā no kreisās: absolventi Māra Olte, Vija Vilka, Inta Krave, Ilze Dālberga, Solveiga Dreimane, Anita Kalniņa, Aivars Deme, Dagnija Zariņa, Ināra Štrause, Astra Meisīte, Marta Japiņa, Vija Melnace, Māra Platā, Mairita Millere

1966. gada 1. septembrī tika izveidota Fizikālās ķīmijas katedra. Akadēmiķe Lidija Liepiņa apsveic jaundibinātās katedras vadītāju docentu Gunāru Slaidiņu

Fizikālās ķīmijas katedras vadītājs docents ķīmijas zinātņu kandidāts
Gunārs Slaidiņš

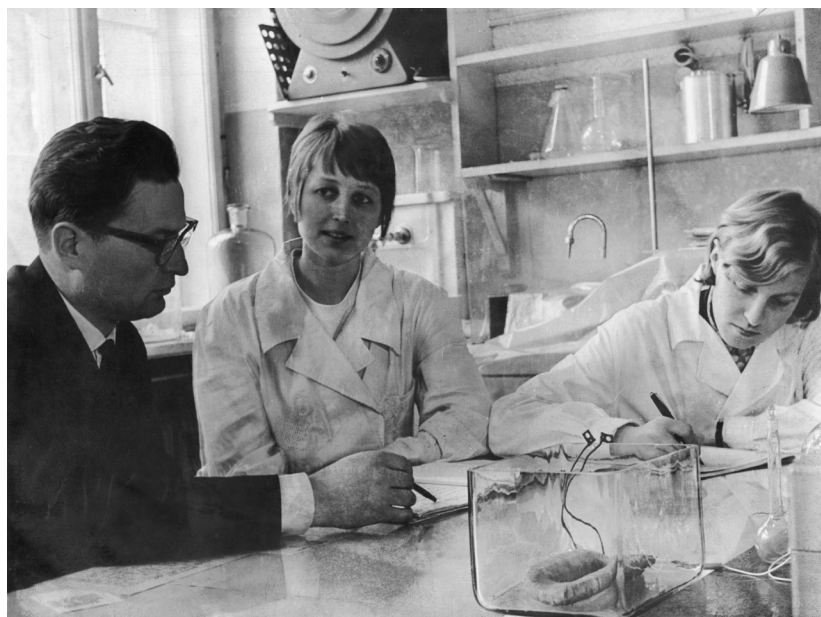

Docenta Gunāra Slaidiņa vizītkarte latviešu un angļu valodā

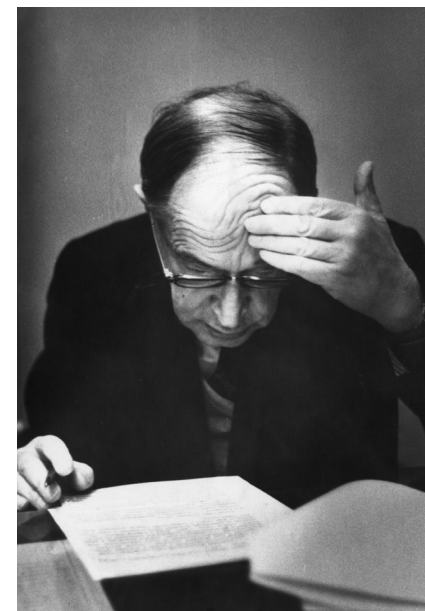
Fizikālās ķīmijas katedras sēde septiņdesmitajos gados

No 1966./67. mācību gada studenti sāka specializēties fizikālās ķīmijas specialitātē. Attīstot elektroķīmijas zinātnisko virzienu, tika izveidota elektroķīmijas spekcursa laboratorija. Pirmie fizikālķīmiķi beidza fakultāti 1969. gadā. Docents Gunārs Slaidiņš pieņēma kolokviju elektroķīmijas spekcursa laboratorijā topošajiem fizikālķīmiķiem 1968. gadā. No kreisās: Skaidīte Kibare un Irēna Jankovska

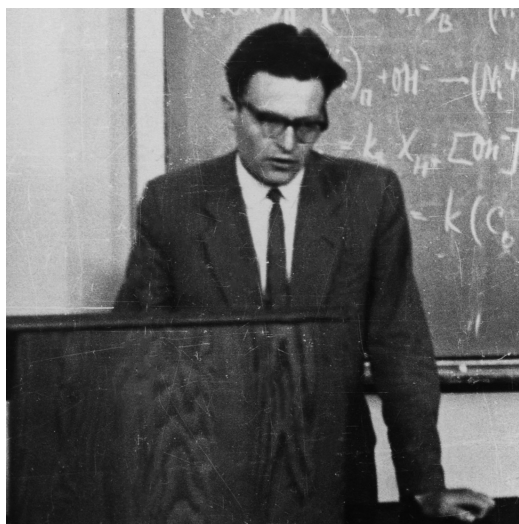
Uzskates materiāli lekcijai par ķīmiskajiem strāvas avotiem

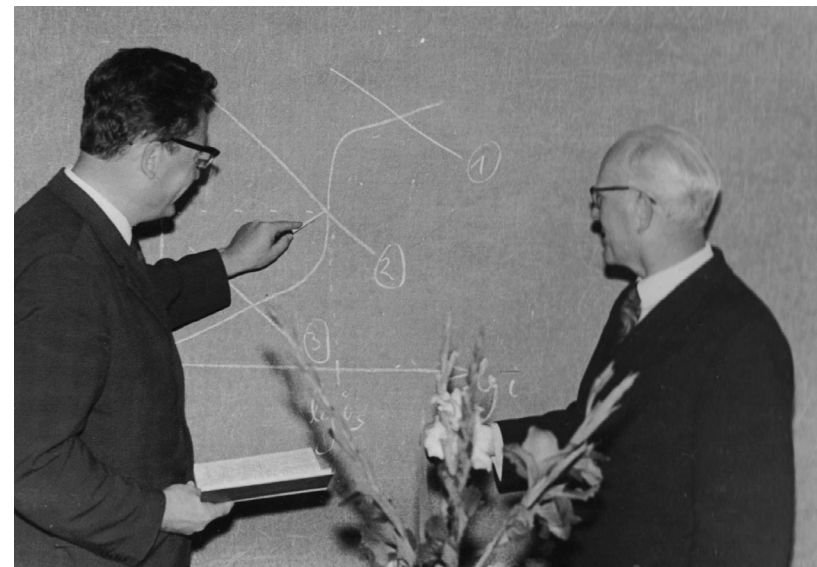
Elektroķīmijas attīstība Ķīmijas fakultātē notika ciešā sadarbībā ar PSRS Zinātņu akadēmijas Elektroķīmijas institūta zinātniekiem un vadošo augstskolu profesoriem. Elektroķīmijas institūta direktors akadēmiķis Aleksandrs Frumkins

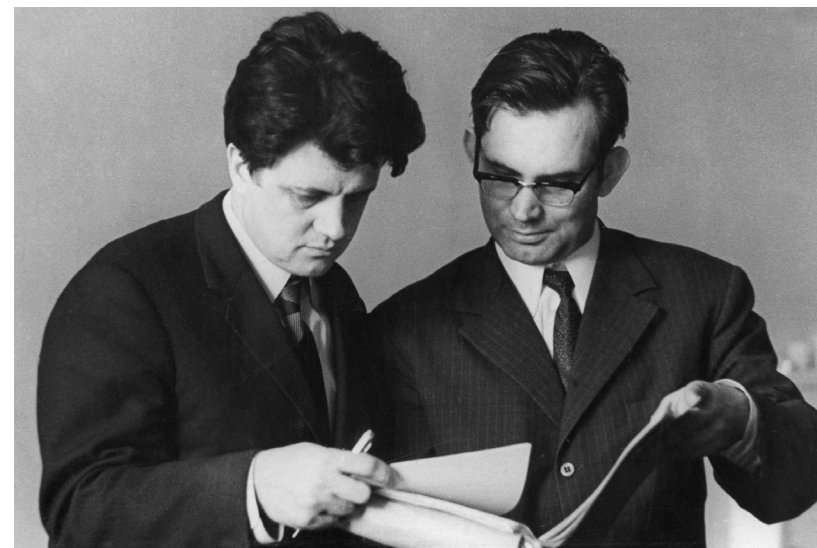
Tartu Valsts universitātes un Latvijas Valsts universitātes ķīmiķi pie Tartu Valsts universitātes ieejas. No kreisās: pirmais – Latvijas Valsts universitātes prorektors Ķīmijas fakultātes docents Edgars Jansons, trešais – Tartu Valsts universitātes profesors Vello Pāsts, ceturtais – docents Gunārs Slaidiņš

Gunārs Slaidiņš iepazīstina Tartu Valsts universitātes kolēģus ar protonu difūzijas pētījumiem 1966. gadā

Tartu Valsts universitātes profesors Vello Pāsts lasa lekciju kursu „Elektroķīmiskā kinētika” fizikālās ķīmijas specializācijas studentiem 1974. gadā

Maskavas Valsts universitātes profesori Boriss Damaskins (pa kreisi) un Oļegs Petrijs – mācību grāmatas „Ievads elektroķīmiskajā kinētikā” autori

Docents Gunārs Slaidiņš un ķīmijas zinātņu doktors Jevgeņijs Ukše (PSRS ZA Jauno ķīmisko problēmu institūts Černogolovkā) apspriež sadarbības plānus

Docents Gunārs Slaidiņš pēc lekcijas pasniedz Fizikālās ķīmijas katedras 10 gadu jubilejas medaļu profesoram Lēvam Krištaļņikam (PSRS ZA Elektroķīmijas institūts)

VIII Vissavienības konferencē par organisko savienojumu elektroķīmiju (ЭХОС 73) LVU Mazajā aulā 1973. gadā. Pirmajā rindā no labās: Elektroķīmijas institūta direktors akadēmiķis Aleksandrs Frumkins, konferences orgkomitejas loceklis docents Gunārs Slaidiņš, trešais no kreisās – profesors Vladimirs Bagockis (Elektroķīmijas institūts)

Akadēmiķis Jānis Stradiņš (centrā) iepazīstina konferences ЭХОС-73 dalībniekus ar universitātes galvenās ēkas vēsturi (karceris)

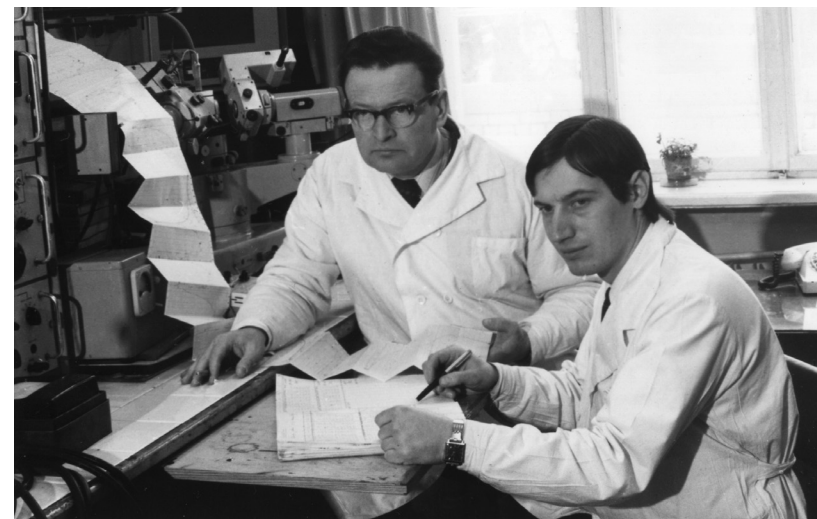
Latvijas Valsts universitātes pārstāvji 1974. gada augustā sveic LZA Koksnes ķīmijas institūta direktoru akadēmiķi Arvīdu Kalniņu 80 gadu jubilejā. No kreisās: biologi – profesors Jānis Lūsis un profesors Voldemārs Langenfelds, LVU zinātņu prorektors vēsturnieks Alberts Varslavāns, ķīmiķis docents Gunārs Slaidiņš, rektorāta pārstāve Vija Medne; nezināma persona, akadēmiķis Arvīds Kalniņš; pie galdā sēž LZA Organiskās sintēzes institūta direktors akadēmiķis Solomons Hillers

IV Vissavienības simpozija „Dubultslānis un adsorbcija uz cietiem elektrodiem” dalībnieki Tartu Valsts universitātes aulā 1975. gadā. Gunārs Slaidiņš – 2. rindā 5. no labās

Fizikālās ķīmijas katedras izveidošana ļāva atvērt aspirantūru fizikālās ķīmijas specializācijā. Docents Gunārs Slaidiņš ar saviem pirmajiem aspirantiem – 1970. gada absolventiem Jāni Čaksti (pa kreisi) un Andri Actiņu

Docents Gunārs Slaidiņš ar 1971. gada absolventu aspirantu Andri Sprici apspriež elipsometrijas eksperimentu rezultātus

Darba vadītāja docenta Gunāra Slaidiņa runa pēc Ulda Alkšņa disertācijas aizstāvēšanas 1978. gadā

Docents Gunārs Slaidiņš ar pirmajiem ķīmijas zinātņu kandidātiem fizikālās ķīmijas apakšnozarē. Pirmajā rindā no kreisās: Uldis Alksnis un Gunārs Slaidiņš, otrajā rindā no kreisās: Jānis Čakste un Jānis Zaļoksnis

1976. gadā saņemtā pirmā autorapliecība par izgudrojumu „Elektrisko signālu vizuālās indikācijas elektroķīmiskais paņēmienis”. Autori: Gunārs Slaidiņš, Andris Spricis, Andris Actiņš, Ļevs Sokolovs, Boriss Grafovs

Apstiprināti vairāki Gunāra Slaidiņa racionalizācijas priekšlikumi, kuri sagatavoti arī sadarbībā ar kolēģiem Valdi Briedi un Andri Sprici

Docenta Gunāra Slaidiņa sagatavotie izdevumi: Latvijas Valsts universitātes zinātnisko rakstu 165. sējums (1972) „Oksīdu elektrodu elektroķīmiskās īpašības” pilnībā veltīts elektroķīmijas pētījumiem Fizikālās ķīmijas katedrā; mācību līdzeklis „Elektrolīzes procesi rūpniecībā” (1970)

AR DARBA SARKANA KAROGA ORDENI APBALVOTAS
P. STUCKAS LATVIJAS VALSTS UNIVERSITĀTES KĪMIJAS
FAKULTĀTES DEKANĀTS UN SABIEDRISKAS
ORGANIZĀCIJAS LŪDZ JŪS PIEDALĪTIES

SVINĪGĀJĀ SANĀKSME,
kas veltīta
**KĪMIJAS FAKULTĀTES DIBINĀŠANAS
10. GADADIENAI**

Sanāksme notiks 1974. gada 5. oktobrī plkst. 14.00
LVU Lielajā aulā Raiņa bulvārī 19

AR DARBA SARKANĀ KAROGA ORDENI APBALVOTĀS
P. STUCKAS LATVIJAS VALSTS UNIVERSITĀTES
KĪMIJAS FAKULTĀTES FIZIKĀLĀS KĪMIJAS KATEDRAS
KOLEKTĪVS
LŪDZ JŪS PIEDALĪTIES

SVINĪGĀJĀ SANĀKSME,
kas veltīta
**FIZIKĀLĀS KĪMIJAS KATEDRAS
DIBINĀŠANAS 10. GADADIENAI**

Sanāksme notiks 1976. gada 17. septembrī plkst. 16.00
Ķīmijas fakultātes aktu zālē Gorkija ielā 48.
Iepazīšanās ar katedru plkst. 15.30 Gorkija ielā 48,
II stāvā, 29. kabinetā.

Ielūgumi uz Ķīmijas fakultātes (1974) un Fizikālās ķīmijas katedras (1976) 10 gadu jubilejas svinībām

Dekāns docents Gunārs Rudzītis (pa kreisi) un docents Gunārs Slaidiņš apspriež aktuālas problēmas fakultātes 10 gadu jubilejas priekšvakarā

Docenta Gunāra Slaidiņa uzruna Fizikālās ķīmijas katedras 10 gadu jubilejā 1976. gadā

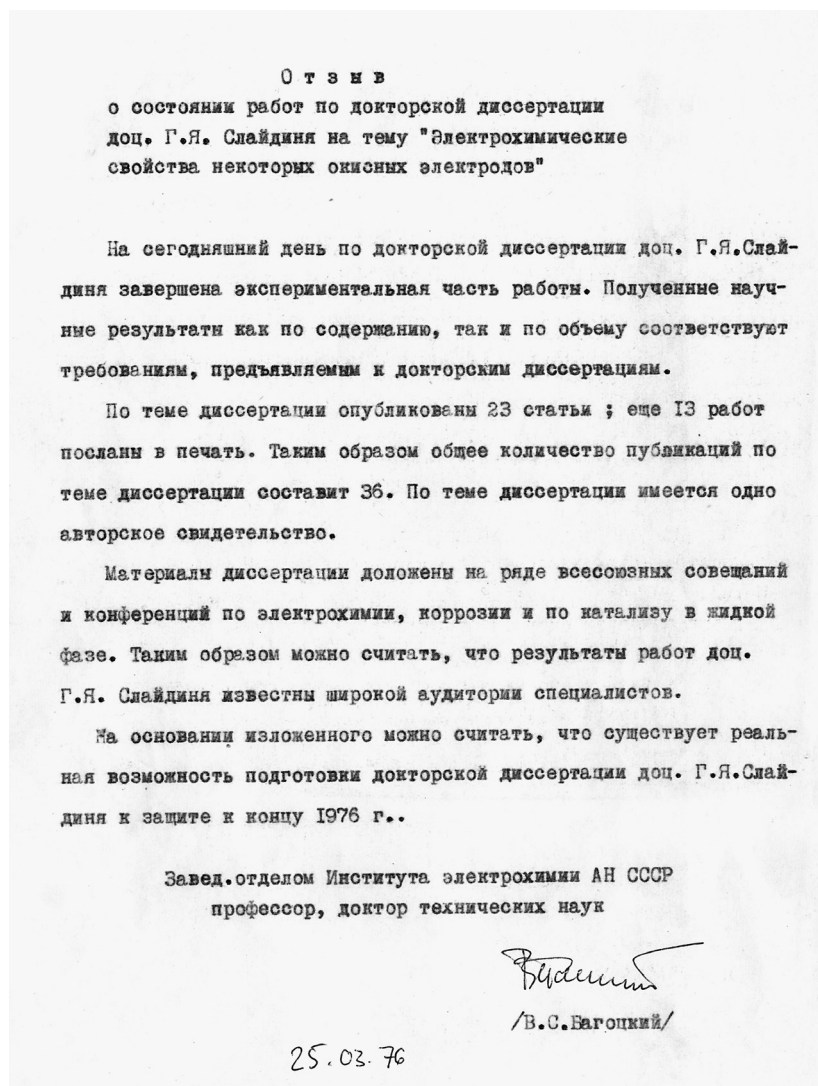

Fizikālās ķīmijas katedras 10 gadu jubilejas prezidijā 1976. gadā. No kreisās: Rostokas universitātes profesors Hanss Berge (Vācijas Demokrātiskā Republika), Neorganiskās ķīmijas institūta zinātniskais līdzstrādnieks Osvalds Kukurs, vecākais pasniedzējs Uldis Alksnis un docents Gunārs Slaidiņš

Docents Gunārs Slaidiņš un Rīgas Politehniskā institūta docents Vilnis Breicis Fizikālās ķīmijas katedras 10 gadu jubilejā

Intensīvo zinātnisko pētījumu rezultāti par oksīdu elektrodu elektroķīmiskajām īpašībām tiek publicēti zinātniskos žurnālos, par tiem tiek ziņots konferencēs un kongresos, krājas materiāli doktora disertācijai.

Doktora disertācijas vadītāja, PSRS ZA Elektroķīmijas institūta nodaļas vadītāja profesora Vladimira Bagocka pozitīvā atsauksme par docenta Gunāra Slaidiņa disertācijas izstrādes gaitu 1976. gadā

Fizikālās ķīmijas specializācijas valsts eksaminācijas komisijas sēde septiņdesmitajos gados. No kreisās: priekšsēdētāja, Neorganiskās ķīmijas institūta laboratorijas vadītāja Asja Lokenbaha, locekļi: docents Gunārs Slaidiņš, vecākais pasniedzējs Uldis Alksnis, docents Juris Tīliks

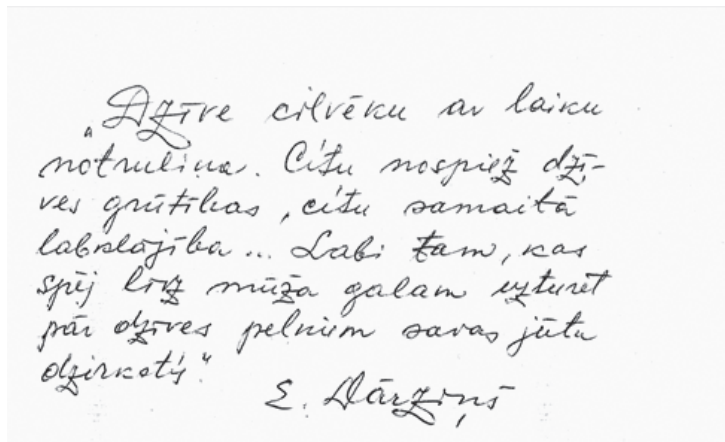

1979. gada absolventi ar pasniedzējiem fakultātes pagalmā. Otrais no kreisās stāv docents Gunārs Slaidiņš

Docenta Gunāra Slaidiņa darba kabineta iekārtojums nebija iedomājams bez grāmatas par Emīlu Dārziņu, plašas skaņuplašu kolekcijas un daudzpusīgas bibliotēkas ar bagātīgu elektroķīmijas grāmatu klāstu, no kurienes viņš smēlās plašās zināšanas un garīgo spēku

Docenta Gunāra Slaidiņa pierakstīta Emīla Dārziņa atziņa

Jau no pirmajiem darba gadiem Latvijas Valsts universitātē docents Gunārs Slaidiņš aktīvi iesaistījās katedras, fakultātes un visas universitātes sabiedriskajā dzīvē. Viņš bija aktīvs LVU Veselības dienu un Ķīmiķu dienu dalībnieks. Ar sevišķu aizrautību G. Slaidiņš iesaistījās katedras organizētajos rudens pārgājienos un talkās Gaujas Nacionālajā parkā kopā ar specializācijas studentiem, kā arī katedras darba sezonas noslēguma un atklāšanas pasākumos.

Mācību ekskursija uz Latvijas un Lietuvas ķīmiskās rūpniecības uzņēmumiem 1965. gada vasarā

Ķīmijas fakultātes docents Gunārs Slaidiņš piedalījies visās universitātes Veselības dienās

Virves vilkšanas sacensībās 1969. gada Veselības dienā uzvar Ķīmijas fakultāte ar dekānu Gunāru Slaidiņu priekšgalā

Futbola komanda ir gatava startam Ķīmiķu dienu sacensībās Daugmalē 1977. gadā. No kreisās: Juris Dzelme, Juris Tiliks, Gunārs Slaidiņš, Gunta Ķizāne, Velta Legzdiņa, Astra Kravčenko, Jānis Grava

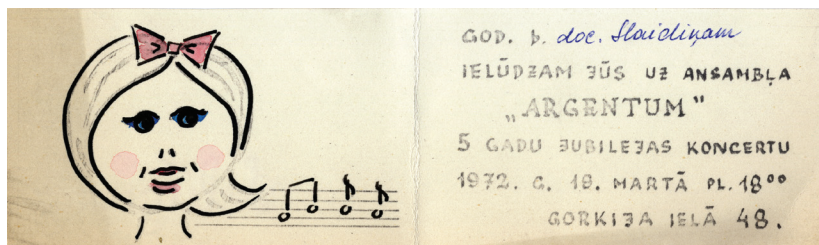

Gunārs Slaidiņš piedalās lodes grūšanā Ķīmiķu dienu sacensībās

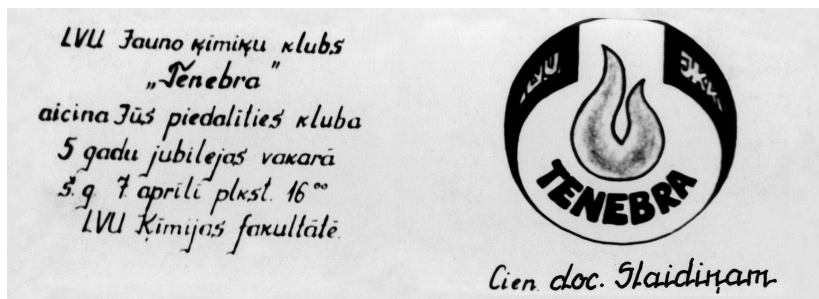

Docents Gunārs Slaidiņš Ķīmiķu dienā volejbola laukumā.
Asistē docents Teodors Dumpis

Docents Gunārs Slaidiņš vienmēr lepojās ar fakultātes meiteņu vokālo ansambli „Argentum”, kurš tika nodibināts jau 1966. gada rudenī

Docents Gunārs Slaidiņš bija aizrautīgs ķīmijas popularizētājs skolu jaunatnes vidū

Ķīmijas fakultātes trešais izlaidums 1966. gadā. Priekšnesumu sniedz fizikālās ķīmijas pasniedzēji. No reisās: Uldis Alksnis, Gunārs Slaidiņš, Juris Balodis, Ziedonis Kļaviņš

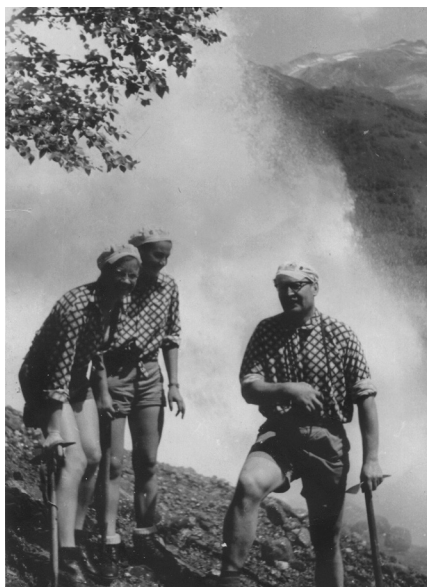
Studenti cienīja savu dekānu Gunāru Slaidiņu un uzdāvināja viņam speciālu atšķirības simbolu

Jāņa Zaļokšņa organizētais elektroķīmiķu pārgājiens pa Rietumkaukāza takām 1973. gada vasarā bija svarīgs notikums arī Gunāra Slaidiņa dzīvē.

Pa kreisi – pārgājienu emblēma. Pa labi no kreisās: Andris Actiņš, Māra Rudzīte, Liene Actiņa, Anita Kalniņa, Gunārs Slaidiņš. Fotografē grupas vadītājs Jānis Zaļokšnis

Pie krāšņā Alibeka ūdenskrituma.
No labās: Gunārs Slaidiņš, Māra Rudzīte, Anita Kalniņa

Pārgājienu dalībnieki uz Alibeka ledāja. No labās: Gunārs Slaidiņš, Māra Rudzīte, Jānis Zaļokšnis, Liene Actiņa, Andris Actiņš

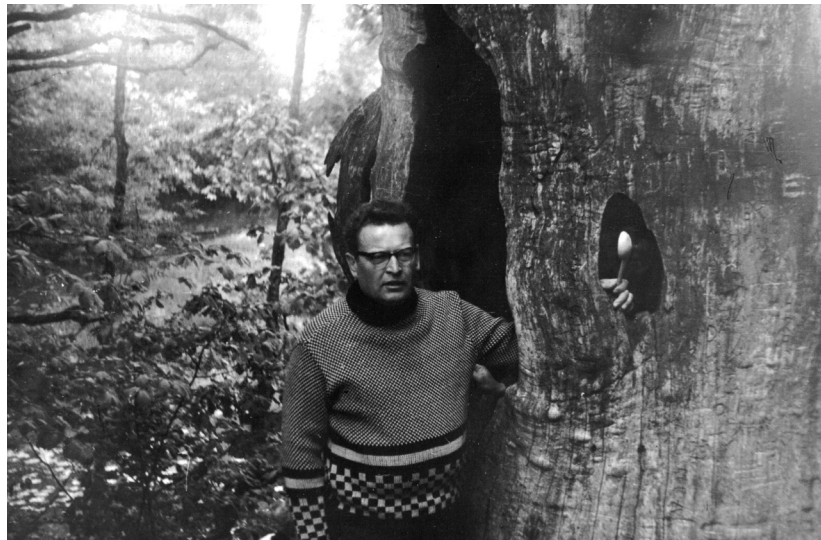

Uz kalnu pārejas satikušās divas tūristu grupas. Centrā Gunārs Slaidiņš

Gunāra Slaidiņa galvenā atziņa pēc pārgājiena Kaukāzā:
„Tik tiešām pārgājieni ir lietderīgi!”

Interesantā fakultātes darbinieku ekskursija pa Kurzemi 1976. gada jūnijā varēja notikt tikai pēc saskaņošanas ar Iekšlietu un Mežsaimniecības ministriju.
Gunārs Slaidiņš pie Rūķišu ozola Ēdoles pils parkā

Fakultātes darbinieku „ansamblis” Kurzemes ekskursijas laikā Alsungas estrādē. No kreisās: Silvija Pastare, Gunārs Slaidiņš, Ausma Bērziņa, Ilze Ansone, Inta Šakina, Anita Kalniņa, Sigurds Takeris, Juris Dzelme

Ceļā uz Moricsalu Usmas ezerā. Laivā sēž: no kreisās – Ausma Bērziņa, Ilze Ansone, Daina Sprice, Inta Šakina. Pie airiem Gunārs Slaidiņš

Pirmā katedras talka Gaujas Nacionālajā parkā 1977. gada 23. aprīli Jura dienā.
No kreisās: parka direktors Gunārs Skriba, Gunārs Slaiđiņš, Juris Jākobsons,
Juris Dzelme, Juris Tīliks. Talkas atklāšanas brīdis

Metāla žoga ierīkošana briežu nožogojumam. Centrā – Gunārs Slaiđiņš

Gaujas Nacionālajā parkā 1979. gada maijā Gunāru Slaiđiņu intervē GNP
zinātniskais līdzstrādnieks Jānis Brikmanis. Aizmugurē – Sigurds Takeris

Katedras sezonas atklāšanas pasākums Saulkrastos pie docenta
Gunāra Slaiđiņa (centrā) 1979. gada augustā

Jaungada pasākumā 1979. gada decembrī uzstājas fizikāļķīmiķi. No kreisās: Jānis Čakste, Jānis Zaļoksnis, Velta Legzdiņa, Gunārs Slaidiņš, Anita Kalniņa

Docents Gunārs Slaidiņš un elektroķīmiķu grupas studentes 1980. gada 1. februārī atpūtas pasākumā. No kreisās: Agrita Sakse, Astrīda Bajjere, Ārija Bočkāne, Indra Ābele, Gundega Kiršteine

Elektroķīmiķu kolektīva vīriešu kopbilde apsveikumam kolēģēm Sieviešu dienā 1980. gada 8. martā. Centrā no kreisās 1. rindā: Andris Actiņš, Jānis Zaļoksnis; 2. rindā: Andris Kauķis, Gunārs Slaidiņš, Aleksandrs Vosekalns; 3. rindā: Andris Spricis, Valdis Briedis, Aldis Zekunde, Egils Svārs; kreisajā pusē – Uldis Alksnis, labajā pusē – Jānis Čakste

Katedras darbinieku ceturttālka Gaujas Nacionālajā parkā 1980. gada jūnijā. No kreisās 1. rindā: Jānis Mažeiks, Linda Skujiņa, Āris Kundziņš, Māra Čakste, Mārtiņš Čakste; 2. rindā: Aldis Zekunde, Juris Dzelme, Gaļina Dzelme, Ilze Ansons, Lilita Kundziņa, Maruta Vītiņa, Gunārs Slaidiņš, Jānis Zaļoksnis, 3. rindā: Anita Kalniņa, Jānis Čakste, Andris Actiņš, GNP darbinieki, Anita Skujiņa

GUNĀRS SLAIDIŅŠ AUDZĒKŅU UN LAIKABIEDRU ATMIŅĀS

Docents Uldis Alksnis,

Gunāra Slaidiņa tuvākais kolēģis no 1962. gada

Pēc augstskolu reformas 1958. gadā Latvijas Valsts universitātē vairs nebija Ķīmijas fakultātes, kas sagatavotu ķīmiķus, tāpēc 1959. gadā ķīmijas studentu uzņemšanu no jauna atsāka Bioloģijas fakultātes Ķīmijas katedrā.

1961. gadā studentiem bija jāapgūst fizikālās ķīmijas kurss, bet katedrā nebija fizikālās ķīmijas pasniedzēja. Mani uzaicināja pasniegt šo kursu. Taču jau 1962. gada sākumā sapratām, ka viens pasniedzējs nevarēs tikt galā ar lielo slodzi. Sākām interesēties, kur varētu atrast otru fizikālās ķīmijas pasniedzēju.

Noskaidrojās, ka iecere gatavot RPI Ķīmijas fakultātē inženierus elektroķīmiķus nav īstenojusies un uz Maskavu mācīties nosūtītajam Gunāram Slaidiņam nav darba. Nolēmām, ka viņam jāpiedāvā elektroķīmijas mācīšana Ķīmijas katedras studentiem. Uzzināju, ka Slaidiņš ir atgriezies no Maskavas, un devos uz Ķīmijas fakultāti. Līdz fakultātei pat nebija jāaiziet, jo satikāmies jau pie Nacionālā teātra. Slaidiņš zināja, ka RPI Ķīmijas fakultātē elektroķīmijas pasniedzējs nav vajadzīgs, un pieņēma priekšlikumu strādāt LVU Ķīmijas katedrā. Vadība neiebilda, un 1962. gada rudenī Slaidiņš tika pieņemts par LVU Ķīmijas katedras vecāko pasniedzēju.

Gunārs Slaidiņš bija enerģisks organizators un ar dziļu sapratni risināja daudzus jautājumus. Ķīmijas katedrā radās doma, ka katedru ar laiku vajadzētu pārveidot par Ķīmijas fakultāti. Turpmākajos gados Slaidiņam izdevās šo ieceri realizēt.

1963. gadā Ķīmijas katedru pārveidoja par Ķīmijas nodaļu, un par Bioloģijas fakultātes prodekānu un Ķīmijas nodaļas vadītāju kļuva

Gunārs Slaidiņš. Sapņi piepildījās: 1964. gadā tika nodibināta Ķīmijas fakultāte un 1966. gada rudenī Fizikālās ķīmijas katedra. Jaundibinātās fakultātes dekāns un katedras vadītājs bija Gunārs Slaidiņš.

Risināmo problēmu bija milzums. Trūka telpu, kur iekārtot laboratorijas. Tāpēc viens no Slaidiņa darbības pamatvirzieniem bija „telpu izsišana”. K. Valdemāra ielas ēku tolaik aizņēma lielākoties filologi, kas bija iekārtojušies diezgan ērti. Slaidiņš ar savu enerģiju un neatlaidību tomēr veiksmīgi risināja šo sasāpējušo jautājumu.

Bija arī kuriozi gadījumi. Piemēram, tas, kā ķīmiķi tika pie 16. telpas. Slaidiņš uzskatāmi ar mācību plāniem rokā bija universitātes vadībai pierādījis, ka steidzami vajadzīga vēl viena laboratorija un ka, ņemot vērā ķīmiķu izvietojumu ēkā, vislabāk būtu to iekārtot 16. telpā. Tā toreiz bija filologu auditorija. Dekānu sanāksmē rektors bija pasludinājis, ka ar 1. janvāri 16. telpa jānodod ķīmiķiem, un filologi nebija iebilduši. Pēc sesijas Slaidiņš gāja pie filologiem apvaicāties, vai tad viņi neizvāks savas mantas no 16. telpas, jo tur jāsākas laboratorijas darbiem. Filologu dāmu atbilde bijusi, ka viņas taču galdus nenesīs. Nolēmām dāmām palīdzēt. Vakarā klusu iznesām visus galdus un krēslus koridorā. Auditorijā lielām savas mantas, arī pāris smagāku iekārtu, kurām pat tur nebija jābūt. Kas tas bija par traci otrā rītā! Nāca trīs komisijas, Slaidiņš filologiem atvainojās par patvaļu, bet telpas tomēr palika ķīmiķiem. Šis notikums Slaidiņa darbībai gan nav raksturīgs. Vienkārši bija izveidojusies īpaša situācija.

Slaidiņš tomēr bija pratis LVU vadībai un arī ministrijai pierādīt, ka ķīmiķiem nepieciešamas telpas. Par to liecina arī šāds fakts: kad LVU ieguva līdzekļus jaunas ēkas celtniecībai, to būvēja filologiem, lai K. Valdemāra ielas 48. ēkas telpas varētu atbrīvot ķīmiķu vajadzībām.

Slaidiņš strādāja daudz un ar panākumiem un centās neko nedarīt sasteigti un nesagatavojot konkrēto jautājumu. Kopā strādājot, mums vajadzēja apspriest dažādu problēmu risināšanas ceļus. Vakaros, gatavojoties nākamās dienas nodarbībām, bieži radās daļa laba interesanta ideja. Tad nekavējoties sazvaniņāmies un apspriedām, vai ideja ir vērā ņemama un kā tā risināma.

Gunārs augstu vērtēja Sent-Ekziperī tēzi: „Ir tikai viena patiesa greznība: cilvēciskas attiecības starp cilvēkiem.” Šo tēzi viņš mēģināja ievērot arī savā darbībā un nebūt nebija bargs vadītājs. Diemžēl bija atsevišķi gadījumi, kad bija jābūt arī nedaudz skarbam, jo daži kolēģi savas personīgās intereses stādīja augstāk par visu.

Ar Gunāru kopā nostrādājām 18 gadus. Manās atmiņās viņš palicis kā sirsnīgs un izpalīdzīgs cilvēks, kā labs organizators ar lielu enerģiju un izcilām darba spējām. Uzskatu, ka viņa zaudējums ir zaudējums ne tikai katedrai un fakultātei, bet arī visai Latvijai, kurai izglītības un zinātnes jomā pēc neatkarības atjaunošanas viņš daudz būtu varējis dot.

Profesors Jānis Stradiņš,

Latvijas Zinātņu akadēmijas Senāta priekšsēdētājs

Par Gunāru Slaidiņu un viņa dibināto fakultāti

Gunārs Slaidiņš iegājis Latvijas ķīmijas un Latvijas Universitātes vēsturē kā jaunās, pēc skaita otrās Ķīmijas fakultātes dibinātājs Rīgā un arī kā tās Fizikālās ķīmijas katedras organizētājs. Pirmo Ķīmijas fakultāti – Rīgas Politehnikuma ķīmijas nodaļu – nodibināja slavenais fiziķis Augusts Tēplers simts gadus agrāk. Gandrīz 40 gadus tā darbojās arī Latvijas Universitātes sastāvā (1919–1958) ar ļoti prominentiem mācībspēkiem un 1958. gadā atgriezās atjaunotajā Rīgas Politehnikas institūtā (RPI). Toties Latvijas Valsts universitāte (LVU) sešus gadus vēlāk izveidoja jaunu Ķīmijas fakultāti, un tās tapšanā būtiskākā bija tās pirmā dekāna docenta Gunāra Slaidiņa loma.

Tiesa, zināmi priekšdarbi tika veikti jau agrāk – LVU Bioloģijas fakultātē. Atceros, ka Uldis Alksnis mani aicināja tolaik lasīt nākamajiem iecerētās fakultātes studentiem dažus fizikālās ķīmijas kursus (Šķīdumu teoriju, Ķīmisko kinētiku, Fotoķīmiju) no 1961. līdz 1964. gadam. Kā stundu pasniedzējs to veicu ar prieku, būdams tolaik Zinātņu akadēmijas Organiskās sintēzes institūta (OSI) Fizikāli organiskās ķīmijas laboratorijas vadītājs. Pēc Gunāra Slaidiņa pārrašanās no aspirantūras (Maskavā) šī sadarbība turpinājās, mērķtiecīgi ievirzot vairākus nākamās ķīmijas darbam OSI. Arī mūsu institūta dinamiskais direktors akademiķis Solomons Hillers simpatizēja enerģiskajam un idejām bagātajam Slaidiņam laikā, kad jaunajai fakultātei netrūka nelabvēļu. Taču tas bija „lielās ķīmijas” laiks Latvijā un toreizējā Padomju Savienībā, un LVU nevarēja iztikt bez savas Ķīmijas fakultātes.

Atceros 1964. gada 1. septembri, kad samērā formāli notika jaunās fakultātes oficiāla atklāšana Gorkija ielā, toties bankets Piena restorānā bija pacilāts, pat gaisīgs. Šī vēsturiskā notikuma „dvēsele” bija Gunārs,

un pēc oficiālajām amatpersonu uzrunām un autoritatīvākās fizikālās ķīmijas pārstāves – RPI Fizikālās ķīmijas katedras vadītājas Lidijas Liepiņas uzmundrinošajiem laba vēlējumiem tiku lūgts sacīt uzrunu par vēsturi. Sacīju, ka esam liecinieki gadsimta notikumam, jo iepriekšējā Ķīmijas fakultāte Rīgā tika dibināta tieši pirms 100 gadiem (1864. g. un 1964. g.), stāstīju par to, ka vecajā fakultātē darbojušies Vilhelms Ostvalds, Pauls Valdēns, Mārtiņš E. Straumanis, bet daudz varam cerēt arī uz jauno fakultāti. Gunārs tajā naktī bija īsti laimīgs. Svinēšanu turpinājām viņa māsas Rasmus dzīvoklī Dārtas ielā kopā ar Vēstures un filoloģijas fakultātes dekānu Albertu Varslavānu, ar kuru Slaidiņš labi sapratās, kamēr abas fakultātes sadzīvoja vienā bijušā Franču liceja ēkā. Gunāram piemita interese par vēsturi un bija ļoti plašs skats uz lietām, kas bija izvērsies jau aspirantūras gados Maskavā akademiķa Aleksandra Frumkina vadītajā PSRS ZA Elektroķīmijas institūtā.

Kad pie mums Rīgā 1968. gadā ieradās slavenais poļu elektroķīmiķis Viktors Kemula, S. Hillers sarīkoja tiem laikiem neparasti greznu pieņemšanu valdības rezidencē Mežaparkā, kur tika uzaicināts arī docents G. Slaidiņš un viņa zinātniskais mentors profesors Pāvels Lukovcevs no Maskavas. Savukārt vēsturiskā IUPAC (*International Union of Pure and Applied Chemistry*) Dabasziedu ķīmijas simpozija dienās (1970. gadā Rīgā) manas mājas dārzā ligojām kopā ar izcilo latviešu ķīmiķi un zinātņu popularizētāju Bruno Jirgenonu no Teksasas (ASV), piedaloties arī Gunāram Slaidiņam, ķirurgam un leģionāram docentam Ojāram Aleksim, profesorei Emilijai Gudriniecei un profesoram Alfrēdam Ieviņam. Tika pārvarēta atšķirtības plaša starp Latviju un trimdu un sirmajam Rīgas profesoram sagādāti aizkustinoši mirkļi mūža novakarē. Savukārt jaunajā Ķīmijas fakultātē vai kopējā Rīgas elektroķīmijas seminārā, kas kopš 1971. gada darbojās L. Liepiņas vai G. Slaidiņa vadībā, varējām tikties ar prominentajiem Maskavas elektroķīmiķiem profesoriem Borisu Damaskinu, Juriju Pļeskovu, Vladimīru Bagocki u. c.

Liels notikums Rīgas un visas PSRS elektroķīmijas zinātnē bija 1973. gada rudenī noorganizētā 8. Vissavienības organiskās elektroķīmijas konference, kurā piedalījās arī pats Aleksandrs Frumkins, viens no diženākajiem 20. gadsimta elektroķīmiķiem, kas vairākkārt tika izvirzīts Nobela prēmijai un dēvēts tolaik par „elektroķīmijas pāvestu”. Šai Rīgas konferencei, kas notika Organiskās sintēzes institūtā un ko vadīja pats Frumkins, piesaistījām arī Gunāru Slaidiņu, lai gan tā

bija mazliet ārpus Gunāra tiešajām zinātniskajām interesēm. Aicināju Gunāru uz pieņemšanu par godu Frumkinam. To sarīkoju savās mājās, un norunājām, ka nākamajā vakarā Gunārs Slaidiņš savā dzīvoklī Malienas ielā Juglā uzaicinās gan Frumkinu, gan arī profesori Lidiju Liepiņu, ar kuru Frumkinam bija senas zinātniskās domstarpības un kura savulaik 1948. gadā bija parakstījusi kādu Maskavas profesoru grupas vēstuli pret A. Frumkina un N. Semjonova idejām. Frumkins Slaidiņa ielūgumu pieņēma, taču bija mazliet pārsteigts, kad atvedu turp arī Lidiju Liepiņu. Galu galā abu gadus veco, izcilo zinātnieku negaidītā tikšanās izvērtās draudzīgās pārrunās un Gunārs bija ļoti priecīgs par abu samierināšanos.

Vispār Gunāram Slaidiņam bija plašs interešu loks, viņš uzturēja ciešas attiecības ar kolēģiem Maskavā, taču bija principiāls „savu” kadru izvēlē Rīgā. Viņš ļoti atbalstīja jaunās latviešu paaudzes ķīmiķu ievirzīšanu zinātnē, no kuriem uzticamākais viņam palicis agrākais līdzstrādnieks, vēlāk pēcnācējs Fizikālās ķīmijas katedras vadībā profesors Andris Actiņš un Anita Kalniņa kā Gunāra Slaidiņa piemiņas glabātāja. Arī vecākos kolēģus Slaidiņš vērtēja pēc to zinātniskā potenciāla un ļoti vēlējās panākt docenta Haralds Godes ievēlēšanu par Neorganiskās ķīmijas katedras vadītāju. Taču partijnieki augstākajās sfērās bija izraudzījuši citu kandidātu un organizēja pret Gunāru denunciaciju, apsūdzot viņu dažu savas biogrāfijas faktu sagrozīšanā.

Gunāru Slaidiņu atbrīvoja no dekāna amata paša organizētajā fakultātē 1969. gadā tieši universitātes 50 gadu jubilejas laikā, kad pēc Prāgas pavasara apspiešanas arī Latvijā izvērsās cīņa pret nacionālismu un notika arī LVU studenta Iljas Ripsa pašsadedzināšanās mēģinājums pie Brīvības pieminekļa. Netieši Gunāru var uzskatīt par šo norišu upuri, jo savā pārliecībā viņš bija nacionāls komunistu un centās darīt visu iespējamo zinātnes un LVU harmoniskai attīstībai.

Par laimi un, jāsaka, arī par godu toreizējai LVU vadībai, jāatzīst, ka Gunāram ļāva turpināt darbu Fizikālās ķīmijas katedras vadītāja amatā. Zinu, ka te sava, kaut neliela loma bija arī S. Hillera un A. Frumkina morālajam atbalstam, ar kuriem kompartijas Centrālkomitejas aprindās un LVU vadība tomēr rēķinājās. Tieši togad bija aizsākusies Latvijas Valsts universitātes (konkrēti G. Slaidiņa vadītās katedras) līgumsadarbība ar Zinātņu akadēmiju, kas paredzēja studentu iepazīstināšanu ar jaunākajām fizikālajām metodēm organisko vielu pētniecībā. Tas bija

pirmais šāda veida līgums starp LVU un Zinātņu akadēmiju, ko parakstīja 1970. gadā, un „augšās” to atbalstīja.

Mani Gunārs Slaidiņš piesaistīja savai katedrai „uz ceturtdaļas slodzi” 1969. gadā un izvirzīja profesora nosaukuma piešķiršanai 1972. gadā. Lasīju speckursus: Fizikālās metodes organiskajā ķīmijā, Polarogrāfija un Ķīmijas vēsture. Kopā ar laboratorijas kolēģiem Organiskās sintēzes institūtā, iepazīstināju LVU Ķīmijas fakultātes studentus ar metodēm, kuras Rīgā tolaik citur nebija pieejamas, – ar maspektrometriju, kodolmagnētisko rezonansi, EPR spektrometriju, rentgenstruktūranalīzi un modernajām elektroanalīzes metodēm. Šī sadarbība lielā mērā bija Gunāra Slaidiņa inspirēta, taču ieguvējs bija arī Organiskās sintēzes institūts, kas nodrošināja sev teicamus speciālistus. Galu galā, no LVU Ķīmijas fakultātes Organiskās sintēzes institūtā ienāca tādi spējīgi zinātnieki kā Ilze Laine, Inta Kravis, Irēna Birģele (Jankovska), Ivars Kalviņš, Juris Benders, Viktors Glēzers, Ēriks Kupče, Valerjans Kausis, Pēteris Trapencieris u. c., kuri mācījušies arī pie Gunāra Slaidiņa.

Gribētos vēl pieminēt arī kinofilmu par Paulu Valdeni, ko 1974.–1976. gadā uzņēma Gunāra Slaidiņa māsasvīrs Valters Sautiņš (vēlāk pazīstams kā teleseriāla „Vizuālā Latvija” veidotājs). Tās tapšanas gaitā daudz braukājām pa latviešu zemnieka dēla dzimtajām vietām Vidzemē (starp citu, ne pārāk tālu no Slaidiņa Drustiemi!), apzinājām izcilā zinātnieka dzīvesvietas Rīgā, intervējām laikabiedrus (arī akadēmiķi Arvīdu Kalniņu). Žēl, ka šī filma vairs nav atrodamā Latvijas televīzijas arhīvos.

Kā cilvēks Gunārs Slaidiņš bija optimists, ieceru pārpilns, neatlaidīgs, sīksts, ar lielām komunikācijas spējām, „foršs” cilvēks, kas patika studentiem, īpaši studentēm. Viņš bija romantiķis, citēja Antuānu de Sent-Ekziperī un Emīlu Dārziņu. Viņš smaidīja laikā, kad valdīja uzspēlēti nopietna, padrūma gaisotne. Gunārs bija pārāk spilgta personība pelēcīgajos Vosa laikos. Ja liktenis būtu viņam labvēlīgāks, Gunārs Slaidiņš noteikti būtu varējis atraisīties Trešās atmodas gados, ieņemt redzamu vietu atjaunotajā Latvijas valstī.

Latvijas Universitātē, tās Ķīmijas fakultātē, Fizikālās ķīmijas katedrā Slaidiņa gaišā piemiņa bijušo audzēkņu, kolēģu, draugu, ķīmiķu vidē turpina dzīvot arī pēc tam, kad Slaidiņa izcīnīto ēku, kas atrodas Krišjāņa Valdemāra ielā, nomainījis Torņakalns.

Profesors Edgars Jansons (1929–2008)

Mans sakars ar Universitātes Ķīmijas fakultātes tapšanu

*No grāmatas „Latvijas Universitātes Ķīmijas fakultātei 40”
(LU Akadēmiskais apgāds, 2008, 47.–49. lpp.).*

„[...] 1963. gada 1. septembrī kļuvi par vadītāju Bioloģijas fakultātes Ķīmijas katedrai [...] 1964. gada 20. jūnijā tiku iecelts par zinātņu prorektora vietas izpildītāju. Par prorektoru mani apstiprināja 1964. gada 8. septembrī.

Ķīmijas katedrā ātri bija jānokomplektē pasniedzēji un darbinieki. Starp citiem jaunajiem pasniedzējiem uzmanību piesaistīja Gunārs Slaidiņš, kurš 1962. gada vasarā bija atgriezies Latvijā pēc fizikālās ķīmijas (elektroķīmijas) aspirantūras PSRS Zinātņu akadēmijas Elektroķīmijas institūtā. Aspirantūrā Maskavā Slaidiņš nokļuva, jo viņa tēvs savulaik pabija pie „baltajiem lāčiem”, un tāpēc dēlam Latvijā durvis uz aspirantūru bija slēgtas. Taču G. Slaidiņam piemita jaunības degsme un nevaldāma enerģija. Pēc neilgas iedzīvošanās viņš sāka runāt par to, ka universitātē uz Ķīmijas katedras bāzes jāatver Ķīmijas fakultāte.

Domām par fakultāti bija reāls pamats. Sākot ar 1959./1960. mācību gadu, Universitātē tika uzņemti studenti toreizējā universitāšu specialitātē „Ķīmija”. 1964. gada decembrī bija jānotiek pirmajam izlaidumam. Tas vēl vairāk spārnoja G. Slaidiņu, un viņš darīja visu, lai tā paša gada rudenī Universitātē tiktu atvērta Ķīmijas fakultāte.

Par laimi, arī Universitātes rektors filozofijas zinātņu doktors V. Šteinbergs uzskatīja, ka Universitāte nevar būt pilnvērtīga, ja tajā nav tādas dabaszinātņu nozares kā ķīmija. Šajā jautājumā sapratne ar Slaidiņu radās ātri, un vajadzīgās ieceres rektors atbalstīja. Lai viss būtu tā, kā toreiz bija pieņemts, pēc V. Šteinberga norādījuma mums abiem ar G. Slaidiņu bija jāiet uz pieņemšanu pie izglītības ministra Elviha un viņš jāinformē par gaidāmo fakultātes atvēršanu. Vizīte norisēja normāli [...]

1964. gada 1. septembrī notika svinīgā Universitātes Ķīmijas fakultātes atklāšana. Bioloģijas fakultātes paspārnē bija izaugusi jauna fakultāte. Uz atklāšanu bija uzaicināti visi vadošie Latvijas ķīmiķi [...]

Fakultātes atklāšana, protams, bija formāls akts. Patiesais darbs ar to tikai sākās – bija jāizveido laboratorijas, jo ķīmija ir eksperimentāla

zinātne. Tam trūka līdzekļu, bija jāpārvar arī citas grūtības. Jācinās bija pat par katru laboratorijās nepieciešamā niķelētā ūdens krāna sagādi. Šo jautājumu risināšanu enerģiski organizēja fakultātes dekāns G. Slaidiņš. Pamazām laboratoriju skaits pieauga, cēlās arī dekāna autoritāte. Taču ne visiem tas patika, it sevišķi viduvējas kvalitātes pasniedzējiem, kuri ne pārāk centās savus spēkus ieguldīt fakultātes pilnveidošanā. Savukārt no austrumiem nākušie pasniedzēji uzskatīja, ka viņu ierašanās jau pati par sevi ir vērā ņemama priekšrocība. Par nelaimi, G. Slaidiņš dažreiz neapdomīgi izteicās, ka jāraugās uz pasniedzēju kvalitāti, nevis uz to, no kurienes viņi ir ieradusies.

Pie stāvokļa „labošanas” ķērās R. Būmans, kurš 1969. gadā bija kļuvis par Universitātes partijas komitejas sekretāru. Lielā slepenībā tika gatavots komitejas lēmums par Ķīmijas fakultāti. Lai iepriekš nevarētu sagatavoties aizstāvbai Partijas komitejas sēdē, ar topošo lēmumu neiepažīstināja ne dekānu G. Slaidiņu, ne arī zinātņu prorektoru E. Jansonu. Sēdē paziņoja, ka Ķīmijas fakultātē par pasniedzējiem strādā tikai latvieši, un tas skaidri rādot, ka dekāns G. Slaidiņš esot nacionālists un ka viņš ir savācis nacionālistu komandu. Parakājoties viņa biogrāfijā, nebija grūti atklāt, ka jau viņa tēvs ir bijis „grēcīgs” – bijis izsūtīts. Slaidiņš esot arī mēģinājis partiju apkrāpt, jo biogrāfijā viņš rakstījis, ka tēvs ir reabilitēts, bet patiesībā reabilitēts neesot, tikai sodāmība atcelta (starpību gan īsti neviens nesaprata). Prorektoram E. Jansonam visu to esot vajadzējis redzēt un kaut ko darīt, bet viņš neko neesot pasācis, tāpat viņš atbalstot G. Slaidiņu.

„Grēku” bija savākts diezgan, un visefektīvākais no tiem bija nacionālisms, jo krievu impērijai nebija nekā bīstamāka par citu tautu nacionālismu. Partijas komitejas 1969. gada marta lēmums deva triecienu šim „nacionālistu perēklim”, G. Slaidiņu atcēla no fakultātes dekāna amata, pār viņu un citiem „nacionālistiem” bira partijas rājieni. [...]

Kaut gan R. Būmana cīņa ar „nacionālismu” Ķīmijas fakultātei nodarīja jūtamu ļaunumu, pašu fakultāti tā vairs sagraut nevarēja.”

Anita Kalniņa,

Ķīmijas fakultātes pirmā izlaiduma absolvente

Manas pirmās atmiņas par Gunāru Slaidiņu saistās ar laiku, kad 1962. gada rudenī mūs, LVU Ķīmijas katedrā uzņemtos topošos ķīmiķus, iepazīstināja ar jauno fizikālās ķīmijas pasniedzēju, kuram bija jālasa lekcijas elektroķīmijā, bet pirmais kopīgi ar jauno pasniedzēju paveiktais darbs bija koloidķīmijas laboratorijas iekārtošana, kas noritēja ar lielu entuziasmu, ņemot palīgā arī dziesmu. No paša sākuma mūs sajūsmināja G. Slaidiņa ieinteresētā attieksme pret studentiem un viņu vajadzībām. Un ar kādu gādību viņš mūs nākamajā rudenī iekārtoja prakses vietās Maskavā! Es strādāju Elektroķīmijas institūtā profesora P. Lukovceva vadītajā Elektroķīmisko pārveidotāju laboratorijā. Pavisam nesen G. Slaidiņš viņa vadībā bija izstrādājis disertāciju, un varēja just, ka G. Slaidiņš te bija iekarojis cieņu un autoritāti. Šajā laikā bija jāizvēlas arī diplomdarba tēma un interesanti bija tas, ka vienīgo diplomdarba tēmu pie docenta Gunāra Slaidiņa ieguvu lozējot, jo bijām divas pretendentes. Varbūt tas zināmā mērā izšķīra manu turpmāko dzīves ceļu. No šī laika sākās ilgstošs un interesants darbs G. Slaidiņa vadībā. Biju G. Slaidiņa pirmā diplomande un diplomdarbu izstrādāju, izmantojot viņa disertācijas izstrādē lietoto sarežģīto stikla šūnu. Tas bija aizraujoši un atbildīgi. Ar pirmo fakultātes nodibināšanas dienu sāku strādāt Ķīmijas fakultātē.

G. Slaidiņa aizrautība un darbaprieks neatstāja vienaldzīgu nevienu – ne studentus, ne kolēģus. Kopā ar kolēģiem Uldi Alksni un Ziedoni Kļaviņu viņš aktīvi piedalījās fizikālās ķīmijas laboratorijas iekārtošanā, bet pēc darba dienas pasniedzēju telpā allaž atskanēja skatnīgi smiekli – tika „uzkrāts C vitamīns” nākamajiem darbiem.

Pēc fakultātes un Fizikālās ķīmijas katedras izveidošanas ar sevišķu iedvesmu tika veidota elektroķīmijas speckursa laboratorija, un šajā darbā G. Slaidiņš iesaistīja arī mani. No viņa ceļamaizei pat saņēmu grāmatu ar novēlējumu sekmīgi apgūt elektroķīmiju. Un tad bija komandējumi uz Maskavas un Tartu universitātēm, lai iepazītos ar elektroķīmijas darbu metodiku un tehnisko nodrošinājumu. Šie braucieni vienmēr bija mērķtiecīgi saplānoti, un, viesojoties pie kolēģiem, es vienmēr izjutu draudzīgu attieksmi un ieinteresētību. G. Slaidiņa personīgo aktivitāšu rezultātā apbrīnojami ātri mūsu laboratorijā parādījās tolaik modernākās pētnieciskās iekārtas.

Viņš bija iejūtīgs vadītājs un vajadzības gadījumā palīdzēja atrisināt arī aktuālas personīgas problēmas. Tā, pateicoties G. Slaidiņam, tiku

pie dzīvojamās platības man svarīgā dzīves periodā. Ar aizkustinājumu atceros arī G. Slaidiņa telefona zvanu no Maskavas saistībā ar komandējumu uz stikla rūpnīcu Piemaskavā, kad braucu pēc jaunās protonu difūzijas šūnas.

Gunārs Slaidiņš bija prasīgs pasniedzējs. Tā reiz, kad ārsti viņam bija aizlieguši nedēļu lasīt lekcijas, es saņēmu no viņa vēstuli, kurā bija doti sīki norādījumi konkrēti katram topošajam fizikālķīmiķim kolkvija sagatavošanai elektroķīmijas spekursā un piezīme – citīgi gatavoties bibliotēkā, jo viss tiks stingri atprasīts. Arī darbiniekiem tika atgādināti svarīgākie veicamie darbi. Atbildības sajūta un neizsīkstoša enerģija pavadīja G. Slaidiņu visos viņa dzīves pagriezienos.

No pašiem fakultātes pirmsākumiem G. Slaidiņš bija pasākumu centrā ar savu pozitīvo attieksmi pret dzīvi un cilvēkiem; ne velti kādā no pasākumiem tieši viņa galda kartē bija A. de Sent-Ekziperī teiciens par cilvēciskajām attiecībām starp cilvēkiem, kurš kļūva par viņa dzīves vadmotīvu, jo bija arī viņa cilvēciskā būtība. Vai tas bija fakultātes pasākums kopā ar mūsu kaimiņiem filologiem vai vēlāk katedrā iedibinātās jaukās tradīcijas, – nekas nebija iedomājams bez G. Slaidiņa optimisma un dzīvesprieka, un vienmēr mūsu sabiedrotā bija dziesma. Bija pat īpaši dziesmu vakari pie G. Slaidiņa mājās ar jaunu dziesmu mācīšanos, bet vakaros pēc darba viņa kabinetā bieži atskanēja laba mūzika no viņa plašās skaņuplašu kolekcijas.

Īpašs notikums elektroķīmiķu dzīvē bija 1973. gada vasarā Jāņa Zaļokšņa noorganizētais pārgājiens pa Rietumkaukāza takām. Jau sākumā parādījās problēma: kā uzrunāt docentu Gunāru Slaidiņu pārgājiena laikā? Un tā viņš kļuva par ŠEFU. Šo īpašo uzrunu elektroķīmiķi lieto joprojām... Spēcīgie iespaidi par kalnu pārgājieni palikuši atmiņā uz mūžu, bet Šefs pēc pārgājiena uz fotogrāfijas uzrakstīja: „Tik tiešām pārgājieni ir lietderīgi!”

Un atkal turpinājās intensīvs darbs – disertāciju, ligumdarbu izstrāde. Pats Šefs jau arī sāka apkopot materiālus doktora disertācijai. Un tad pienāca 1980. gada jūlijs. Gandrīz visi jau bija aizbraukuši atvaļinājumā, bet Šefs mani palūdza vēl aizkavēties un pārrakstīt publicēšanai sagatavotos rakstus. 16. jūlijā pabeidzām apkopojošu rakstu par oksīdu elektrodu elektroķīmiju un Šefs priecīgs devās uz Cietvielu fizikas institūtu, lai to iesniegtu topošajam rakstu krājumam. Vēl pārrunājām iespaidus par zviedru kora „Lodola” koncertu, ko biju noklausījusies Jūrmalā, bet nākamajā rītā pienāca satriecošā ziņa... Bija pārtrūcis aktīva, radoša, iejūtīga, sirsnīga cilvēka mūžs. Gunāra Slaidiņa vārds visur bija kā caurlaide, kā garantija, ka viss ir laikā un kārtībā.

Šefa izveidotais elektroķīmiku kolektīvs ar sirsniņu vienmēr atceras kopā aizvadītos gadus, un katra tikšanās izstaro patiesu siltumu un kopības sajūtu. Gunāra Slaidiņa personības starojums ir pavadījis mani visā dzīves ceļā.

Andris Actiņš,

1970. gada absolvents, profesors,
Fizikālās ķīmijas katedras vadītājs no 1998. gada

Dzīves mezglu punkti

Katra cilvēka dzīvē pienāk mirkli, kad ārējie apstākļi vai paša izvēle izšķirīgi nosaka turpmāko dzīves gaitu.

Vispirms jau skolas pēdējos gados atteicos no dāsni piedāvātās militārās izglītības. Tad vairāku apstākļu iespaidā atteicos no augstākās izglītības matemātikā, ar kuru biju aizrāvis pēdējās divās vidusskolas klasēs, un iestājos LVU Bioloģijas fakultātes Ķīmijas nodaļā, kur turpmākās izvēles vairākkārt ietekmēja Gunārs Slaidiņš.

Viņš citu pasniedzēju vidū izcēlās ar kaut ko suģestējoši vilinošu. Visiem patika viņa aktivitātes, visuresamība fakultātes dzīvē. Īpaši līdzdalība Ķīmiku un Veselības dienās. Piemēram, piedalīšanās virves vilkšanas sacensībās kopā ar studentiem vienā komandā.

Pirmais pagrieziena punkts manā dzīvē varēja notikt 1964. gadā, kad viņš mani vēl kā 3. kursa studentu pieņēma darbā (tad jau Ķīmijas fakultātē) ar uzdevumu uzstādīt spektrogrāfu. Pēc mēneša gan tiku iesaukts Padomju armijā. Lai gan G. Slaidiņš kaut kur zvanīja un mēģināja pierunāt, lai „labu, jau 3. kursa studentu” neiesauktu.

Pēc 3 gadu pavadīšanas armijā, atgriežoties Ķīmijas fakultātē un atjaunojot studijas 3. kursā, izrādījās, ka man radušies parādi sakarā ar fakultātes pāreju uz īsāku mācību laiku, tajā skaitā arī organiskās ķīmijas kurss divu semestru apjomā. Cīņi ar šiem parādiem ieilga, un es mēģināju viltīgi piedāvāties darbā par laborantu Organiskās ķīmijas katedrā pie prof. Grinšteina, lai, starp citu, būtu ērtāk atstrādāt daudzus laboratorijas darbus organiskajā sintēzē. Prof. Grinšteins tam nepiekrita, un es bēdīgs klīdu pa fakultāti, līdz satiku Gunāru Slaidiņu. Viņš apjautājās, kā jūtos. Izstāstīju par savām nerealizētajām iecerēm. Viņš mani nekavējoties iesauca savā kabinetā un teica: „Raksti iesniegumu! Es tevi pieņemu darbā.” Tā es vienas dienas laikā, pateicoties Gunāram Slaidiņam, kļuvi par laborantu Fizikālās ķīmijas katedrā, kurā ar gada pārtraukumu esmu nostrādājis 50 gadus.

Atceros, cik detalizēti un rūpīgi Gunārs Slaidiņš lekcijās izklāstīja sarežģītās elektroķīmijas tēmas. Man tas pat šķita par lēnu, un es viņa lekcijā sāku tēlot „gudrīti”. Kā atceros, lekcijā par elektrisko dubultslāni Gunārs Slaidiņš taisīja visai sarežģītus matemātiskos izvedumus. Tā kā tas notika lēni, es nedaudz pēc sava prāta parēķināju uz priekšu un tad izlikos, ka guļu. Tajos trauksmainajos gados ar gulēšanu lekcijās nevienu nevarēja pārsteigt. Gunārs Slaidiņš, to redzēdams, skaļi prasīja: „Ko par to domā Actiņš?” Es uzreiz tad izklāstīju sava paša iepriekš sarakstīto. Var jau būt, ka šādas „indiāņu viltības” sekmēja mūsu turpmāko ciešo sadarbību, arī uzaicinājumu aspirantūrā. Tas atkal bija kārtējais svarīgais dzīves pagrieziena punkts. Ar aspirantūru gan diez ko neveicās, jo, par spīti ierobežotajām iespējām (aparātūra, zinātniskie žurnāli, sakari ar ārvalstu zinātniekiem), gribējās pētīt aizvien vairāk un dziļāk un likās, ka tas nekad nebeigsies. Disertācija gan tika aizstāvēta, bet stipri vēlāk. Taču Gunārs Slaidiņš, šķiet, izprata un pacieta manas patstāvības izpausmes. Esmu pārliecināts, ka Gunāra Slaidiņa atbalsts manai neatkarībai ļāva vēlāk akadēmiskajā darbā uzsākt dažādu, saturā stipri atšķirīgu studiju kursu – piemēram, Rentgenmetodes ķīmijā, Tiesu ķīmijā, Datu apstrādes metodes ķīmijā, savulaik pat Datorprogrammēšanas pamati – ieviešanu un docēšanu.

Katrā ziņā Gunārs Slaidiņš manā dzīvē ir bijis paraugs, un dažreiz pat žēl, ka neesmu spējis saglabāt tādu uzņēmību, neatlaidību un spītību, kas viņam piemita, neskatoties uz viņa daudzajām pārdzīvotajām dzīves vētrām.

Māra Kūka (Čakste),

1969. gada absolvente

*No grāmatas „Latvijas Universitātes Ķīmijas fakultātei 50”
(LU Akadēmiskais apgāds, 2014).*

Sāku studijas jaundibinātajā Ķīmijas fakultātē 1964. gada septembrī. Tolaik bija četri pretendenti uz vienu vietu, konkurss bija pamatīgs.

Atmiņu ir daudz. Bet īpašas ir dažas. Piemēram, par mūsu dekānu Gunāru Slaidiņu. Kad toreizējā vara viņu atbrīvoja no amata, sirdī palika nesamierināms protests. Fakultātes izlaidumu vadīja cits dekāns, bet mēs pateicāmies savējam. Ovācijām skanot, katrs sniedzām viņam sarkanu rozi.

Andris Spricis,

1971. gada absolvents, asociētais profesors

Atmiņas par Gunāru Slaidiņu

Ar docentu Gunāru Slaidiņu, mūsu pirmo dekānu, iepazīnos 1966. gadā pēc iestāšanās LVU Ķīmijas fakultātes pirmajā kursā. Manas attiecības ar docentu Gunāru Slaidiņu, kuru mēs – viņa līdzstrādnieki – dēvējām par šefu, bija ļoti koleģiālas un draudzīgas.

Studiju gados sarunā ar G. Slaidiņu pateicu, ka mani īpaši interesē ķīmija un arī fizika. G. Slaidiņš man ieteica studēt fizikālo ķīmiju un uzaicināja pēc studijām strādāt universitātē, Fizikālās ķīmijas katedrā.

Piektajā kursā G. Slaidiņš man piedāvāja apgūt jauno komplekso elipsometrijas un elektroķīmijas pētījumu metodi Karpova vārdā nosauktajā Fizikālās ķīmijas institūtā Maskavā pie doktora Vladimira Šepeļina, lai vēlāk to attīstītu Latvijas Valsts universitātē. Sadarbībā ar šo Maskavas institūtu un ar G. Slaidiņa atbalstu tika konstruēta un izmantota Latvijā pirmā iekārta kompleksiem elektroķīmiskiem un elipsometriskiem pētījumiem.

G. Slaidiņa vadībā tika veikti oksīdu elektrodu pētījumi, kopā ar šefu tika sagatavotas pasaulē pirmās publikācijas par mangāna dioksīda elektrosintēzes un elektroreducēšanas elipsometriskiem *in situ* pētījumiem. Plānās mangāna dioksīda kārtas tika sintezētas īpašos apstākļos, iegūstot specifiskus materiālus, kas faktiski bija iestrādes nanotehnoloģiju jomā. Tika attīstīti arī praktiski pētījumi hemotronikas – ķīmisko informācijas pārveidotāju – jomā. Uz zinātnisko iestrāžu pamata tika sagatavots un saņemts kopējs elektroķīmiju pirmais tālruna patents – PSRS autorapliecība par elektrisko signālu daudzlīmeņu vizuālo indikāciju, kuru G. Slaidiņš īpaši vērtēja.

Kopā ar G. Slaidiņu tika sniegti ziņojumi vairākās konferencēs un sanāsmēs bijušo PSRS republiku pilsētās Maskavā, Tbilisi, Erevānā, Permā, Novosibirskā un citur. Visās šajās tikšanās reizēs G. Slaidiņam bija ļoti labi kontakti ar citu augstskolu un iestāžu kolēģiem. Šefam patika jokot, ka elektroķīmijai īpaša nozīme ir kontaktiem.

Darbā G. Slaidiņš bija prasīgs, aicināja daudz laika veltīt darbam, prata izveidot ļoti labu kolektīvu, kurš vēl daudzus gadus pēc šefa aiziešanas labprāt sanāk kopā.

Arī pēdējā G. Slaidiņam liktenīgajā 1980. gada jūlija dienā mums ar šefu bija paredzēts kopīgs darbs – sagatavotā zinātniskā raksta apspriešana, tiekoties ar Dr. V. Šepeļinu, kas bija atbraucis no Maskavas.

G. Slaidiņš bija ļoti sirsnīgs, patriotiski orientēts cilvēks, par ko pierādīja kopīgajos auto braucienos uz šefa dzimto pusi Drustu pagastā, Auļukalnā, „Jaunciema” mājās. Viņš bieži brauca palīdzēt vecākiem lauku darbos, īpaši pie siena sagādes, kas viņam radīja prieku.

Šefam patika mūzika, sports; viņš labprāt piedalījās Ķīmijas fakultātes sporta pasākumos un Ķīmiķu dienās, par ko man nācās pierādīties, tajā laikā koordinējot fakultātes sporta dzīvi.

Biju pirmais G. Slaidiņa aspirants, kas aizstāvējis disertāciju pēc šefa aiziešanas no šīs pasaules. G. Slaidiņš ar savu nozīmīgo devumu, iedibinātajām tradīcijām un cilvēcisko attieksmi man paliek gaišā piemiņā.

Ilze Ansonē,

1972. gada absolvente,

Fizikālās ķīmijas katedras darbiniece (1972–1988)

Atmiņu mozaīkas par Gunāru Slaidiņu

Kopš 1980. gada pagājuši jau daudzi gadi un atmiņas par Gunāru Slaidiņu vairs nav tik monolītas, bet drīzāk veido mozaīku.

Gunārs Slaidiņš bija izcils darba procesa organizators ar spējām skatīt perspektīvas zinātnes jomas, kurās ieguldīt savas un savu vadīto darbinieku zināšanas un darbu. Tā kā Slaidiņš savu ķīmijas zinātņu kandidāta disertāciju izstrādāja Maskavā, Elektroķīmijas institūtā, tad viņš bija izveidojis un saglabājis plašu sadarbības tīklu ar Maskavas Valsts universitātes un Maskavas ķīmijas institūtu zinātniekiem.

Mūsu universitātes Ķīmijas fakultātes Fizikālās ķīmijas katedras studentiem tika organizētas nodarbības specialitāti nodrošinošos priekšmetos, kurus vadīja izcili zinātnieki no Maskavas. Pēdējo kursu studentiem tika dota iespēja praksi veikt dažādās pētniecības iestādēs Maskavā, un bieži vien tas bija iespējams, pateicoties Slaidiņa personīgiem kontaktiem. Ar Slaidiņa līdzdalību arī jaunie katedras darbinieki varēja Maskavā apgūt dažādas pētīšanas metodes un uzsākt pētniecisko darbību Ķīmijas fakultātes Fizikālās ķīmijas katedras izvēlētās tēmās.

Mana prakses vieta tika organizēta Elektroķīmijas institūtā, kurā savā laikā bija strādājis Slaidiņš, kas ar savām komunikācijas spējām bija ieguvis atpazīstamību visā institūtā. Institūta darbinieku draudzīgu, labvēlīgu attieksmi izjutu arī pret sevi, jo biju, pēc viņu

terminoloģijas, „Slaidiņa cilvēks”. Arī turpmākos gados jau kā katedras darbiniecei bija jāsadarbojas ar Elektroķīmijas institūta J. Pļeskova vadītās laboratorijas zinātniekiem. Darbojoties Maskavā, arī sadzīviski jutos droši, jo PSRS Zinātņu akadēmijas viesnīcas durvis pret paroli „Gunārs Janovičs Slaidiņš” bija vienmēr atvērtas.

Gunāra Slaidiņa personība izpaudās arī savstarpējās attiecībās ar cilvēkiem. Pirmais pārsteigums bija, jau uzsākot studijas Ķīmijas fakultātē. Aristoteļa svētku laikā pats toreizējais dekāns G. Slaidiņš mums – jaunajiem – izsniedza studentu apliecības, katram personīgi izsakot kādu novēlējumu, kā arī piedalījās studentu ballē Ķīmijas fakultātes zālē.

Turpmākajos studiju gados fakultātē tika organizēti dažādi kultūras un sporta pasākumi, kuros aktīvi piedalījās un kurus bieži vien arī ierosināja G. Slaidiņš. Mācoties pēdējos kursos, es un manas kursa biedrenes tikām iesaistītas Fizikālās ķīmijas katedras darbā un atpūtas pasākumos. Neaizmirstami ir ikgadējie kolektīva un šefa (tā katedras darbinieki dēvēja Gunāru Slaidiņu) braucieni pa Latvijas novadiem, piedalīšanās Gaujas Nacionālā parka izveides talkās. Kolektīva saliedēšanā svarīga nozīme ir ne tikai kopīgam darbam, bet arī kopīgiem pasākumiem. Slaidiņa rosinātas un atbalstītas bija arī mācību gada sākuma un noslēguma katedras sēdes, kuru otrās daļas tika veidotas kā atpūtas pasākumi.

Atsaucot atmiņā tos jau tālos gadus, spilgti izgaismojas, cik klātesošs Gunārs Slaidiņš bijis gan darbā, gan atpūtā.

Indra Ābele,

1980. gada absolvente,

Fizikālās ķīmijas katedras darbiniece (1976–1987)

Savu atmiņu stāstu par Gunāru Slaidiņu gribu sākt ar 1980. gada jūliju, kad dažas nedēļas pēc universitātes izlaiduma manas grupas meitenes satikāmies docenta bērēs. Un, atceroties to dienu, jautāju sev, kāpēc tik ļoti, ļoti sāpēja pasniedzēja aiziešana? Tik ļoti sāpēja, it kā mūs būtu pametis kāds tuvs, tuvs cilvēks! Un vai tas bija saistīts ar Gunāru Slaidiņu kā pasniedzēju, bet varbūt vairāk ar viņu kā cilvēku?

Mūs, 1980. gada izlaiduma elektroķīmijas specializācijas septiņas studentes, ar Gunāru Slaidiņu saistīja īpašas attiecības. Viņš tā arī mūs sauca – manas meitenes. Un „savas meitenes” docents centās iesaistīt arī visos „eķu” (elektroķīmiķu) rīkotajos atpūtas pasākumos. Vai tās

būtu tradicionālās Ķīmiķu dienas ar mūsu sporta komandu vai atpūtas vakars somu pirtī vai pie kāda darbinieka mājās. Tie visi bija tik jauki un sirsniņi pasākumi, ka tagad – pat pēc gandrīz 40 gadiem –, tos atceroties, gribas pasmaidīt. Un visu šo pasākumu dvēselīte bija docents Slaidiņš.

Var jau būt, ka tā viss notika tikai apstākļu sakritības dēļ, jo tā sanāca, ka es kā 2. kursa studente sāku strādāt arī elektroķīmijas laboratorijā par laboranti. Ne jau pie studentiem, jo pati biju tikai „zaļš gurķis”, bet pie līgumdarbiem. Un arī par to man jāsaka paldies Gunāram Slaidiņam, ka viņš mani – studenti, kas atradās akadēmiskajā atvaļinājumā veselības problēmu dēļ, pieņēma darbā. Un tā jau no 1976. gada septembra manas gaitas cieši savijās ar Ķīmijas fakultātes tālaika visjaukāko kolektīvu – elektroķīmiķiem. Un, cilājot fotogrāfijas, ik pa brīdīm var atcerēties par jaukajiem brīžiem dažādos pasākumos. Viens no tiem bija rudens pārgājienā gar Lorupī un Gauju līdz Siguldai, kurš noslēdzās docenta dzīvoklī Juglā ar sēņu mērces gatavošanu vai pirtī, kur griezāmies trakās dejās, vai Anitas Kalniņas dzīvoklī, kur reiz visi elektroķīmiķi ar Gunāru Slaidiņu priekšgalā 1. februārī svinējām Indras. Un noteikti vajadzēja būt bildei, kur docents sēž starp mums – 5. kursa studentēm. Un cik fantastiski mūs visas septiņas uzņēma elektroķīmiķos pēc diplomdarbu aizstāvēšanas 16. laboratorijā. Jūtāmies patiesi īpašas!

Šo gadu garumā jau atmiņas pabalējušas, bet to sajūtu, ko mācēja radīt Gunārs Slaidiņš, nav iespējams izdzēst, un, neatkarīgi no tā, kur vijušies mūsu katra ceļi, kādās darbavietās mēs tagad strādājam. Mēs esam kā viens – docenta septiņdesmito gadu elektroķīmiķi.

Guntars Vaivars,

asociētais profesors, 1983. gada absolvents,

Starptautiskās Elektroķīmijas biedrības biedrs

Ko varam pateikt par elektroķīmiju Latvijā pašlaik? Tā ir zinātne, kuras pamati tika likti Latvijā (Grothuss). Latvijas zinātnieki ir daudz darījuši elektroķīmijas teorijas attīstībā. Lai minam tikai Ostvaldu un Valdeni. Diemžēl pašreiz Starptautiskajā Elektroķīmijas biedrībā bez manis ir palikuši vēl 3 biedri no Latvijas (salīdzināšanai – Igaunijai 33, Lietuvai 22). Tāpēc ar cieņu atceros to laiku, kad tas bija citādi.

Gunārs Slaidiņš, atjaunojot 60. gados universitātē Ķīmijas fakultāti, ielika kārtīgus pamatus elektroķīmijas priekšmeta atjaunošanai. Es sāku studijas 1978. gadā, un tobrīd Latvijas skola elektroķīmijā jau bija nostiprinājusi savu stāvokli PSRS līmenī. Par pētījumiem var teikt, ka tie tika veikti pasaules līmenī. Bija ļoti liels studentu un publikāciju skaits. Ķīmiķi visumā uzskatīja, ka elektroķīmija ir sarežģīts priekšmets, un no Slaidiņa nedaudz baidījās. Diemžēl man par to neiznāca pārliecināties, jo traģisku apstākļu dēļ fakultāte Slaidiņu zaudēja.

Taču darbu turpināja Slaidiņa skolnieki. Es pamēģināju un pārliecinājos, ka vienkārši ir fizikālķīmiķi, un ir tādi, kuriem ir citi dotumi. Es sapratu, ka esmu fizikālķīmiķis, un pie tā arī paliku. 80. gados starptautiski pētniecība aizvirzījās no klasiskajiem šķīdumiem uz cietu vielu pētniecību. Jaunais virziens ieguva nosaukumu – cietvielu jonika. Tā bija jauna zinātne Latvijā, un es ar visu sirdi metos tajā iekšā. Tomēr pēc būtības tā pati elektroķīmija vien ir. Reizē ar to varu uzskatīt sevi par joprojām strādājošu Gunāra Slaidiņa skolas elektroķīmiķi.

DOCENTS GUNĀRS SLAIDIŅŠ UN VIŅA ELEKTROĶĪMIJAS SKOLA

Docentu Gunāru Slaidiņu mēs šodien atceramies kā vienu no tagadējās Latvijas Universitātes Ķīmijas fakultātes dibinātājiem 1964. gadā un tās pirmo dekānu, kā Fizikālās ķīmijas katedras dibinātāju 1966. gadā un tās pirmo vadītāju, kā elektroķīmijas specializācijas izveidotāju 1967. gadā.

Docents Gunārs Slaidiņš savulaik bija visjaunākais dekāns un katedras vadītājs visā LVU vēsturē un, kā atzina Mācību daļas metodiķes, arī viens no vislabākajiem, jo sevišķi atzīmējot lielisko sadarbību jauno studentu uzņemšanas laikā.

Līdz ar fakultātes un vēlāk Fizikālās ķīmijas katedras izveidošanos bija jādama par toreizējo mācībspēku kvalifikācijas celšanu un jaunu pasniedzēju un zinātnisko kadru audzināšanu. G. Slaidiņa aizrautība un darboties griba iedvesmoja arī viņa kolēģus. Viņu interesēja mācību norises citās augstskolās un valstīs. Jau 1966. gada rudenī viņš apmeklēja Polijas Tautas Republiku, lai iepazītos ar vairāku augstskolu darbu Krakovā, Vroclavā un Varšavā. Sevišķu interesi izraisīja mācību procesa norise Fizikālās ķīmijas katedrā Metalurģijas institūtā Krakovā un pētnieciskā darbība Polijas Zinātņu akadēmijas Fizikālās ķīmijas institūtā. Brauciena laikā iegūtās atziņas tika izmantotas fakultātes attīstībai un pilnveidošanai, kā arī zinātniskās darbības organizēšanai elektroķīmijas jomā.

G. Slaidiņa vadībā pirmie pētījumi par protonu difūziju caur niķeļa oksīda elektrodu Rīgā tika sākti jau 1964. gadā Anitas Kalniņas diplomdarbā kā turpinājums disertācijā aizsāktajai tēmai. Pētījumi bija saistīti ar ķīmisko strāvas avotu darbības uzlabošanu, un pētījumos iesaistījās arī viņa tuvākais kolēģis vecākais pasniedzējs Uldis Alksnis, vadot zinātnisko darbu un diplomdarbus (studentēm Inesei Skangalei (Slokai) un Antonijai Spricei (Dinduneī)) par dzelzs oksīda elektroda elektroķīmiskajām īpašībām.

Pēc Fizikālās ķīmijas katedras nodibināšanas 1966. gada rudenī G. Slaidiņš aktīvi nodarbojās ar elektroķīmijas specializācijas izveidošanu. Lai sameklētu elektroķīmijas speciālistus, kas lasītu lekcijas, kā arī izveidotu elektroķīmijas speckursa mācību laboratoriju, bija jāiegulda liels organizatorisks darbs.

Augsti kvalificētu lektoru trūkumu atrisināja G. Slaidiņa agrāk iedibinātā vispusīgā sadarbība ar lielāko elektroķīmijas zinātnes centru ievērojamiem zinātniekiem, vispirms jau PSRS Zinātņu akadēmijas Elektroķīmijas institūtā, ko vadīja akadēmiķis Aleksandrs Frumkins. Jau 1968. gada maijā ķīmijas zinātņu doktors Jurijs Pļeskovs nolasīja lekcijas par pusvadītāju elektroķīmiju, bet rudenī G. Slaidiņa disertācijas vadītājs profesors Pāvels Lukovcevs – par ķīmiskajiem strāvas avotiem, par elektroķīmiskajiem informācijas pārveidotājiem (hemotroniku) un oksīdu elektrodu teorētiskajiem aspektiem. J. Pļeskovs lekcijas fizikālķīmijai (elektroķīmijai) ir lasījis vairākkārt (arī 1972., 1975. g.) par aktuālām tēmām, ieskaitot elektronu fotoemīsiju no metāla šķīdumā, iepazīstinājis ar rotējošā diska elektroda darbības mehānismu un priekšrocībām. Šādi pētījumi tika plaši uzsākti arī Fizikālās ķīmijas katedrā. Profesors Vladimirs Bagočkis 1972. un 1975. gadā lasīja lekcijas par elektrokatalīzi un procesiem uz robežvirsmas metāls-elektrolīts, kā arī elektroķīmiskajiem strāvas avotiem un neūdens elektrolītiem. Par elementāraktu ķīmiskajās reakcijās lekcijas lasīja profesors Ļevs Krištaļiks (1977. g.), bet par impedances teorētiskajiem aspektiem – ķīmijas zinātņu doktors Boriss Grafovš no Elektroķīmijas institūta (1971., 1973. g.) un profesors Jevgeņijs Ukše no ZA Jauno ķīmisko problēmu institūta 1973., 1975. un 1977. gadā.

Ļoti svarīga jauno fizikālķīmiju (elektroķīmiju) sagatavošanā bija sadarbība ar Maskavas Valsts universitātes profesoru Borisu Damaskinu, kurš vairākas reizes (1969., 1970., 1973. g.) nolasīja lekciju kursu „Elektroķīmiskā kinētika”, kas vēlāk pārtapa grāmatā „Ievads elektroķīmiskajā kinētikā” (kopā ar Oļegu Petriju), un Tartu Valsts universitātes profesoru Vello Pāstu (*Vello Past*), kurš 1974. gada septembrī nolasīja lekciju kursu „Elektroķīmiskā kinētika”. Lekcijas ar lielu interesi noklausījās gan topošie elektroķīmijai, gan katedras darbinieki un pasniedzēji, gan citi interesenti. Kā atzina prof. B. Damaskins un prof. V. Pāsts, atkārtoti ierodoties nolasīt lekciju kursus elektroķīmijā, mūsu katedras elektroķīmijas laboratorija īsā laikā bija kļuvusi par modernu zinātnisku laboratoriju, kas nekādi neatpalika no Maskavas

Valsts universitātes vai Tartu Valsts universitātes attiecīgās laboratorijas. Docents G. Slaidiņš prata ieinteresēt nopietnus, spējīgus un radošus studentus zinātniskajā darbā par elektroķīmijas problēmām jau studiju gados. Jau diplomdarba izstrādes laikā viņi apguva jaunākos zinātniskos virzienus institūtos Maskavā.

Fizikālās ķīmijas specializācijas studentu sagatavošanā tika iesaistīti arī Latvijas Zinātņu akadēmijas institūtu zinātniskie līdzstrādnieki, kuri nolasīja atsevišķus studiju kursus – Organiskās sintēzes institūta Fizikāli organiskās ķīmijas laboratorijas vadītājs Jānis Stradiņš (Modernās instrumentālās pētīšanas metodes, Polarogrāfija) un laboratorijas zinātnieki Jānis Bleidelis (Rentgenstruktūranalīze) un Pēteris Ozoliņš (Masspektrometrija), Fizikas institūta līdzstrādnieki Zigurds Grants un Vitālijs Gotlībs (Radioaktīvo izotopu lietošana ķīmijas pētījumos), Ivars Ābrams (Rezultātu matemātiskā apstrāde) un Jānis Kristapsons (Zinātniskā darba organizācija), bet Radioelektronikas pamatus mācīja LVU Fizikas un matemātikas fakultātes vecākais pasniedzējs Emīls Vainovskis un asistente Ruta Meire (Broka). Vēlāk izveidojās radoša sadarbība arī ar A. Popova Rīgas radiorūpnīcas galvaniskā ceha vadītāju Gaidu Ērģi.

Lai izveidotu elektroķīmijas speckursa laboratoriju, 1968. gada janvārī vecākā laborante A. Kalniņa tika komandēta uz M. Lomonosova Maskavas Valsts universitātes Elektroķīmijas katedru (katedras vadītājs profesors B. Damaskins), lai iepazītos ar tur uzstādītajiem laboratorijas darbiem un apgūtu to izstrādes metodiku. Darbu aprīkojums bija sarežģīts. Par darba elektrodu galvenokārt tika izmantots dzīvsudraba elektrods, jo tā virsma ir viegli atjaunojama, tomēr tas saistīts ar speciālu darba drošības apstākļu ievērošanu. Savukārt stažēšanās laikā Tartu Valsts universitātes Fizikas un ķīmijas fakultātes Neorganiskās ķīmijas katedrā (katedras vadītājs profesors V. Pāsts) 1973. gadā pie docenta Jura Tammas (*Jūri Tamm*) bija iespēja uzzināt, ka elektroķīmiskajiem pētījumiem par darba elektrodu var izmantot arī cietu elektrodu ar atjaunojamu virsmu (Bi, Cd, Sn, Pb, Ga), tā pagatavošanai lietojot speciālu kausēšanas tehniku. Šādi tiek ievērojami samazināta dzīvsudraba kaitīgā ietekme. Docenta Reiņa Pullerita (*Rein Pullerits*) laboratorijā izdevās papildināt impedances mērīšanas tehniku ar maiņstrāvas tiltu. Visa šī veiksmīgā sadarbība bija iespējama, pateicoties G. Slaidiņa draudzīgajiem kontaktiem ar saviem kolēģiem citās augstskolās.

Ļoti svarīgs G. Slaidiņa nopelns ir materiāltehniskās bāzes radīšana atbilstoši jaunākajiem zinātnes un tehnikas sasniegumiem. Tā, piemēram, no 1968. līdz 1970. gadam pētnieku rīcībā bija jau pieci potenciostati (daudzfunkcionālas iekārtas ar plašu komplektāciju, kas speciāli izgatavotas elektroķīmiskajiem pētījumiem) un trīs maiņstrāvas tilti, bet līdz 1977. gadam elektroķīmiķu rīcībā parādījās vēl septiņi jaunākās paaudzes potenciostati ar attiecīgi vienkoordinātu vai divkoordinātu pašrakstītājiem. Jaunākie aparāti tika nodoti aspirantu (Jānis Čakste, Jānis Zaļoksnis, Andris Actiņš, Andris Spricis, Sigurds Takeris) rīcībā un darbiem speckursa laboratorijā. Maiņstrāvas tilts tika izmantots arī dzelzs oksīda elektroda īpašību pētījumiem vecākā pasniedzēja U. Alkšņa vadībā. Zinātniskajam darbam nepieciešamo rotējošā diska iekārtu izgatavošanai pēc Elektroķīmijas institūta speciālistu rasējumiem tika sameklēti augsti kvalificēti speciālisti. Savukārt, lai varētu ieviest optiskās metodes oksīdu elektrodu virsmas pētījumos, G. Slaidiņš 5. kursa studentu Andri Sprici diplomdarba izstrādei aizsūtīja uz L. Karpova Ķīmiskās fizikas institūtu pie profesora Vladimira Šepeļina. Tur viņš apguva elipsometra uzbūves un darbības principus un vēlāk šādu iekārtu uzstādīja fakultātē, lai izstrādātu kandidāta disertāciju un veiktu tālākus pētījumus. Elektroķīmiskie pētījumi prasa sarežģītu aprīkojumu, augstas tīrības reaģentus. Lai iegūtu ļoti tīru ūdeni, tika uzstādītas bidestilācijas iekārtas, bet sarežģītās stikla šūnas izgatavoja augstas kvalifikācijas meistari Organiskās sintēzes institūtā Rīgā un Elektroķīmijas institūtā Maskavā, kā arī Kļinas stikla rūpnīcā Piemaskavā. Liels ieguvums zinātnisko problēmu risināšanai bija elektronika Valda Brieža iekļaušanās elektroķīmiķu kolektīvā, kad G. Slaidiņš bija palūdzis LVU fiziķiem sadalē ielānot fakultātei labāko speciālistu. Daudzās elektroniskās iekārtas, ko viņš izgatavoja, atvieglāja un dažādoja eksperimentālo rezultātu iegūšanu. Elektroķīmisko procesu teorētiskai izskaidrošanai un pamatošanai lielu ieguldījumu deva ķīmijas zinātņu kandidāts Juris Dzelme.

Bija radīta laba eksperimentālā bāze intensīvai zinātniskai darbībai, kas notika sadarbībā ar Elektroķīmijas institūta vadošajiem zinātniekiem Pāvelu Lukovcevu, Vladimīru Bagocki, Zaharu Rotenbergu, Juriju Pļeskovu, Vladimīru Kazarinovu, Borisu Grafovu, Ļevu Sokolovu. Katedras darbinieki aktīvi iesaistījās arī līgumdarbu izpildē, kuri bija cieši saistīti ar katedrā veiktajiem zinātniskajiem pētījumiem. Sākuma posmā tika veikti pētījumi par protonu difūziju caur metālu

(Ni, Fe, Ti, Pd) oksīdiem (Uldis Alksnis, Anita Kalniņa, Velta Kindzule (Legzdiņa), Inese Sloka, Sigurds Takeris), bet kopš 1970. gada Slaidiņa vadībā sākās arī oksīdu elektrodu impedances pētījumi (Uldis Alksnis, Skaidrīte Kibare, Aleksandrs Vosekalns) un pētījumi par suspensijas elektrodēm (Jānis Čakste, Jānis Zaļoksnis).

Sevišķi plaši pētījumi tika izvērsti par mangāna dioksīda elektroķīmiskajām īpašībām. Interesi par mangāna dioksīdu kā ķīmisko strāvas avotu aktīvo materiālu vispirms noteica nepieciešamība ievērojami uzlabot Padomju Savienībā ražojamo „bateriju” kvalitāti, jo, pirmkārt, Klaipēdas rūpnīcā ražošanā tika izmantots nekvalitatīvs mangāna dioksīds un kārtība un ražošanas kultūra bija arhaiska. Otrkārt, tajā laikā aktuāla bija kļuvusi nepieciešamība pilnveidot mangāna dioksīda-litija elementus, kuros tiek lietoti neūdens elektrolīti un kuri deva divas reizes lielāku spriegumu. Pētījumu gaitā tika noskaidrots gan divvērtīgā mangāna elektroķīmiskās oksidēšanās par mangāna dioksīdu reakcijas mehānisms skābā vidē, gan mangāna dioksīda elektroķīmiskās reducēšanās mehānisms sārmainā vidē. Svarīgākie rezultāti par reakcijas mehānismu tika iegūti, izmantojot rotējošā diska un gredzena elektrodu sistēmas (Andris Actiņš). Mangāna dioksīda plāno kārtiņu optisko īpašību pētījumos tika lietots elipsometrs un paštaisīta ierīce atstarotās gaismas intensitātes mērīšanai (Andris Spricis). Plāno mangāna dioksīda kārtiņu adsorbcijas spēja tika pētīta, izmantojot cikliskās hronovoltamperometrijas metodi (Aleksandrs Vosekalns) un iezīmēto atomu metodi (Āris Kaksis), bet ar elektronu fotoemisijas efektu mērījumiem Elektroķīmijas institūtā nodarbojās Ilze Ansone.

Sevišķi veiksmīga bija sadarbība ar Ļ. Sokolovu un B. Grafovu par pētījumiem elektroķīmisko informācijas pārveidotāju (hemotronikas) jomā (uz mangāna dioksīda bāzes), jo 1976. gadā tika saņemta pirmā PSRS autorapliecība elektroķīmijas virzienā par izgudrojumu „Elektrisko signālu vizuālās indikācijas elektroķīmiskais paņēmieni”, kura autori bija A. Spricis, G. Slaidiņš, A. Actiņš, Ļ. Sokolovs, B. Grafov. Šī autorapliecība ļoti iepriecināja Gunāru Slaidiņu.

Septiņdesmito gadu otrajā pusē aktivizējās arī pētījumi par cietajiem elektrolītiem un inertu elektrodu izturēšanos kausētā nātrija polisulfidā (Aldis Zekunde, Andris Actiņš, Anita Kalniņa) sadarbībā ar Jau no ķīmisko problēmu institūtu Černogolovkā (Jevgeņijs Ukše, Nadežda Bukuna) un Saratovas Ķīmisko strāvas avotu zinātniskās pētniecības institūtu (Vladimīrs Ļisenko).

Laika posmā no 1969. līdz 1980. gadam fizikālajā ķīmijā tika sagatavoti 63 jaunie ķيميķi dienas nodaļā (no tiem 22 elektroķيميķi) un 66 vakara nodaļā. Daļa absolventu ilgāku vai īsāku laiku strādāja Fizikālās ķīmijas katedrā kā mācību palīgpersonāls vai piedalījās zinātniskajos līgumdarbos, bet A. Actiņš, J. Čakste, A. Spricis, S. Takeris, A. Vosekalns un J. Zaļoksnis, kā arī iepriekšējo gadu absolventes I. Sloka un V. Legzdiņa kļuva par studentu cienītiem pasniedzējiem Ķīmijas fakultātē.

Mēs viņu atceramies kā jauna virziena izveidotāju Latvijas elektroķīmijā nemetālisko elektrodu pētījumu jomā, vairāk nekā 80 zinātnisko rakstu un astoņu izgudrojumu un racionalizācijas priekšlikumu autoru un līdzautoru, kā elektroķيميķi, kurš bija ieguvis atzinību visā bijušajā Padomju Savienībā.

Ar savu pētījumu rezultātiem G. Slaidiņš ir piedalījies 15 zinātniskās konferencēs Rīgā, Tartu, Rostovā pie Donas, Dņipro (Dņepropetrovskā), Permā, Maskavā, Almati (Alma-Atā), Sanktpēterburgā (Ļeņingradā), Tbilisi.

Docents Gunārs Slaidiņš bija sācis apkopot pētījumu rezultātus doktora disertācijai.

Mēs viņu atceramies kā lielu elektroķīmijas entuziastu, kvēlu Ķīmijas fakultātes patriotu, enerģisku ķīmijas popularizētāju.

G. Slaidiņš publicējis daudzus populārzinātniskus rakstus dažādos Latvijas preses izdevumos, kā arī sācis darboties kā konsultants Latvijas padomju enciklopēdijas veidošanā. Pēc G. Slaidiņa ierosinājuma tika uzņemta dokumentālā filma par slavenā ķيميķa Paula Valdena nezūdošajām pēdām ķīmijas zinātnē. Viņš atbalstīja studentu iniciatīvas ķīmijas popularizēšanai skolās – Jauno ķيميķu klubu „Tenebra”, Mazo universitāti – un bija jauno ķيميķu komandu konkursa „Dzintara cikls” vadītājs. G. Slaidiņš aktīvi piedalījās universitātes un visas valsts zinātnieku sabiedriskajā dzīvē. Latvijas centrālo laikrakstu slejās bija lasāmi raksti, kas saistījās ar mūsu vadošo zinātnieku nozīmīgām jubilejām un sasniegumiem. Viņa pēdējā rakstā „Arī elektrodu mikropasaules pārzinātājs”, kas publicēts laikrakstā „Cīņa” 1980. g. 5. augustā un veltīts akadēmiķim Jānim Stradiņam sakarā ar Latvijas PSR Valsts prēmijas piešķiršanu, cita starpā teikts, ka Jāņa Stradiņa sasniegumu pamatā ir

arī tas, ka viņš pratis sameklēt un izaudzināt savus labos līdzstrādniekus, pratis ievirzīt viņus un noteikt viņu pētniecības pamatlīnijas, lai arī turpmākajā dzīvē dažkārt tiek mainīts darba profils. „Šādi līdzstrādnieki paši no gaisa nekrīt.” To mēs, viņa audzēkņi, varam teikt arī par viņu pašu.

Mēs viņu atceramies kā sirsniņu un saprotošu audzinātāju, kas vienmēr bija kopā ar studentiem visos viņu priekos un bēdās. Viņš bija lielisks organizators, atsaucīgs un iejūtīgs kolektīva vadītājs un neaizmirstams kolēģis.

Docents Gunārs Slaidiņš spēja radīt un saliedēt radošu un sabiedriski aktīvu kolektīvu, varētu pat teikt – bija izveidojusies Slaidiņa skola, kuru pārstāvēja cilvēki, kas izstrādājuši disertācijas viņa vadībā vai tās iesākuši par viņa ierosinātām tēmām: Andris Actiņš, Uldis Alksnis, Jānis Čakste, Āris Kaksis, Andris Spricis, Sigurds Takeris, Jānis Zaļoksnis, Aldis Zekunde, kā arī Ilze Ansone, Indra Ābele, Ariadne Jankevica (Zdanovska), Anita Kalniņa, Laima Kauķe (Balode), Skaidrīte Kibare, Lilita Kundziņa, Velta Legzdiņa, Inese Sloka, Maruta Vītiņa (Kuzmane), Aleksandrs Vosekalns. Viņi visi ilgstoši strādājuši G. Slaidiņa vadībā, izauguši par īstiem ķيميķiem.

Mēs viņu atceramies kā cilvēku, kas mīlēja dzeju un mūziku un bieži citēja A. de Sent-Ekziperī: „Ir tikai viena patiesa greznība: cilvēciskas attiecības starp cilvēkiem.” Tā bija Gunāra Slaidiņa dzīves devīze.

Docenta Gunāra Slaidiņa piemiņai viņa vārdā tika nosaukta Ķīmijas fakultātes 53. auditorija Krišjāņa Valdemāra ielā 48, un pagalmā aug ozols no viņa dzimtajām mājām Drustos. Arī Latvijas Universitātes Dabaszinātņu akadēmiskā centra skvērā 2015. gadā tika iestādīts studentu dāvinātais Gunāra Slaidiņa piemiņas ozoliņš.

Anita Kalniņa, ķīmijas maģistre

Rakstā izmantoti materiāli no grāmatas „Latvijas Universitātes Ķīmijas fakultātei 50” (Rīga: LU Akadēmiskais apgāds, 2014).

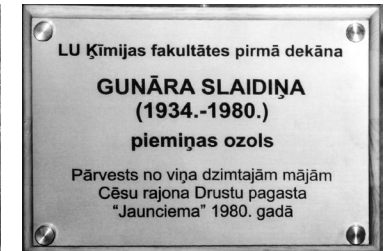
GUNĀRA SLAIDIŅA PIEMIŅAS LIECĪBAS FOTOATTĒLOS

Docenta Gunāra Slaidiņa portrets piemiņas auditorijai.
Autors – mākslinieks Jānis Reinbergs

Docenta Gunāra Slaidiņa dzīves devīze bija Antuāna de Sent-Ekziperī teiciens

Piemiņas zīmes docentam Gunāram Slaidiņam Latvijas Universitātes Ķīmijas fakultātē Krišjāņa Valdemāra ielā 48

No Gunāra Slaidiņa dzimtajām mājām uz Ķīmijas fakultāti atceļojis ozoliņš.
No kreisās: Sigurds Takeris, Jānis Zaļoksnis, Aleksandrs Vosekalns

Docents Uldis Alksnis meklē vispiemērotāko vietu ozola stādīšanai

Ķīmijas fakultātes kolektīvs pie ozoliņa. No kreisās: Juris Tiliks, Andris Kauķis, Agrita Sakse, Zaiga Čakste, Jānis Čakste, Ārija Bočkāne, Gunta Ķizāne, Gunārs Mežaraups, Indra Ābele, Maruta Vītiņa, Gunārs Rudzītis, Ausma Bērziņa, Edgars Jansons, Ilga Gertnere, Valentīna Miķelsone, Andrejs Rauhvargers, Jānis Zaļoksnis, Ināra Baltgalve, Biruta Alksne, Aleksandrs Vosekalns, Anita Skujiņa, Andrejs Pretkalniņš, Skaidrīte Kibare, Sigurds Takeris, Āris Kaksis, Andris Spricis

Elektroķīmiķi pie tikko iestādītā ozoliņa 1980. gada 21. jūlijā.
No kreisās: Jānis Zaļoksnis, Āris Kaksis, Andris Spricis, Anita Kalniņa, Inese Sloka, Ārija Bočkāne, Lilita Kundziņa, Agrita Sakse, Indra Ābele, Jānis Čakste, Maruta Vītiņa, Aleksandrs Vosekalns, Uldis Alksnis, Sigurds Takeris

AR DARBA SARKANĀ KAROGA ORDENI APBALVOTĀS
P. STUČKAS LATVIJAS VALSTS UNIVERSITĀTES
ĶĪMIJAS FAKULTĀTES
FIZIKĀLĀS ĶĪMIJAS KATEDRA

lūdz Jūs piedalīties
LVU 40. ZINĀTNISKĀS KONFERENCES
Elektroķīmijas sekcijas sēdē *veļitā*

docenta
Gunāra Slaidiņa
piemiņai

PROGRAMMA

1. Ievadwārdi. LPSR ZA akadēmīšis J. STRADIŅŠ.
2. G. Slaidiņš — Ķīmijas fakultātes un elektroķīmisko pētījumu fakultātes pamatlicējs. Docents U. ALKSNIS.
3. Elektrobrēmā efekta elektroķīmiskās problēmas. CFI lab. vad. A. LŪSIS.
4. MnO₂ izmantošana par katodmateriālu neudens strāvas avotos. Vec. pasn. A. VOSEKALNS.
5. Etīpsometriški un elektroķīmiski MnO₂ gušnēšanas un reducēšanas procesu pētījumi. J. z. i. A. SPRICIS.
6. Mangāna adsorbēcija uz platīna. Vec. pasn. J. ZAĻOKSNIS.
7. Ogļes suspensijas elektrodē. Vec. pasn. J. ČAKSTE.
8. Vielas pārnēses procesi polisuīftās. J. z. i. A. ACTIŅŠ.
9. Sistēmas pīrdināja jodīds—sūdraba jodīds cieto elektrotiitu īpašības. J. z. i. A. ZEKUNDE.

Sēde notiks 1981. gada 17. februāri plkst. 10.00
Ķīmijas fakultētē, Gorkija ielā 48, 21. auditorijā

Latvijas Valsts universitātes 40. zinātniskās konferences elektroķīmijas sekcijas programma

Docenta Gunāra Slaiņa piemiņas konferencē 1981. gada 17. februārī piedalījās izcili Latvijas zinātnieki.

Organiskās sintēzes institūta laboratorijas vadītājs akadēmiķis Jānis Stradiņš

Neorganiskās ķīmijas institūta direktors akadēmiķis Bruno Puriņš

Organiskās sintēzes institūta laboratorijas vadītājs Jānis Freimanis

Cietvielu fizikas institūta laboratorijas vadītājs Andrejs Lūsis

1983. gadā Drustu kapos tika atklāts kapa piemineklis ķīmiķim Gunāram Slaidiņam

Piemiņas plāksnes uzlikšanas dienā 2004. gada septembrī pie Slaidiņa ozola. No kreisās: Sigurds Takeris, Velta Legzdiņa, Skaidrīte Pakule, Andris Spricis, Laima Kauķe, Biruta Alksne, Uldis Alksnis, Andris Actiņš, Inese Sloka, Skaidrīte Kibare, Indra Ābele, Anita Kalniņa

Gunāra Slaidiņa audzēkņi pie viņa piemiņas ozola 2014. gada maijā. No kreisās: 1. rinda – Ariadne Jankevica, Anita Kalniņa, Jānis Zaļoksnis, Andris Spricis; 2. rindā – Inese Sloka, Lilita Kundziņa, Sigurds Takeris, Indra Ābele; 3. rindā – Aldis Zekunde, Guntars Vaivars, Maruta Vitiņa, Aleksandrs Vosekalns, Valdis Briedis, Andris Actiņš

Piemiņas zīme docentam Gunāram Slaidiņam pie ozola Ķīmijas fakultātes pagalmā

Elektroķīmiķi ciemos pie Gunāra Slaidiņa Drustu kapsētā 2014. gada 17. jūlijā.
No kreisās: Skaidrīte Kibare, Andris Actiņš, Anita Kalniņa, Aldis Zekunde,
Ilze Ansons, Andris Spricis

Docenta Gunāra Slaidiņa ozols Ķīmijas fakultātes pagalmā 2015. gada vasarā
sasniedzis jau pusotra metra apkārtmēru

Fakultātes studentu dāvinātais docenta Gunāra Slaidiņa piemiņas ozoliņš
pie jaunā Dabaszinātņu centra Jelgavas ielā 1 iestādīts 2015. gada 27. maijā.
No kreisās: doktors Agris Bērziņš, dārzniece Astrīda, Fizikālās
ķīmijas katedras vadītājs profesors Andris Actiņš, 1. kursa students
Andrievs Auseklis Auziņš

Fakultātes kolektīva pārstāvji, kuri pazina docentu Gunāru Slaidiņu, pie jaunā
ozoliņa. No kreisās: Artūrs Viksna, Dace Silarāja, Andris Spricis, Daina Sprice,
Ida Jākobsone, Jānis Švirksts, Žanis Laizāns, Ruta Gigele, Zenta Balcerbule,
Andris Zicmanis, Laila Kļaviņa, Anita Kalniņa, Aldis Zekunde, Andris Actiņš

Ķīmijas fakultātes kolektīvs pie Gunāra Slaidiņa piemiņas ozoliņa.
 No kreisās: pietupienā Andrievs Auseklis Auziņš, Artis Kons, Mārtiņš Balodis, Lauma Buša, Aldis Zekunde, Anna Trubača-Boginska, Kristīne Krūkle-Bērziņa, Agris Bērziņš, Madara Jakobsona; stāv: Laila Kļaviņa, Jānis Švirksts, Zenta Balcerbule, Andris Zicmanis, Laimdota Zorgevica, Ruta Gigele, Vija Gutāne, Anita Kalniņa (priekšā), Dace Silarāja (aizmugurē), Raitis Bobrovs, Ida Jākobsona, Andris Actiņš, Endija Maraka, Žanis Laizāns, nezināma persona, Igors Kļimenkovs, Jāzeps Logins, Artūrs Viksna, nezināma persona, Agnese Osīte, Iveta Ancāne, Vita Rudoviča, Ilva Nākurte, Daina Sprice, nezināma persona, Andris Spricis, Juris Andersons, nezināma persona, Antons Podjava, Pēteris Mekšs

LU Ķīmijas fakultātes izcili docētāji, ķīmiķi un personības

Docents **GUNĀRS SLAIDIŅŠ**
(1934. - 1980.)

DZĪVES STĀSTS

Bērnība

17.02.1934. – dzimis Cēsu apriņķa Drustu ciemā «Jaunciem» mājās agronoma ģimenē.
 1941.-1949. – mācījies Drustu pamatskolā.

Izglītība

1949.-1953. – Rīgas 1. vidusskola.
 1953.-1958. – LUV Ķīmijas fakultāte. Mācījies pie slaveniem zinātniekiem: A.Kešāna, G.Vanaga, L.Liepiņa, A.Tevija, J.Eiduka.
 1958. – aizstāv diplomdarbu «Autoklāvētu silikātkārtveļu īpašības atkarībā no dažādu alumīnija savienojumu daudzuma» un iegūst inženiera-tehnologa diplomu silikātu tehnoloģijas specialitātē.
 1958.-1962. – aspirantūra PSRS ZA Elektroķīmijas institūtā (Maskava).
 1963. – iegūst ķīmijas zinātņu kandidāta grādu. Disertācijas tēma: «Protonu difūzijas ātrums niķeļa oksīdos un skābekļa virspriegums uz niķeļa oksīda elektroda», vadītājs prof. P. Lukovcevs (Maskava).

Darbs

1962.-1964. – Latvijas Valsts universitātes Bioloģijas fakultātes Ķīmijas katedras vecākais pasniedzējs, pēc tam docents.
 1963. – LUV Bioloģijas fakultātes prodekāns. Izveido 5 laboratorijas, veic organizatorisko darbu, iedvesmo darbiniekus un pārliecina universitātes vadību par Ķīmijas fakultātes dibināšanas nepieciešamību.
 1.09.1964. plkst. 14.00, K. Valdemāra (toreiz Gorkija) iela 48 aktu zālē svinīgi atklāj Latvijas Valsts universitātes Ķīmijas fakultāti. No pirmās fakultātes izveidošanas Rīgā līdz otrās fakultātes atklāšanai pagājis gandrīz 101 gads. G.Slaidiņš kļūst par pirmo LUV Ķīmijas fakultātes dekānu.
 1964.-1969. LUV Ķīmijas fakultātes dekāns – rūpējās par jaunu laboratoriju ierīkošanu, telpu paplašināšanu, pētniecības iekārtu iegādi – visu savu enerģiju velta attīstībai.
 1966. – izveido Fizikālās ķīmijas katedru un kļūst par tās vadītāju.
 1967.-1980. jaunas specializācijas «Elektroķīmija» izveidotājs un vadītājs. Vadīja zinātniski pētniecisko darbu elektroķīmijas jomā.
 1969. – G.Slaidiņu atļauj no dekāna pienākumiem, bet 1973. – no Fizikālās ķīmijas katedras vadītāja amata, vairojot viņu nacionālismā.
 1970.-1980. – aktīva piedalīšanās fakultātes dzīvē, intensīva zinātniskā darbība, pētot oksīdu un suspensiju elektrodus, cietos elektrolītus un nātrija-sēra akumulatorus, kontaktu veidošana ar latviešu ķīmiķiem ārzemēs – prof. J.Ukše (Maskava), B.Jirgensons (ASV), kā arī ar Tartu, Maskavas un Vilņas elektroķīmiķiem.
 16.07.1980. – miris autokatastrofā šosejā Rīga-Saulkrasti. Apglabāts Drustu kapsētā netālu no tēva mājām. Apglabāšanas dienā no Drustiem atvests ozoliņš, kas ar plāksnīti G.Slaidiņa piemiņai tagad kuplo LUV Ķīmijas fakultātes pagalmā.

Autors: J. Reinbergs

➤ izcilis organizators, spējīgs ķīmiķis
 ➤ aktīvs ķīmijas popularizētājs

➤ apdāvināts vadītājs, sabiedrības dvēsele

➤ enerģisks, iniciatīvs, neatlaidīgs, sīkstums, komunikabilitāte

➤ «Gunārs to fakultāti izskrēja» - tā par viņu teica Slaidiņa draugs, fiziķis J.Miķelsons

ZINĀTNISKIE SASNIEGUMI (saistīti ar ķīmisko strāvas avotu darbības uzlabošanu)

- vadītas 8 ķīmijas zinātņu kandidāta (doktora) disertācijas
- publicēti vairāk kā 80 zinātniskie raksti un saņemtas 2 autorpatentācijas (patenti)
- suspensijas elektrodu darbības mehānisma izpēti gaitā konstatēja, ka to darbību limitē lādiņa pārnese stadijā no daļiņas uz strāvas vadītāju, kas noteica šo elektrodu pielietojuma robežu;
- detalizēta mangāna dioksīda elektroķīmiskās veidošanās un reducēšanās procesu izpēte pierādīja divvērtīgo mangāna jonu tiešas oksidācijas iespēju par četrvērtīgajiem joniem; kā arī pierādīja to, ka mangāna dioksīda kārtņas biežumā no 300 līdz 1000 Å (angstrāmiem) iespējams izmantot kā elektrochromos indikatorus;
- oksīdu elektrodu pētīšanas paņēmieni izstrādē ar protonu difūzijas, impedances, elipsometrijas un citām metodēm, pierādīta oksīdu kārtņu mainīgā daba.

AKADĒMISKIE SASNIEGUMI

PSRS Zinātņu Akadēmijas Elektroķīmijas Zinātņu padomes biedrs, Latvijas PSR Zinātņu Akadēmijas Neorganiskās ķīmijas institūta Zinātnes padomes loceklis, D. Mendelējeva Vissavienības Ķīmijas biedrības Latvijas nodaļas Prezidija loceklis.
 Pētījumi G. Slaidiņa vadībā: – suspensijas elektrodu (J. Čakste, J. Zajčkovskis); mangāna dioksīda elektroķīmiskās īpašības (A. Actiņš, Ā. Kaksis, A.A. Spricis, A. Vosekalns); protonu difūzija caur metālu oksīdiem (U. Alksnis, S. Takeris).

Darba autori

Viktors Leimane, Tukuma 2.vidusskola
 Natālija Buroka, Rīgas 60. vidusskola

Informācija sagatavota

prof. Andra Actiņa un lab. Vad. Anitas Kalniņas vadībā

Stends par docentu Gunāru Slaidiņu Ķīmijas fakultātes 50 gadu jubilejā

DOCENTA GUNĀRA SLAIDIŅA BIBLIOGRĀFIJA

Docenta Gunāra Slaidiņa zinātniskie raksti

- 1960**
1. Фрейденфельд Э.Ж., Озолин Я.И., Слайдинь Г.Я. Зависимость физико-химических свойств известково-глиняно-песчаных автоклавных изделий от содержания окиси алюминия. *Химия и практическое применение силикатов* : [Сборник статей] / Ин-т химии силикатов Акад. наук СССР, Всесоюз. хим. о-во им. Д.И. Менделеева, Совет нар. хозяйства Ленингр. экон. адм. района, ЦБТИ ; под ред. А.Д. Федосеева ... [и др.]. – Ленинград, 1960. – С.139-145.
- 1962**
2. Слайдинь Г.Я. Скорость диффузии протонов в окислах никеля и перенапряжение кислорода на окисноникелевом электроде : автореферат диссертации на соискание ученой степени кандидата химических наук / Акад. наук СССР. Ин-т электрохимии ; науч. рук. П.Д. Луковцев. – Москва, 1962. – 12 с. – Оpubл. с грифом «На правах рукописи».
  3. Слайдинь Г.Я. Скорость диффузии протонов в окислах никеля и перенапряжение кислорода на окисноникелевом электроде : диссертация, представленная на соискание ученой степени кандидата химических наук. / Ин-т электрохимии АН СССР; науч. рук.: П.Д.Луковцев. – Москва, 1962. – 135 с.: диагр., ил., табл. – Библиогр.: с. 130-135 (110 назв.).
- * * *
4. Lukovtsev P.D., Slaidin G.J. Proton diffusion through nickel oxide. – Bibliogr.: p.21 (10 ref.). *Electrochimica Acta*. – Vol.6, N 1-4 (Apr. 1962), p.17-21 : fig. – Presented at the 12th meeting of CITCE, Brussels, April 1961. – DOI: 10.1016/0013-4686(62)87020-0. Available also: <http://www.sciencedirect.com/science/article/pii/0013468662870200>.
  5. Луковцев П.Д., Слайдинь Г.Я. Перенапряжение кислорода и кривые спада потенциала окисноникелевого электрода. – Библиогр.: с.2271 (17 назв.). *Журнал физической химии*. – Т.36, вып.10 (1962), с.2268-2271 : рис.
  6. Слайдинь Г.Я., Луковцев П.Д. Влияние природы катиона щелочи на диффузию протонов в окиси никеля. – Библиогр.: с.1133 (15 назв.). *Доклады Академии наук СССР*. – Т.142, N 5 (1962), с.1130-1133 : рис.
- 1963**
7. Slaidiņš G. Sārmu kationu ietekme uz protonu difūziju niķeļa oksīdos. Слайдинь Г. Влияние природы катиона щелочи на диффузию протонов в окиси никеля. *XXIII zinātniskās un metodiskās konferences materiāli, Rīgā 1963. gada martā = Материалы XXIII научно-методической конференции, Рига, март 1963 года* / P. Stučkas Latvijas Valsts universitāte. – Rīga, 1963 – 87.-88.lpp.
- 1964**
8. Луковцев П.Д., Слайдинь Г.Я. Безламельный окисноникелевый электрод. *XXIV научно-методическая конференция : химические науки (тезисы докладов), Рига, апрель 1964 г.* / Латв. гос. ун-т им. П.Стучки. – Рига, 1964. – С.10.
  9. Луковцев П.Д., Слайдинь Г.Я. Скорость диффузии протонов в окислах никеля и перенапряжение кислорода на окисноникелевом электроде. – Библиогр.: с. [561] (2 назв.). – Рез. на англ. яз. *Журнал физической химии*. – Т.38, вып.3 (1964), с.556-[561] : рис.
  10. Слайдинь Г.Я., Луковцев П.Д. Безламельный окисноникелевый электрод. – Библиогр.: с.51 (19 назв.). – Рез. на нем. яз. *Ученые записки* / Латв. гос. ун-т им. П.Стучки – Рига, 1964. – Т.57 : Химия, с. [43]-51 : рис.
- 1969**
11. Алкснис У., Берзиня И., Диндуне А., Слайдинь Г. Емкость окисно-железного электрода в щелочной среде. *Научная конференция в связи с 50-летием Латвийского государственного университета им. П. Стучки : тезисы докладов, Рига, 1969 г. апрель* / Латв. гос. ун-т им. П.Стучки. Хим. фак. – Рига, 1969. – С.7.

1970

12. Алкснис У., Слайдиньш Г. Влияние некоторых факторов на исследование электрохимических процессов на твердых электродах. *XXIX научная конференция (химические науки) : тезисы докладов / М-во высш. и сред. спец. образования Латв. ССР, Латв. гос. ун-т им. П.Стучки.* – Рига, 1970. – С.16.
13. Кибаре С.К., Алкснис У.Я., Слайдиньш Г.Я. Емкость железного электрода в растворах КОН. *XXIX научная конференция (химические науки) : тезисы докладов / М-во высш. и сред. спец. образования Латв. ССР, Латв. гос. ун-т им. П.Стучки* Рига, 1970. – С.17.
14. Луковцев П.Д., Слайдиньш Г.Я. Об интерпретации данных, полученных с использованием мембранных (диффузионных) электродов. – Библиогр.: с.998 (12 назв.). *Электрохимия.* – Т.6, вып.7 (1970), с.996-998.
15. Слайдиньш Г.Я. 50-летний юбилей Латвийского государственного университета им. П.Стучки. *Из истории естествознания и техники Прибалтики / Акад. наук Латв. ССР, Сов. нац. об-ние истории и философии, естествознания и техники.* – Рига : Зинатне, 1970. – Т.2, с.360-[362].
16. Слайдиньш Г.Я., Алкснис У.Я., Кибаре С.К., Луковцев П.Д. Емкость железного электрода в растворах КОН. – Библиогр: с.20 (6 назв.). – Рез. на англ. яз. *Ученые записки / Латв. гос. ун-т им. П.Стучки.* – Рига, 1970. – Т.117 : *Химия*, с. [17]-21 : рис.
17. Слайдиньш Г.Я., Алкснис У.Я., Слока И.П., Луковцев П.Д. О диффузии протонов через пассивное железо. – Библиогр.: с.24 (13 назв.). – Рез. на нем. яз. *Ученые записки / Латв. гос. ун-т им. П.Стучки.* – Рига, 1970. – Т.117 : *Химия*, с. [22]-25 : рис.
18. Слайдиньш Г.Я., Страдынь Я.П., Алкснис У.Я. Развитие физической химии в Латвийском государственном университете им. П.Стучки за 50 лет (1919-1969). *Материалы VIII конференции по истории науки в Прибалтике / АН Эст. ССР, Эстон. отд-ние Сов. нац. об-ния истории и философии естествознания и техники.* – Тарту, 1970. – С.60-62.

1972

19. Алкснис У.Я., Гедровиц Я.Я., Слайдиньш Г.Я., Луковцев П.Д. Емкость железного электрода в растворах КОН II. – Библиогр.: с.43 (4 назв.). – Рез. на нем. яз. *Ученые записки / М-во высш. и сред. спец. образования Латв. ССР, Латв. гос. ун-т им. П.Стучки.* Кафедра физ. химии. – Рига, 1972. – Т.165 : *Электрохимические*

- свойства окисных электродов*, с.34-43 : рис., табл. – Доступен также электрон. ресурс: <https://dspace.lu.lv/dspace/handle/7/2053>.
20. Алкснис У.Я., Такерис С.Я., Слайдиньш Г.Я. Ячейка для исследования диффузии протонов через окисные электроды. – Библиогр.: с.32-33 (14 назв.). – Рез. на нем. яз. *Ученые записки / М-во высш. и сред. спец. образования Латв. ССР, Латв. гос. ун-т им. П.Стучки.* Кафедра физ. химии. – Рига, 1972. – Т.165 : *Электрохимические свойства окисных электродов*, с.31-33 : рис. – Доступен также электрон. ресурс: <https://dspace.lu.lv/dspace/handle/7/2053>.
21. Алкснис У.Я., Такерис С.Я., Слайдиньш Г.Я., Луковцев П.Д. О диффузии протонов через пассивное железо II. – Библиогр. : с.15 (5 назв.). – Рез. на нем. яз. *Ученые записки / М-во высш. и сред. спец. образования Латв. ССР, Латв. гос. ун-т им. П.Стучки.* Кафедра физ. химии. – Рига, 1972. – Т.165 : *Электрохимические свойства окисных электродов*, с.11-15 : рис. – Доступен также электрон. ресурс: <https://dspace.lu.lv/dspace/handle/7/2053>.
22. Алкснис У.Я., Такерис С.Я., Филатова Т.А., Слайдиньш Г.Я., Луковцев П.Д. О диффузии протонов через пассивное железо III. – Библиогр.: с.19 (5 назв.). – Рез. на нем. яз. *Ученые записки / М-во высш. и сред. спец. образования Латв. ССР, Латв. гос. ун-т им. П.Стучки.* Кафедра физ. химии. – Рига, 1972. – Т.165 : *Электрохимические свойства окисных электродов*, с.16-20 : рис., табл. – Доступен также электрон. ресурс: <https://dspace.lu.lv/dspace/handle/7/2053>.
23. Багоцкий В.С., Слайдиньш Г.Я. Введение. *Ученые записки / М-во высш. и сред. спец. образования Латв. ССР, Латв. гос. ун-т им. П.Стучки.* Кафедра физ. химии. – Рига, 1972. – Т.165 : *Электрохимические свойства окисных электродов*, с.7-9.– Доступен также электрон. ресурс: <https://dspace.lu.lv/dspace/handle/7/2053>.
24. Слайдиньш Г.Я. Диффузия протонов через окисные электроды. – Библиогр.: с.1842-1843 (23 назв.). *Электрохимия.* – Т.8, вып.12 (1972), с.1840-1843.
25. Слайдиньш Г.Я., Калниньш А.Я., Луковцев П.Д. Влияние катодной поляризации на диффузию протонов через окисноникелевый электрод. – Библиогр.: с.24 (7 назв.). – Рез. на нем. яз. *Ученые записки / М-во высш. и сред. спец. образования Латв. ССР, Латв. гос. ун-т им. П.Стучки.* Кафедра физ. химии. – Рига, 1972. – Т.165 : *Электрохимические свойства окисных электродов*, с.21-24 : рис. – Доступен также электрон. ресурс: <https://dspace.lu.lv/dspace/handle/7/2053>.

26. Слайдинь Г.Я., Киндзуле В.Я., Тиликс Ю.Е., Крейтус И.В. Применение трития для исследования процессов диффузии протонов через окисноникелевый электрод. – Библиогр.: с.30 (13 назв.). – Рез. на англ. яз. *Ученые записки / М-во высш. и сред. спец. образования Латв. ССР, Латв. гос. ун-т им. П.Стучки. Кафедра физ. химии.* – Рига, 1972. – Т.165 : *Электрохимические свойства окисных электродов*, с.25-30 : рис., табл. – Доступен также электрон. ресурс: <https://dspace.lu.lv/dspace/handle/7/2053>.
27. Слайдинь Г.Я., Чаксте Я.Э., Луковцев П.Д. Влияние электродного материала на электрохимические свойства псевдооживленного кислородного электрода. – Библиогр.: с.50 (6 назв.). – Рез. на англ. яз. *Ученые записки / М-во высш. и сред. спец. образования Латв. ССР, Латв. гос. ун-т им. П.Стучки. Кафедра физ. химии.* – Рига, 1972. – Т.165 : *Электрохимические свойства окисных электродов*, с.44-50 : рис. – Доступен также электрон. ресурс: <https://dspace.lu.lv/dspace/handle/7/2053>.
28. Чаксте Я.Э., Слайдинь Г.Я., Луковцев П.Д. Электрохимические свойства некоторых суспензий. – Библиогр.: с.57 (5 назв.). – Рез. на англ. яз. *Ученые записки / М-во высш. и сред. спец. образования Латв. ССР, Латв. гос. ун-т им. П.Стучки. Кафедра физ. химии.* – Рига, 1972. – Т.165 : *Электрохимические свойства окисных электродов*, с.51-57 : рис. – Доступен также электрон. ресурс: <https://dspace.lu.lv/dspace/handle/7/2053>.

1973

29. Алкснис У.Я., Слайдинь Г.Я. О возможностях оценки состояния пассивного слоя методом диффузии протонов. – Библиогр.: с.9 (4 назв.). *Разработка мер защиты металлов от коррозии : (тезисы докладов к научному симпозиуму «Ингибирование и пассивирование металлов» Ростов-на-Дону, октябрь 1973 г.) / М-во высш. и сред. спец. образования СССР, М-во высш. и сред. спец. образования РСФСР, Науч. совет по пробл. «Разработка мер защиты металлов от коррозии», Гос. ком. Совета Министров СССР по науке и технике ... [и др.] ; ред. кол. В.П. Григорьев (отв. ред.) ... [и др.].* – Ростов-на-Дону : Изд-во Рост. ун-та, 1973. – С.7-9.

1974

30. Слайдинь Г.Я., Багоцкий В.С., Балодэ Л.Ю., Тарасевич М.Р., Шимшелевич Я.Б., Штейнберг Г.В., Чаксте Я.Э. Исследование электровосстановления кислорода и электровосстановления водорода на суспензионном электроде. *Каталитические реакции в жидкой фазе : материалы Четвертой Всесоюзной конференции по*

- каталитическим реакциям в жидкой фазе / М-во высш. и сред. спец. образования СССР и КазССР, АН СССР и КазССР ... [и др.] ; ред. кол.: Д.В. Сокольский (отв. ред.) ... [и др.].* – Алма-Ата, 1974. – Ч.2, с. 346-349.
31. Слайдинь Г.Я., Киндзуле В.Я., Рунце А.В. Влияние предварительной обработки никелевого электрода на скорость диффузии протонов через окисно-никелевый электрод. *Химическая и электрохимическая обработка проката : тезисы докладов республиканской научно-технической конференции. Май 1974 г. / М-во высш. и сред. спец. образования УССР, М-во черной металлургии УССР, Днепрпетр. металлург. ин-т.* – Днепрпетровск, 1974. – С.158-159.
32. Слайдинь Г.Я., Сприцис А.А. Поведение окисноникелевого электрода в редокссистеме ферроферрицианида калия. *Тезисы докладов VIII Пермской конференции по защите металлов от коррозии. 17-20 сентября / Ком.-защитных покрытий и борьбы с коррозией Перм. ОС НТО, Перм. гос. ун-т им. Горького, Перм. обл. дом. техники НТО.* – Пермь, 1974. – С.58-59.
33. Слайдинь Г.Я., Чаксте Я.Э., Зальокснис Я.И., Балодэ Л.Ю., Ацтиньш А.Я., Шимшелевич Я.Б. Экспериментальное исследование механизма работы суспензионного электрода. – Библиогр.: с.301 (5 назв.). *Пятое Всесоюзное совещание по электрохимии : тезисы докладов / АН СССР, Гос. ком. Совета Министров СССР по науке и технике, М-во хим. пром-сти СССР, Ин-т электрохимии... [и др.].* – Москва, 1974. – Ч.2, с.299-301 : рис.

1975

34. Алкснис У.Я., Слайдинь Г.Я., Кибаре С.К. Исследование емкости окисно-железного электрода. – Библиогр.: с.5 (7 назв.). *Двойной слой и адсорбция на твердых электродах. IV : материалы Всесоюзного симпозиума : Тарту, 25-27 июня 1975 года / АН СССР, М-во высш. и сред. спец. образования СССР, М-во высш. и сред. спец. образования Эст. ССР, Тартуский гос. ун-т.* – Тарту, 1975. – С.3-5 : рис.
35. Ацтиньш А.Я., Дзелме Ю.Р., Калнинь А.Я., Слайдинь Г.Я. Исследование диффузии протонов в окислах марганца и никеля. *Труды I межвузовской конференции молодых ученых по химии и физике твердого тела.* – Ленинград, 1975. – С.193-197. *Депонировано в ВИНТИ № 3479-75Деп.*
36. Ацтиньш А.Я., Слайдинь Г.Я., Багоцкий В.С. Исследование механизма электрохимического восстановления $\gamma\text{-MnO}_2$ в 9 N

- водном растворе КОН. – Библиогр.: с.13-14 (6 назв.). *Двойной слой и адсорбция на твердых электродах. IV : материалы Всесоюзного симпозиума : Тарту, 25-27 июня 1975 года / АН СССР, М-во высш. и сред. спец. образования СССР, М-во высш. и сред. спец. образования Эст. ССР, Тартуский гос. ун-т. – Тарту, 1975. – С.11-14 : рис.*
37. Ротенберг З.А., Ансоне И.К., Прищепа Ю.А., Слайдинь Г.Я., Плесков Ю.В. Фотоэлектронная эмиссия из твердых электродов в растворы электролитов. – Библиогр.: с.270 (7 назв.). *Двойной слой и адсорбция на твердых электродах. IV : материалы Всесоюзного симпозиума : Тарту, 25-27 июня 1975 года / АН СССР, М-во высш. и сред. спец. образования СССР, М-во высш. и сред. спец. образования Эст. ССР, Тартуский гос. ун-т. – Тарту, 1975. – С. 264-270 : рис., табл.*
38. Слайдинь Г.Я., Чаксте Я.Э., Багоцкий В.С., Каксис А.З. Влияние состава раствора на электрохимические свойства 10%-ной суспензии сажи ПМ-100 при катодном восстановлении кислорода. – Библиогр.: с. [1379] (8 назв.). *Электрохимия. – Т.11, вып.9 (1975), с.1377-[1379] : рис.*
39. Такерис С.Я., Слайдинь Г.Я., Гайтниеце И.У., Алкснис У.Я., Дзелме Ю.Р. Определение коэффициента диффузии электролитического водорода в палладии. *Труды I межвузовской конференции молодых ученых по химии и физике твендого тела. – Ленинград, 1975. – С.198-201. Депонировано в ВИНТИ № 3479-75Деп.*
40. Чаксте Я.Э., Слайдинь Г.Я., Багоцкий В.С. Изучение влияния анионов на электрохимические свойства суспензии сажи. *Новости полярографии, 1975 : тезисы докладов VI Всесоюзного совещания по полярографии, [Рига, 1975] / АН СССР. Науч. совет по аналит. химии, АН Латв. ССР. Ин-т орган. синтеза, ЛГУ им. П.Стучки ; редкол. Я.П. Страдынь (отв. ред.) ... [и др.]. – Рига : Зинатне, 1975. – С.39.*

1976

41. Алкснис У.Я., Такерис С.Я., Слайдинь Г.Я., Озолина Б.О. Кривые диффузии протонов через пассивное железо. – Библиогр.: с.30 (4 назв.). – Рез. на англ. яз. *Известия Академии наук Латвийской ССР. Серия химическая. – N 1 (1976), с. [28]-30 : рис., табл.*
42. Ансоне И.К., Ротенберг З.А., Слайдинь Г.Я., Плесков Ю.В. Фотоэмиссионное поведение платинового электрода. – Библиогр.: с. [1557] (19 назв.). *Электрохимия. – Т.12, вып.10 (1976), с.1552-[1557] : рис.*

43. Ацтиньш А.Я., Слайдинь Г.Я., Багоцкий В.С. Использование вращающегося дискового электрода с кольцом для исследования механизма восстановления $\gamma\text{-MnO}_2$ в 9N водном растворе КОН. – Библиогр.: с. [1145] (12 назв.). *Электрохимия. – Т.12, вып.7 (1976), с.1141-[1145] : рис., табл.*
44. Ацтиньш А.Я., Слайдинь Г.Я., Багоцкий В.С., Здановска А.Х. Исследование восстановления двуокиси марганца в щелочном растворе потенциостатическим и потенциодинамическим методами. – Библиогр.: с. [1763] (1 назв.). *Электрохимия. – Т.12, вып.11 (1976), с.1761-[1763] : рис.*
45. Ацтиньш А.Я., Слайдинь Г.Я., Багоцкий В.С., Зекунде А.А. Электрохимическое восстановление $\gamma\text{-MnO}_2$ в водных растворах КОН и в водных растворах КОН, содержащих ферри- и ферроцианид калия. – Библиогр.: с.271 (2 назв.). – Рез. на англ. яз. *Известия Академии наук Латвийской ССР. Серия химическая. – N 3 (1976), с. [269]-271 : рис.*
46. Слайдинь Г.Я., Зальокснис Я.И., Багоцкий В.С., Ацтиньш А.Я. Электрохимические свойства суспензий из двуокиси марганца. [Сообщ.] I. Влияние дисперсности и концентрации MnO_2 в суспензиях на процесс восстановления частиц MnO_2 . *Депонировано в ЛатИНТИ, 1976, № 5Деп.*
47. Слайдинь Г.Я., Зальокснис Я.И., Багоцкий В.С. Электрохимические свойства суспензий из двуокиси марганца. [Сообщ.] II. Влияние скорости вращения дискового электрода и скорости линейной развертки потенциала на процесс восстановления частиц двуокиси марганца. *Депонировано в ЛатИНТИ, 1976, № 6Деп.*
48. Слайдинь Г.Я., Зальокснис Я.И., Багоцкий В.С. Электрохимические свойства суспензий из двуокиси марганца. [Сообщ.] III. Влияние концентрации КОН и электродного материала на процесс восстановления частиц двуокиси марганца. *Депонировано в ЛатИНТИ, 1976, № 7Деп.*
49. Слайдинь Г.Я., Чаксте Я.Э., Багоцкий В.С. Потенциостатические и потенциодинамические исследования работы суспензионных электродов. – Библиогр.: с.176 (18 назв.). – Рез. на англ. яз. *Известия Академии наук Латвийской ССР. Серия химическая. – N 2 (1976), с. [172]-177 : рис., табл.*
50. Чаксте Я.Э., Слайдинь Г.Я., Багоцкий В.С., Каксис А.З. Влияние состава раствора на скорость ионизации кислорода на пирографитовом электроде. – Библиогр.: с.268 (8 назв.). – Рез. на англ. яз. *Известия Академии наук Латвийской ССР. Серия химическая. – N 3 (1976), с. [265]-268 : рис.*

1977

51. Слайдинь Г.Я., Зальокснис Я.И., Багоцкий В.С. Исследование электрохимического восстановления суспензии двуокиси марганца на вращающемся электроде. – Библиогр.: с. [1294] (6 назв.). *Электрохимия*. – Т.13, вып.9 (1977), с.1289-[1294] : рис.
52. Сприцис А.А., Слайдинь Г.Я., Соколов Л.А., Мартыненко Г.П., Графов Б.М. Анализ электрохимических индикаторов визуальной индикации электрических сигналов. *Депонировано в ВИНТИ 22 июня 1977 г., № 2444-77Деп*.
53. Чаксте Я.Э., Слайдинь Г.Я., Лежнев Н.Н. Зависимость электрохимических свойств суспензии сажи от степени окисленности ее поверхности. – Библиогр.: с.557 (5 назв.). – Рез. на англ. яз. *Известия Академии наук Латвийской ССР. Серия химическая*. – N 5 (1977), с. [554]-557 : рис., табл.

1978

54. Ацтиньш А.Я., Слайдинь Г.Я., Багоцкий В.С. Исследование методом вращающегося дискового электрода с кольцом электрохимического окисления ионов марганца. – Библиогр.: с. [187] (9 назв.). – Рез. на англ. яз. *Известия Академии наук Латвийской ССР. Серия химическая*. – N 2 (1978), с.180-[187] : рис., табл.
55. Бриедис В.М., Сприцис А.А., Слайдинь Г.Я. Цифровой кулометр для электрохимических измерений. – Библиогр.: с. [632] (2 назв.). *Известия Академии наук Латвийской ССР. Серия химическая*. – N 5 (1978), с.631-[632] : рис.
56. Восекалнс А.В., Слайдинь Г.Я. Импеданс двуокисномарганцевого электрода. Сернокислые растворы. – Библиогр.: с. [438] (13 назв.). *Электрохимия*. – Т.14, вып.3 (1978), с.435-[438] : рис., табл.
57. Восекалнс А.В., Слайдинь Г.Я. Импеданс двуокисномарганцевого электрода. Щелочные растворы. – Библиогр.: с. [790] (8 назв.). *Электрохимия*. – Т.14, вып.5 (1978), с. 787-[790] : рис., табл.
58. Восекалнс А.В., Слайдинь Г.Я., Кузмане М.А. Электропроводность электролитически полученной γ -двуокиси марганца. – Библиогр.: с. [376] (5 назв.). *Известия Академии наук Латвийской ССР. Серия химическая*. – N 3 (1978), с.375-[376] : рис.
59. Зекунде А.А., Букун Н.Г., Слайдинь Г.Я. Получение и электропроводность твердого электролита $(C_3H_5NH)Ag_5I_6$. – Библиогр.: с. [680] (8 назв.). – Рез. на англ. яз. *Известия Академии наук Латвийской ССР. Серия химическая*. – N 6 (1978), с. 677-[680] : рис.

60. Слайдинь Г.Я. Комплексный обзор проблем и перспектив развития важного раздела электрохимии : [реф. на кн.: Полярграфия : проблемы и перспективы. Рига : Зинатне, 1977]. – Библиогр. в подстроч. прим. (6 назв.). *Известия Академии наук Латвийской ССР*. – N 10 (1978), с. [149]-153.
61. Слайдинь Г.Я., Восекалнс А.В. Импеданс двуокисномарганцевого электрода в буферных растворах. *Двойной слой и адсорбция на твердых электродах. 5 : материалы Всесоюзного симпозиума, 21-23 ноября 1978 года / Акад. наук СССР, М-во высш. и сред. спец. образования СССР, М-во высш. и сред. спец. образования Эст. ССР, Тартуский гос. ун-т. – Тарту : Тартуский гос. ун-т, 1978. – С.233-236*.
62. Слайдинь Г.Я., Зальокснис Я.И. Особенности вольтамперных кривых восстановления суспензии двуокиси марганца в органических растворителях. *VII Всесоюзное совещание по полярграфии : тезисы докладов, г. Тбилиси, октябрь 1978 г. / Акад. наук СССР. – Москва : Наука, 1978. – С.139*.
63. Слайдинь Г.Я., Сприцис А.А. Применение хроноамперометрии к исследованию кинетики анодного осаждения тонких слоев MnO_2 . – Библиогр.: с. [929] (5 назв.). *Электрохимия*. – Т.14, вып.6 (1978), с.926-[929] : рис.
64. Сприцис А.А., Слайдинь Г.Я. Инверсионное вольтамперметрическое исследование двуокиси марганца. *VII Всесоюзное совещание по полярграфии : тезисы докладов, г. Тбилиси, октябрь 1978 г. / Акад. наук СССР. – Москва : Наука, 1978. – С.195-196*.
65. Сприцис А.А., Слайдинь Г.Я., Соколов Л.А., Графов Б.М. Исследование природы окраски анодно образованных тонких слоев двуокиси марганца. – Библиогр.: с. [167] (2 назв.). – Рез. на англ. яз. *Известия Академии наук Латвийской ССР. Серия химическая*. – N 2 (1978), с.165-[167] : рис.
66. Сприцис А.А., Слайдинь Г.Я., Соколов Л.А., Графов Б.М., Мартыненко Г.П. Электрохимические цветные индикаторы электрических сигналов на основе двуокиси марганца. – Библиогр. в конце ст. *Микроэлектроника в приборах времени : труды НИИ часпрома / Всесоюз. гос. пром. хозрасчет об-ние по пр-ву приборов времени ; редкол. Г.А. Круглов (пред.) ... [и др.]. – Москва : НИИчаспром, 1978. – С.20-24*.
67. Такерис С.Я., Слайдинь Г.Я., Алкснис У.Я., Гайтниеце И.У. Об изменении рН при исследовании диффузии водорода через палладий. – Библиогр.: с. [561] (5 назв.). – Рез. на англ. яз. *Известия Академии наук Латвийской ССР. Серия химическая*. – N 5 (1978), с.559-[561] : рис.

1979

68. Slaidiņš G., Alksnis U. *Metālu korozija: mācību līdzeklis ķīmijas specialitātes studentiem / Latvijas PSR Augstākās un vidējās speciālās izglītības ministrija, P. Stučkas Latvijas Valsts universitāte. Ķīmijas fakultāte. – Rīga, 1979. – 18, [1] lpp. : il., diagr., tab.*

* * *

69. Ансоне И.К., Слайдинь Г.Я., Ротенберг З.А. Анодные фототоки на MnO_2 . – Библиогр.: с. [573] (3 назв.). – Рез. на англ. яз. *Известия Академии наук Латвийской ССР. Серия химическая.* – N 5 (1979), с.572-[573] : рис.
70. Ацтиньш А.Я., Зекунде А.А., Калнинь А.Я., Лисенко В.С., Слайдинь Г.Я. Анализ поляризационных кривых инертных электродов в полисульфиде натрия. – Библиогр.: с. [312] (2 назв.). – Рез. на англ. яз. *Известия Академии наук Латвийской ССР. Серия химическая.* – N 3 (1979), с.310-[312] : рис.
71. Ацтиньш А.Я., Слайдинь Г.Я. Концентрационная поляризация в расплавленном полисульфиде натрия. – Библиогр.: с. [309] (5 назв.). – Рез. на англ. яз. *Известия Академии наук Латвийской ССР. Серия химическая.* – N 3 (1979), с.305-[309] : табл.
72. Ацтиньш А.Я., Слайдинь Г.Я., Калнинь А.Я., Лисенко В.С. Электрохимическое поведение инертных электродов в расплавах полисульфидов натрия. *Тезисы докладов Всесоюзной научной конференции «Электрохимическая энергетика» (25-27 сентября 1979 г.) / М-во высш. и сред. спец. образования СССР, Моск. энерг. ин-т, Акад. наук СССР ; ред. Н.В. Коровин, А.Г. Кичеев. – Москва : МЭИ, 1979. – С.116-117 : табл.*
73. Бриедис В.М., Сприцис А.А., Слайдинь Г.Я. Электронное реле времени для электрохимических измерений. – Библиогр.: с.493 (3 назв.). *Известия Академии наук Латвийской ССР. Серия химическая.* – N 4 (1979), с.492-493 : рис.
74. Восекалнс А.В., Слайдинь Г.Я. Двоукисномарнацевые пленки как анодный электродный материал. – Библиогр. с.31 (5 назв.). *Малоознашиваемые аноды и применение их в электрохимических процессах : (тезисы докладов IV Всесоюзного семинара), 13-14 ноября 1979 г., Москва / Центр. правл. Всесоюз. хим. о-ва им. Д.И. Менделеева, Науч.-исслед. физико-хим. ин-т им. Л.Я. Карпова, Ин-т электрохимии АН СССР, НИИ МХП. – Москва, 1979, с.30-31.*

75. Крейтус И.В., Легздиня В.Я., Слайдинь Г.Я., Тиликс Ю.Е. Определение коэффициента разделения протия и трития при электролизе щелочного раствора. – Библиогр.: с.486 (2 назв.). *Известия Академии наук Латвийской ССР. Серия химическая.* – N 4 (1979), с.486.
76. Слайдинь Г.Я., Залёкснис Я.И., Багоцкий В.С. Анализ потенциодинамических кривых восстановления суспензий двуокиси марганца. – Библиогр.: с.208 (6 назв.). – Рез. на англ. яз. *Известия Академии наук Латвийской ССР. Серия химическая.* – N 2 (1979), с.206-[209] : рис.
77. Слайдинь Г.Я., Залёкснис Я.И., Багоцкий В.С. Особенности процесса восстановления суспензий двуокиси марганца в растворе этанола. – Библиогр.: с. [200] (5 назв.). – Рез. на англ. яз. *Известия Академии наук Латвийской ССР. Серия химическая.* – N 2 (1979), с.198-[200] : рис.
78. Слайдинь Г.Я., Сприцис А.А. Качественные данные эллипсометрических исследований электрохимического осаждения двуокиси марганца. – Библиогр.: с.204-[205] (11 назв.). – Рез. на англ. яз. *Известия Академии наук Латвийской ССР. Серия химическая.* – N 2 (1979), с.201-[205] : рис.
79. Слайдинь Г.Я., Сприцис А.А. Механизм анодного осаждения тонких слоев MnO_2 . – Библиогр.: с.32 (5 назв.). *Малоознашиваемые аноды и применение их в электрохимических процессах : (тезисы докладов IV Всесоюзного семинара), 13-14 ноября 1979 г., Москва / Центр. правл. Всесоюз. хим. о-ва им. Д.И. Менделеева, Науч.-исслед. физико-хим. ин-т им. Л.Я. Карпова, Ин-т электрохимии АН СССР, НИИ МХП. – Москва, 1979, с.31-32.*

1980

80. Слайдинь Г.Я. Малоознашиваемые аноды и применение их в электрохимических процессах : [о IV Всесоюз. семинаре в Москве (3-5 янв. 1980 г.)]. *Известия Академии наук Латвийской ССР. Серия химическая.* – N 2 (1980), с.245-[248].
81. Слайдинь Г.Я. Механизм и кинетика электросинтеза диоксида марганца. – Библиогр.: с.528-529 (55 назв.). – Рез. на англ. яз. *Известия Академии наук Латвийской ССР. Серия химическая.* – N 5 (1980), с.515-[530] : рис., табл.
82. Слайдинь Г.Я., Ацтиньш А.Я. Влияние состояния поверхности Pt электрода на скорость электрохимического окисления ионов Mn^{2+} . – Библиогр.: с. [498] (1 назв.). *Известия Академии наук Латвийской ССР. Серия химическая.* – N 4 (1980), с.497-[498] : рис.

83. Слайдинь Г.Я., Восекалнс А.В., Брунерс Р.У. Применение хроноамперометрического метода для определения пористости электролитически осажденных пленок диоксида марганца. – Библиогр.: с.295 (10 назв.). – Рез. на англ. яз. *Известия Академии наук Латвийской ССР. Серия химическая.* – N 3 (1980), с.291-[296] : рис., табл.

1981

84. Алкснис У.Я., Слайдинь Г.Я. Коррозия металлов. – Библиогр.: с.47-54 ([12] назв.). *Коррозия и защита металлов : методические рекомендации / О-во «Знание» ЛатвССР. Науч.-метод. совет по пропаганде хим. знаний ; [сост. Я.Я. Гедровиц].* – Рига : О-во «Знание» Латв. ССР, 1981. – Вып.1 : *Защитные покрытия*, с.12-14.
85. Дзелме Ю.Р., Слайдинь Г.Я., Такерис С.Я., Евланова Т.В. Некоторые экспериментальные возможности исследования процесса диффузии через пластину. – Библиогр.: с.1218 (8 назв.). *Электрохимия.* – Т.17, вып.8 (1981), с.1213-1218 : рис., табл.
86. Зекунде А.А., Витиня М.А., Слайдинь Г.Я. Получение и свойства твердого электролита $Pu_5Ag_{18}I_{23}$. – Библиогр.: с. [437] (5 назв.) – Рез. на англ. яз. *Известия Академии наук Латвийской ССР. Серия химическая.* – N 4 (1981), с. 435-[437] : рис.
87. Слайдинь Г.Я. Электрохимия оксидных электродов. – Библиогр.: с.49-[52] (79 назв.) *Оксидные электрохромные материалы : межвузовский сборник научных трудов / М-во высш. и сред. образования, Латв. гос. Ун-т им. П.Стучки, НИИ физики твердого тела ; редкол.: А.Лусис (отв. ред.) ... [и др.].* – Рига : Латв. гос. ун-т им. П.Стучки, 1981. – С.38-52.

Raksts iesniegts pēdējā dzīves dienā 1980. gada 16. jūlijā.

88. Слайдинь Г.Я., Каксис А.З., Андреев В.Н., Восекалнс А.В., Казаринов В.Е. Адсорбция анионов серной кислоты на диоксиде марганца из водных растворов. – Библиогр.: с.283 (6 назв.). – Рез. на англ. яз. *Известия Академии наук Латвийской ССР. Серия химическая.* – N 3 (1981), с. 280-283 : рис.
89. Слайдинь Г.Я., Слока И.П., Сприцис А.А., Почепцова Т.Я., Эйдман В.И. Электрохимическое поведение Ag-электрода в электролите хлорсеребряного интегратора. [Сообщ.] 1. Циклические вольтамперометрические исследования. – Библиогр.: с.217 (7 назв.). – Рез. на англ. яз. *Известия Академии наук Латвийской ССР. Серия химическая.* – N 2 (1981), с.211-[218] : рис.

90. Слайдинь Г.Я., Такерис С.Я., Алкснис У.Я. О методах исследования диффузии электролитического водорода через оксидные слои. – Библиогр.: с. [91] (10 назв.). – Рез. на англ. яз. *Известия Академии наук Латвийской ССР. Серия химическая.* – N 1 (1981), с. 88-[91] : рис., табл.

1982

91. Слайдинь Г.Я., Залёкснис Я.И. Влияние рН раствора на электрохимическое восстановление суспензии из диоксида марганца. – Библиогр.: с. [444] (4 назв.). – Рез. на англ. яз. *Известия Академии наук Латвийской ССР. Серия химическая.* – N 4 (1982), с.440-[444] : рис.
92. Слайдинь Г.Я., Залёкснис Я.И. Исследование электрохимического восстановления суспензии MnO_2 в атмосфере кислорода. – Библиогр.: с. [448] (5 назв.). – Рез. на англ. яз. *Известия Академии наук Латвийской ССР. Серия химическая.* – N 4 (1982), с.445-[448] : рис.
93. Сприцис А.А., Слайдинь Г.Я., Абеле И.Я., Дзелме Ю.Р. Количественные данные эллипсометрических исследований электрохимического осаждения MnO_2 . – Библиогр.: с.343 (15 назв.). *Электрохимия.* – Т.18, вып.3 (1982), с.339-343 : рис., табл.

1983

94. Слайдинь Г.Я., Лусис А.Р., Клеперис Я.Я., Пурвиня З.В., Такерис С.Я. Дифференциальная ячейка для электрохимических измерений. – Библиогр.: с. [95] (2 назв.). *Известия Академии наук Латвийской ССР.* – N 8 (1983), с. 94-[95] : рис.

1984

95. Такерис С.Я., Слайдинь Г.Я., Клеперис Я.Я., Пурвиня З.В. Методы исследования диффузии электролитического водорода через оксидные слои. – Библиогр.: с.20-21 (6 назв.). *Водород в металлах : межвузовский сборник научных трудов / М-во высш. и сред. спец. образования РСФСР, Пермский гос. ун-т им. А.М. Горького.* – Пермь, 1984. – С.17-21 : рис.

G. Slaidiņa autorapliecības, racionalizācijas priekšlikumi, izgudrojumi

96. А. с. СССР N 509838, МПК G01R 19/16. Электрохимический способ визуальной индикации электрических сигналов / А.А. Сприцис, Г.Я. Слайдинь, А.Я. Ацтиньш, Л.А. Соколов, Б.М. Графов. Заявитель: Латв. гос. ун-т им. П.Стучки, Ин-т электрохимии АН СССР. – Заявлено 1975.23.01, заявка N 2100204/18-10 ; опубл. 1976.05.04. *Открытия. Изобретения. Промышленные образцы. Товарные знаки.* – N 13 (1976). – Доступен также электрон. ресурс: <http://patents.su/2-509838-ehlektrohimicheskijj-sposob-vizualnojindikacii-ehlektricheskikh-signalov.html>.
97. Бриедис В.М., Сприцис А.А., Слайдиньш Г.Я. (науч. рук.). Устройство для исследования цветовой индикации электрических сигналов в электрохимических индикаторах на основе двуокиси марганца. *III Республиканская выставка научных работ ученых и студентов вузов Латвийской ССР.* ЛГУ им. П.Стучки, Рига, 7-14 окт. 1977 г.
98. Слайдинь Г.Я., Бриедис В.М., Сприцис А.А. Гальваностатический циклятор. *Удостоверение на рационализаторское предложение / Латв. гос. ун-т им. П.Стучки, № 58/79 от 11 мая 1979 г.*
99. Слайдинь Г.Я., [Бриедис В.М., Сприцис А.А.]. Электронное реле времени. *Удостоверение на рационализаторское предложение / Латв. гос. ун-т им. П.Стучки, № 60/79 от 21 мая 1979 г.*
100. Слайдинь Г.Я., Бриедис В.М., Сприцис А.А. Электронный цифровой интегратор. *Удостоверение на рационализаторское предложение / Латв. гос. ун-т им. П.Стучки, № 61/79 от 11 июля 1979 г.*
101. Слайдиньш Г.Я., Бриедис В.М., Сприцис А.А. Электронное устройство для программированной обработки электродов. *Удостоверение на рационализаторское предложение / Латв. гос. ун-т им. П.Стучки, № 78/80 от 18 марта 1980 г.*
102. А. с. СССР 859878, МПК G01N 15/08. Способ контроля качества покрытия на металлической основе / Г.Я. Слайдинь, С.Я. Такерис. Заявитель: Латв. гос. ун-т им. П.Стучки. – Заявлено 1979.20.12, заявка N 2855126/18-25 ; опубл. 1981.30.08. *Открытия. Изобретения.* – N 32 (1981). – Доступен также электрон. ресурс: <http://www.findpatent.ru/patent/85/859878.html>.
103. А. с. 162002 СССР. Электрохимический интегратор / Ю.Е. Тиликс, Г.Я. Слайдинь, А.А. Сприцис, В.Я. Каксе, В.И. Эйдман, Т.Я. Почепцова. Заявитель: Латв. гос. ун-т им. П.Стучки. – Заявлено 1980.19.09 ; заявка N 2290124 ; зарегистрировано 1981.08.07.

Referāti Latvijas Valsts universitātes un citās zinātniskās konferencēs

104. Slaidiņš G. Sārnu katjona dabas ietekme uz protonu difūziju niķeļa oksīdā. *P. Stučkas Latvijas Valsts universitātes XXIII Zinātniski metodiskā konference.* Konferences programma. Rīga, LVU, 1963. g. marts.
105. Lukovcevs P., Slaidiņš G. Bezlamelju niķeļa oksīda elektrods. Луковцев П. Д., Слайдинь Г. Я. Безламельный окисноникелевый электрод. *P. Stučkas Latvijas Valsts universitātes XXIV Zinātniski metodiskā konference.* Konferences programma. Rīga, LVU, 1964. g. apr.
106. Слайдинь Г.Я., Луковцев П.Д. Скорость диффузии протонов в окислах никеля и перенапряжение кислорода на окисноникелевом электроде. Конференция *Развитие химических наук в госуниверситетах.* Программа. Тарту, Тартусский гос. ун-т, 5 июня 1964 г.
107. Алкснис У., Рубене М., Слока И., Слайдинь Г. Влияние диффузии протонов на пассивность железа в щелочной среде. *XXVIII научная конференция Латвийского государственного университета им. П. Стучки. Секция неорганической, аналитической и физической химии.* Программа и приглашение. Рига, ЛГУ, 1968 г. 11 апр.
108. Алкснис У.Я., Гедровиц Я.Я., Слайдинь Г.Я. Емкость железного электрода в щелочном растворе сульфата калия. *P. Stučkas Latvijas Valsts universitātes XXX zinātniskā konference. Fizikālās ķīmijas sekcija.* Konferences programma. Rīga, LVU, 1971. g. 9.febr.
109. Алкснис У.Я., Такерис С.Я., Слайдинь Г.Я. О диффузии протонов через пассивное железо. *P. Stučkas Latvijas Valsts universitātes XXX zinātniskā konference. Fizikālās ķīmijas sekcija.* Konferences programma. Rīga, LVU, 1971. g. 9.febr.
110. Слайдинь Г.Я., Ацтиньш А.Я., Луковцев П.Д. Возможности рекуперации окисномарганцевого электрода в растворах КОН. *P. Stučkas Latvijas Valsts universitātes XXX zinātniskā konference. Fizikālās ķīmijas sekcija.* Konferences programma. Rīga, LVU, 1971. g. 9.febr.
111. Слайдинь Г.Я., Калниня А.Я., Луковцев П.Д. Влияние катодной поляризации на скорость диффузии протонов через окисноникелевый электрод. *P. Stučkas Latvijas Valsts universitātes XXX zinātniskā konference. Fizikālās ķīmijas sekcija.* Konferences programma. Rīga, LVU, 1971. g. 9.febr.
112. Слайдинь Г.Я., Киндзуле В.Я., Тиликс Ю.Е. Метод измерения трития жидкими сцинтилляторами. *P. Stučkas Latvijas Valsts*

- universitātes XXX zinātniskā konference. Fizikālās ķīmijas sekcija. Konferences programma. Rīga, LVU, 1971. g. 9.febr.*
113. Слайдинь Г.Я., Чаксте Я.Э., Луковцев П.Д. Электрохимические свойства кислородного электрода в суспензиях щелочных растворов. *P. Stučkas Latvijas Valsts universitātes XXX zinātniskā konference. Fizikālās ķīmijas sekcija. Konferences programma. Rīga, LVU, 1971. g. 9.febr.*
114. Čakste J. Skābekļa elektroda elektroķīmiskās īpašības / vad. G. Slaidiņš. *Latvijas PSR Augstākās un vidējās izglītības ministrija. IV Republikāniskā konkursa par labāko studentu zinātnisko darbu dabaszinātņu, tehniskās un humanitārās zinātnēs programma un ielūgums. Ķīmijas un ķīmijas tehnoloģijas sekcija. Rīga, 1971. g. 22.-26.febr.*
115. Actiņš A., Slaidiņš G. Skābekļa jonizācija uz γ -mangāna dioksīda elektroda. *P. Stučkas Latvijas Valsts universitātes XXXI zinātniskā konference. Fizikālās ķīmijas apakšsekcija. Konferences programma un ielūgums. Rīga, LVU, 1972. g. 9.febr.*
116. Alksnis U., Slaidiņš G. Protonu difūzijas izraisītā anodstrāvas pieauguma rezultātu apstrāde. *P. Stučkas Latvijas Valsts universitātes XXXI zinātniskā konference. Fizikālās ķīmijas apakšsekcija. Konferences programma un ielūgums. Rīga, LVU, 1972. g. 9.febr.*
117. Balode L., Alksnis U., Slaidiņš G. Protonu difūzijas ietekme uz dzelzs elektroda kapacitāti. *P. Stučkas Latvijas Valsts universitātes XXXI zinātniskā konference. Fizikālās ķīmijas apakšsekcija. Konferences programma un ielūgums. Rīga, LVU, 1972. g. 9.febr.*
118. Čakste J., Slaidiņš G. Pseudošķidrā skābekļa elektroda elektroķīmisko īpašību pētījumi kvēpu suspensijās ar dažām piedevām. *P. Stučkas LVU XXXI zinātniskā konference. Fizikālās ķīmijas apakšsekcija. Konferences programma un ielūgums. Rīga, LVU, 1972. g. 9.febr.*
119. Kindzule V., Kreituss I., Tiliks J., Slaidiņš G. Tritija lietošana protonu difūzijas procesu pētījumos caur niķeļa oksīda elektrodu. *P. Stučkas Latvijas Valsts universitātes XXXI zinātniskā konference. Fizikālās ķīmijas apakšsekcija. Konferences programma un ielūgums. Rīga, LVU, 1972. g. 9.febr.*
120. Actiņš A., Slaidiņš G. Rotējošā diska elektroda izmantošana skābekļa jonizācijas pētījumos uz γ -MnO₂. Ацтиньш А.Я., Слайдинь Г.Я. Использование вращающегося дискового электрода для исследования ионизации кислорода на γ -MnO₂. *P. Stučkas Latvijas Valsts universitātes XXXII zinātniskā konference. Fizikālās ķīmijas sekcija. Konferences programma un ielūgums. Rīga, LVU, 1973. g. 1.-23.febr.*
121. Čakste J., Slaidiņš G. Ogles virsmas stāvokļa ietekme uz ogles suspensijas elektroķīmiskām īpašībām. Чаксте Я.Э., Слайдинь Г.Я.

- Влияние состояния поверхности угля на электрохимические свойства угольной суспензии. *P. Stučkas Latvijas Valsts universitātes XXXII zinātniskā konference. Fizikālās ķīmijas sekcija. Konferences programma un ielūgums. Rīga, LVU, 1973. g. 1.-23.febr.*
122. Kalniņa A., Slaidiņš G. Ūdeņraža difūzijas caur niķeļa oksīda elektrodu atkarība no oksīda kārtas biezuma. Калнинь А.Я., Слайдинь Г.Я. Зависимость диффузии водорода через окисноникелевый электрод от толщины окисной пленки. *P. Stučkas Latvijas Valsts universitātes XXXII zinātniskā konference. Fizikālās ķīmijas sekcija. Konferences programma un ielūgums. Rīga, LVU, 1973. g. 1.-23.febr.*
123. Slaidiņš G. Ūdeņraža difūzijas mehānisms caur niķeļa oksīda elektrodu. Слайдинь Г. Я. Механизм диффузии водорода через окисноникелевый электрод. *P. Stučkas Latvijas Valsts universitātes XXXII zinātniskā konference. Fizikālās ķīmijas sekcija. Konferences programma un ielūgums. Rīga, LVU, 1973. g. 1.-23.febr.*
124. Zaļoksnis J., Slaidiņš G. Rotējošā diska elektroda izmantošana MnO₂ dažu elektroķīmisko īpašību pētījumos. Зальокснис Я.И., Слайдинь Г.Я. Использование вращающегося дискового электрода для исследования некоторых электрохимических свойств MnO₂. *P. Stučkas Latvijas Valsts universitātes XXXII zinātniskā konference. Fizikālās ķīmijas sekcija. Konferences programma un ielūgums, Rīga, LVU, 1973. g. 1.-23. febr.*
125. Actiņš A., Slaidiņš G. Strāvu aditivitātes problēma, reducējot gamma mangāna dioksīda elektrodu redokssistēmas saturošos kālija hidroksīda šķīdumos. *P. Stučkas Latvijas Valsts universitātes XXXIII zinātniskā konference. Fizikālās ķīmijas sekcija. Konferences programma un ielūgums. Rīga, LVU, 1974. g. 11.febr.*
126. Čakste J., Slaidiņš G. pH ietekme uz ogles suspensijas elektroķīmiskajām īpašībām. *P. Stučkas Latvijas Valsts universitātes XXXIII zinātniskā konference. Fizikālās ķīmijas sekcija. Konferences programma un ielūgums. Rīga, LVU, 1974. g. 11.febr.*
127. Kalniņa A., Slaidiņš G. Niķeļa folijas biežuma ietekme uz protonu difūziju. *P. Stučkas Latvijas Valsts universitātes XXXIII zinātniskā konference. Fizikālās ķīmijas sekcija. Konferences programma un ielūgums. Rīga, LVU, 1974. g. 11.febr.*
128. Kindzule V., Kreituss I., Slaidiņš G. Iezīmēto atomu metode ūdeņraža difūzijas pētījumos caur niķeļa oksīda elektrodu. *P. Stučkas Latvijas Valsts universitātes XXXIII zinātniskā konference. Fizikālās ķīmijas sekcija. Konferences programma un ielūgums. Rīga, LVU, 1974. g. 11.febr.*
129. Spricis A., Slaidiņš G. Niķeļa oksīda elektroķīmiskās īpašības dažās redokssistēmās. *P. Stučkas Latvijas Valsts universitātes XXXIII zinātniskā*

- konference. *Fizikālās ķīmijas sekcija*. Konferences programma un ielūgums. Rīga, LVU, **1974.** g. 11.febr.
130. Zaļoksnis J., Slaidiņš G. Dažas mangāna dioksīda suspensiju elektroķīmiskās īpašības. *P. Stučkas Latvijas Valsts universitātes XXXIII zinātniskā konference. Fizikālās ķīmijas sekcija*. Konferences programma un ielūgums. Rīga, LVU, **1974.** g. 11.febr.
131. Actiņš A. Mangāna dioksīda elektroķīmiskā reducēšana KOH šķīdumos, kas satur citas redokssistēmas / tēmas vad. G.Slaidiņš. *Latvijas PSR ZA Neorganiskās ķīmijas institūta Jauno zinātnisko darbinieku III konference*. Programma. Rīga, **1974.** g. 23. maijs.
132. Čakste J. Suspensijas elektroda polarizācijas strāvas atkarība no suspensijas daļiņu potenciāla / tēmas vad. G.Slaidiņš. *Latvijas PSR ZA Neorganiskās ķīmijas institūta Jauno zinātnisko darbinieku III konference*. Programma. Rīga, **1974.** g. 23. maijs.
133. Zaļoksnis J. Dažas mangāna dioksīda elektroķīmiskās īpašības suspensijās / tēmas vad. G.Slaidiņš. *Latvijas PSR ZA Neorganiskās ķīmijas institūta Jauno zinātnisko darbinieku III konference*. Programma. Rīga, **1974.** g. 23. maijs.
134. Слайдинь Г.Я., Чаксте Я.Э., Зальокснис Я.И., Балодэ Л.Ю., Ацтиньш А.Я., Шимшелевич Я.Б. Экспериментальное исследование механизма работы суспензионного электрода. *Пятое Всесоюзное совещание по электрохимии. Секция V «Макрокинетика»*. Программа заседаний. Москва, 27-31 янв. **1975** г.
135. Alksnis U., Slaidiņš G. Dzelzs oksīdu elektrods. *P. Stučkas Latvijas Valsts universitātes XXXIV zinātniskā konference. Fizikālās ķīmijas sekcija*. Konferences programma un ielūgums. Rīga, LVU, **1975.** g. 11.febr.
136. Čakste J., Slaidiņš G. Ogles suspensiju elektroķīmisko īpašību atkarība no daļiņu virsmas oksidācijas pakāpes. *P. Stučkas Latvijas Valsts universitātes XXXIV zinātniskā konference. Fizikālās ķīmijas sekcija*. Konferences programma un ielūgums. Rīga, LVU, **1975.** g. 11.febr.
137. Kalniņa A., Actiņš A., Dzelme J., Slaidiņš G. Protonu difūzijas pētījumi mangāna un niķeļa oksīdu plānās kārtiņās. *P. Stučkas Latvijas Valsts universitātes XXXIV zinātniskā konference. Fizikālās ķīmijas sekcija*. Konferences programma un ielūgums. Rīga, LVU, **1975.** g. 11.febr.
138. Spricis A., Slaidiņš G. Dažas niķeļa oksīda elektroda elektroķīmiskās īpašības redokssistēmā ferri-ferrocianīds. *P. Stučkas Latvijas Valsts universitātes XXXIV zinātniskā konference. Fizikālās ķīmijas sekcija*. Konferences programma un ielūgums. Rīga, LVU, **1975.** g. 11.febr.
139. Takeris S., Slaidiņš G., Gaitniece I., Alksnis U. Elektrolītiskā ūdeņraža difūzijas koeficienta noteikšana. *P. Stučkas Latvijas Valsts universitātes*

- XXXIV zinātniskā konference. *Fizikālās ķīmijas sekcija*. Konferences programma un ielūgums. Rīga, LVU, **1975.** g. 11.febr.
140. Zaļoksnis J., Slaidiņš G. Mangāna dioksīda suspensiju elektroķīmisko īpašību atkarība no elektrolīta sastāva. *P. Stučkas Latvijas Valsts universitātes XXXIV zinātniskā konference. Fizikālās ķīmijas sekcija*. Konferences programma un ielūgums. Rīga, LVU, **1975.** g. 11.febr.
141. Ацтиньш А.Я., Дзелме Ю.Р., Калниня А.Я., Слайдинь Г.Я. Исследование диффузии протонов в пленках окислов марганца и никеля. *I межвузовская конференция молодых ученых «Химия и физика твердого тела»*. Программа. Ленинград, 2-4 апр. **1975** г.
142. Такерис С.Я., Слайдинь Г.Я., Гайтниеце И.У., Алкснис У.Я. Определение коэффициента диффузии электролитического водорода. *I межвузовская конференция молодых ученых «Химия и физика твердого тела»*. Программа. Ленинград, 2-4 апр. **1975** г.
143. Spricis A. Niķeļa oksīda elektroda elektroķīmiskās īpašības redokssistēmās ferro-ferricianīdi / tēmas vad. G.Slaidiņš. *Latvijas PSR ZA Neorganiskās ķīmijas institūta Jauno zinātnisko darbinieku IV konference*. Programma. Salaspils, **1975.** g. 28.-29. maijā.
144. Zaļoksnis J. Mangāna dioksīda suspensiju elektroķīmiskās īpašības sāļu šķīdumos / tēmas vad. G.Slaidiņš. *Latvijas PSR ZA Neorganiskās ķīmijas institūta Jauno zinātnisko darbinieku IV konference*. Programma. Salaspils, **1975.** g. 28.-29. maijā.
145. Actiņš A., Svārs E., Krastiņš J., Slaidiņš G. Elektroķīmiski izgulsnēta mangāna dioksīda īpašības sārmu šķīdumos. *P. Stučkas Latvijas Valsts universitātes XXXV zinātniskā konference. Fizikālās ķīmijas sekcija*. Konferences programma un ielūgums. Rīga, LVU, **1976.** g. 11.febr.
146. Čakste J., Slaidiņš G. Suspensijas elektroda polarizācijas strāvas atkarība no diska elektroda rotācijas ātruma. *P. Stučkas Latvijas Valsts universitātes XXXV zinātniskā konference. Fizikālās ķīmijas sekcija*. Konferences programma un ielūgums. Rīga, LVU, **1976.** g. 11.febr.
147. Kaksis Ā., Čakste J., Slaidiņš G. Katjonu ietekme uz suspensijas elektroda elektroķīmiskajām īpašībām. *P. Stučkas Latvijas Valsts universitātes XXXV zinātniskā konference. Fizikālās ķīmijas sekcija*. Konferences programma un ielūgums. Rīga, LVU, **1976.** g. 11.febr.
148. Kalniņa A., Actiņš A., Tiltiņa A., Slaidiņš G. Niķeļa folijas virsmas apstrādes ietekme uz polarizācijas strāvas lielumu sārmu šķīdumos. *P. Stučkas Latvijas Valsts universitātes XXXV zinātniskā konference. Fizikālās ķīmijas sekcija*. Konferences programma un ielūgums. Rīga, LVU, **1976.** g. 11.febr.
149. Spricis A., Kļaviņa S., Slaidiņš G. Mangāna dioksīda oksidēšanas un reducēšanas procesu elektroķīmiskie un elipsometriskie pētījumi uz

- palādija elektroda. *P. Stučkas Latvijas Valsts universitātes XXXV zinātniskā konference. Fizikālās ķīmijas sekcija*. Konferences programma un ielūgums. Rīga, LVU, 1976. g. 11.febr.
150. Takeris S., Gaitniece I., Slaidiņš G. pH izmaiņa palādija membrānas anoda pusē ūdeņraža difūzijas ietekmē. *P. Stučkas Latvijas Valsts universitātes XXXV zinātniskā konference. Fizikālās ķīmijas sekcija*. Konferences programma un ielūgums. Rīga, LVU, 1976. g. 11.febr.
151. Vosekalns A., Slaidiņš G. Mangāna dioksīda impedansa pētījumi sērskābes šķīdumos. *P. Stučkas Latvijas Valsts universitātes XXXV zinātniskā konference. Fizikālās ķīmijas sekcija*. Konferences programma un ielūgums. Rīga, LVU, 1976. g. 11.febr.
152. Zaļoksnis J., Slaidiņš G. Mangāna dioksīda suspensijas elektroda elektroķīmiskās īpašības neūdens šķīdumos. *P. Stučkas Latvijas Valsts universitātes XXXV zinātniskā konference. Fizikālās ķīmijas sekcija*. Konferences programma un ielūgums. Rīga, LVU, 1976. g. 11.febr.
153. Actiņš A., Slaidiņš G. Mn^{3+} loma, elektroķīmiski oksidējot Mn^{2+} līdz MnO_2 . *P. Stučkas Latvijas Valsts universitātes XXXVI zinātniskā konference. Elektroķīmijas sekcija*. Konferences programma. Rīga, LVU, 1977. g. 15.febr.
154. Ansonē I., Slaidiņš G. Mangāna dioksīda elektrodu fotoemisijas pētījumi sārmu šķīdumos. *P. Stučkas Latvijas Valsts universitātes XXXVI zinātniskā konference. Elektroķīmijas sekcija*. Konferences programma. Rīga, LVU, 1977. g. 15.febr.
155. Čakste J., Slaidiņš G. Suspensiju kontaktēšanās ar elektrodu oscilogrāfiskie pētījumi. *P. Stučkas Latvijas Valsts universitātes XXXVI zinātniskā konference. Elektroķīmijas sekcija*. Konferences programma. Rīga, LVU, 1977. g. 15.febr.
156. Spricis A., Slaidiņš G. Plānu γ - MnO_2 kārtu anodiskas gulsnēšanas hronoamperometriki pētījumi. *P. Stučkas Latvijas Valsts universitātes XXXVI zinātniskā konference. Elektroķīmijas sekcija*. Konferences programma. Rīga, LVU, 1977. g. 15.febr.
157. Vosekalns A., Slaidiņš G. Mangāna dioksīda elektrodu impedances pētījumi sārmu šķīdumos. *P. Stučkas Latvijas Valsts universitātes XXXVI zinātniskā konference. Elektroķīmijas sekcija*. Konferences programma. Rīga, LVU, 1977. g. 15.febr.
158. Zekunde A., Slaidiņš G. Cietā elektrolīta $(C_5H_5NH)Ag_5J_6$ elektroķīmiskās īpašības. *P. Stučkas Latvijas Valsts universitātes XXXVI zinātniskā konference. Elektroķīmijas sekcija*. Konferences programma. Rīga, LVU, 1977. g. 15. febr.
159. Spricis A. Mangāna dioksīda anodiskas izgulsnēšanas procesa kinētikas pētījumi / tēmas vad. G.Slaidiņš. *Latvijas PSR ZA Neorganiskās*

- ķīmijas institūta Jauno zinātnieku VI konference*. Programma. Rīga, 1977. g. 27.-28.apr.
160. Спирицис А.А., Слайдинь Г.Я. Электрохимические и эллипсометрические исследования анодных и катодных процессов на палладиевом электроде в сернокислых растворах. *Семинар «Водородная хрупкость металлов и меры борьбы с ней»*. Пригласительный билет и программа. Пермь, 17 и 18 мая 1977 г.
161. Такерис С.Я., Слайдинь Г.Я. Об изменении pH при исследовании диффузии водорода через палладий. *Семинар «Водородная хрупкость металлов и меры борьбы с ней»*. Пригласительный билет и программа. Пермь, 17 и 18 мая 1977 г.
162. Spricis A., Slaidiņš G. Plānu MnO_2 kārtu elektroķīmiska izgulsnēšana un reducēšana skābos šķīdumos. *P. Stučkas Latvijas Valsts universitātes XXXVII zinātniskā konference. Elektroķīmijas sekcija*. Konferences programma. Rīga, LVU, 1978. g. 14.febr.
163. Takeris S., Slaidiņš G. Ūdeņraža difūzija caur oksīdu elektrodēm. *P. Stučkas Latvijas Valsts universitātes XXXVII zinātniskā konference. Elektroķīmijas sekcija*. Konferences programma. Rīga, LVU, 1978. g. 14.febr.
164. Zekunde A., Slaidiņš G. Cietā elektrolīta $(C_5H_5NH)Ag_5J_6$ sintēze un impedances mērījumi. *P. Stučkas Latvijas Valsts universitātes XXXVII zinātniskā konference. Elektroķīmijas sekcija*. Konferences programma. Rīga, LVU, 1978. g. 14.febr.
165. Spricis A. Mangāna dioksīda elektroķīmiskas izgulsnēšanas un reducēšanas elipsometriki pētījumi / tēmas vad. G.Slaidiņš. *Latvijas PSR ZA Neorganiskās ķīmijas institūta Jauno zinātnisko darbinieku VII konference*. Ielūgums un programma. Rīga, 1978. g. 26.-27.apr.
166. Zekunde A. Cietā elektrolīta $(C_5H_5NH)Ag_5J_6$ elektroķīmiskās īpašības / tēmas vad. G.Slaidiņš. *Latvijas PSR ZA Neorganiskās ķīmijas institūta Jauno zinātnisko darbinieku VII konference*. Ielūgums un programma. Rīga, 1978. g. 26.-27.apr.
167. Slaidiņš G. Mangāna dioksīda elektroda veidošanās un reducēšanas procesu mehānisms. Слайдинь Г.Я. Механизм процесса образования и восстановления двуокисномарганцевого электрода. *P. Stučkas Latvijas Valsts universitātes XXXVIII zinātniskā konference. Elektroķīmijas sekcija*. Konferences programma un ielūgums. Rīga, LVU, 1979. g. 15.febr.
168. Slaidiņš G. Galvaniskie pārklājumi. *Seminārs «Ķīmijas mācīšanas teorētiskie jautājumi, eksperimentu tehnika un metodika» vispārīgglītojošo skolu un tehnikumu skolotājiem, 1979./80. mācību gads*. Ielūgums un programma. Rīga, LVU, 1979. g. 18.okt.

169. Kaksis Ā., Slaidiņš G. SO_4^{2-} jonu adsorbcijas pētīšana uz robežvirsmas MnO_2 – elektrolīts ar iezīmēto atomu metodi. Каксис А.З., Слайдинь Г.Я. Изучение адсорбции SO_4^{2-} ионов на границе MnO_2 – электролит методом меченых атомов. P. *Stučkas Latvijas Valsts universitātes XXXVIX zinātniskā konference. Elektroķīmijas sekcija*. Konferences programma un ielūgums. Rīga, LVU, **1980**. g.14.febr.
170. Kaksis Ā. SO_4^{2-} jonu adsorbcija no ūdens šķīdumiem uz mangāna dioksīda / darba vad. G.Slaidiņš. *Latvijas PSR ZA Neorganiskās ķīmijas institūta Jauno zinātnisko darbinieku IX konference*. Ielūgums un programma. Rīga, **1980**. g. 24.-25.apr.
171. Kalniņa A. Katodprocesu pētījumi uz inertiem elektrodiem izkausētos nātrija polisulfīdos / darba vad. G.Slaidiņš. *Latvijas PSR ZA Neorganiskās ķīmijas institūta Jauno zinātnisko darbinieku IX konference*. Ielūgums un programma. Rīga, **1980**. g. 24.-25.apr.
172. Svārs E. Kālija permanganāta stabilitāte 15 N sērskābes šķīdumā / darba vad. G.Slaidiņš. *Latvijas PSR ZA Neorganiskās ķīmijas institūta Jauno zinātnisko darbinieku IX konference*. Ielūgums un programma. Rīga, **1980**. g. 24.-25.apr.

G. Slaidiņa zinātniski populārie un zinātniski informatīvie raksti

1963

173. Slaidiņš G. Komunisms ir padomju vara plus visas zemes elektrifikācija, plus tautas saimniecības ķīmizācija (N.Hruščovs). *Universitāte*. – Nr.7 (1963), 2.-3.lpp. : il.
174. Slaidiņš. G. Uz fizikas un ķīmijas robežas. *Padomju Jaunatne*. – Nr.115 (1963, 14.jūn.), [4.] lpp.

1964

175. Slaidiņš G. Durvis ver jaunā Ķīmijas fakultāte : [1964.g. 1.sept.]. *Padomju Students*. – Nr.20 (1964, 28.aug.), [1.], 3.lpp.
176. Slaidiņš G. Fakultāte ir! *Padomju Students*. – Nr.13 (1964, 17.apr.), 3.lpp. : il.
177. Slaidiņš G. Jaunos ķīmiķus jau gaida nākošajās darba vietās. *Padomju Students*. – Nr.2 (1964, 18.janv.), 3.lpp.

1967

178. Slaidiņš G. Vērojumi Polijas Tautas republikā. *Padomju Students*. – Nr.1 (1967, 12.janv.), 3.lpp. : il.

1968

179. Slaidiņš G. Izpētījis, izstrādājis, atklājis : [doc. Haralds Gode – piedesmitgadnieks]. *Padomju Students*. – Nr.2 (1968, 12.sept.), 2.lpp. : ģim.
180. Slaidiņš G. Ķīmijas fakultātē : [par PSRS ZA Elektroķīmijas institūta direktora vietnieka prof. P.Lukovceva un Polijas ZA akadēmiķa V.Kemulas vizīti Rīgā]. – (Mūsu viesi). *Padomju Students*. – Nr.14 (1968, 19.dec.), [1.]-2.lpp. : ģim.

1969

181. Slaidiņš G. Kādu zinātnisko darbu veic ķīmiķu mācību spēki. *Padomju Students*. – Nr.18/19 (1969, 6.febr.), 4.lpp. : ģim.
182. Slaidiņš G. Top diplomdarbi. *Padomju Students*. – Nr.25 (1969, 27. marts), [1.] lpp.

1970

183. Slaidiņš G. *Elektrolīzes procesi rūpniecībā*. – Rīga : Zvaigzne, 1970. – 83, [3] lpp. : il. – Bibliogr.: 83.-84.lpp. (5 nos.).

1971

184. Stāsta visu septiņu [Latvijas Valsts universitātes] Veselības dienu dalībnieki : [arī G.Slaidiņš]. *Padomju Students*. – Nr.32 (1971, 20. maijs), 2.lpp. : il.
185. Slaidiņš G. „Atļaujiet jūs visus sveikt...” : [XVII SZTK dalībniekus, Rīgā, 1971.g.]. – (Sveicam delegātus). *Jaunais Inženieris*. – Nr.25 (1971, 18. marts), [1.] lpp.
186. Слайдыньш Г. Я. Уважаемые участники конференции! : [приветствие участникам XVII студенческой науч.-техн. конф. в Риге 1971 г.]. *Padomju Students*. – Nr.23 (1971, 18. marts), [1.] lpp.

1973

187. Ar zinātni uz «Tu». No 9. līdz 14. aprīlim – zinātnes nedēļa universitātē / tekstā stāsta arī G.Slaidiņš ; pierakst. A.Mille. *Padomju Students*. – Nr.24 (1973, 22. marts), 2.lpp.
188. Slaidiņš G. Ķīmiķu sadarbība : [par VIII Vissavienības organizāko savienojumu elektroķīmijas konf. Rīgā 1973.g. okt.]. *Padomju Students*. – Nr.11 (1973, 29.nov.), 2.lpp.

189. Slaidiņš G. Mūsu viesi : [par Maskavas Valsts universitātes prof. Borisa Damaskina vizīti LVU Ķīmijas fakultātē 1973.g. sept.]. *Padomju Students*. – Nr.8 (1973, 1.nov.), 2.lpp.

1974

190. Slaidiņš G. Elektroķīmiskā kinētika. – (Par ķīmiju. Lappuse vidusskolēniem). *Padomju Students*. – Nr.23 (1974, 14. marts), 3.lpp. : il.
191. Slaidiņš G. Ķīmijai veltīts mūžs : [sakarā ar fizikoķīmika Mečislava Centneršvera 100. dz.d. (1874-1944)]. *Zinātne un Tehnika*. – Nr.11 (1974), 6.-7.lpp. : ģīm.
192. Slaidiņš G. Vai tas ir interesanti? : [aicinājums studentiem uz koncertlekciju cikla «Mūzikas pasaule» apmeklēšanu]. *Padomju Students*. – Nr.13 (1974, 12.dec.), 3.lpp.
193. Slaidiņš G. Vēstures lappuses : [par LVU Ķīmijas fakultāti]. *Padomju Students*. – Nr.4 (1974, 3.okt.), 2.lpp. : il.
194. Слайдинь Г. Служение химии : [к 100-летию со дня рождения физикохимика Мечислава Центнершвера (1874-1944)]. *Наука и техника*. – N 11 (1974), с.6-7 : портр.

1975

195. Lappuse vidusskolēniem. – Saturā : Mācības, mācības, mācības ; Mikitanova Dz. Divi miljoni grāmatu ; Širants H. Ko parādīja aptauja? ; Piruška A. Trešais darba semestris ; Studentu zinātniskais darbs ; Draugu zemē Čehoslovākijā ; Kauliņš J. Aristoteļa svētki ; Lapa H. Studiju beigu posms ; Elektroķīmija – tas ir interesanti / mater. vidusskolēniem sagat. H.Širants, G.Slaidiņš. *Padomju Students*. – Nr.11 (1975, 27.nov.), 2.-3.lpp. : il.
196. Slaidiņš G. Haralds Gode. – (Jauns zinātņu doktors). *Padomju Students*. – Nr.11 (1975, 27.nov.), [1.] lpp. : il.
197. Slaidiņš G. Profesoram S. Hilleram – 60. *Padomju Students*. – Nr.18 (1975, 6.febr.), 3.lpp. : ģīm.

1976

198. Slaidiņš G. Elektroķīmijas apvārņņi : [LPSR ; ar īsām ziņām par aut.]. *Zinātne un Tehnika*. – Nr.11 (1976), 5.-7.lpp. : il.
199. Slaidiņš G. Mūsdienu elektroķīmija. *Padomju Students*. – Nr.13 (1976, 9.dec.), 2.lpp.
200. Slaidiņš G. Tradīcijas turpinās un zināšanas vairojas : saruna par elektroķīmiju, tās sekmēm un iespējām Padomju Latvijā. *Ciņa*. – Nr.175 (1976, 28.jūl.), 2.lpp.
201. Слайдинь Г. Горизонты электрохимии : [в ЛатвССР ; с краткими сведениями об авт.]. *Наука и техника*. – N 11 (1976), с.5-8 : ил.

1977

202. Slaidiņš G. Aspirantu atestācija. *Padomju Students*. – Nr.6 (1977, 20.okt.), [1.] lpp.
203. Slaidiņš G. Elektroķīmiki ir nepieciešami. *Padomju Students*. – Nr.10 (1977, 24.nov.), 2.lpp. : il.
204. Slaidiņš G. Ķīmiku viesis un cietie elektrolīti : [PSRS ZA Jauno ķīmisko problēmu institūta cieto elektrolītu laboratorijas vad. prof. J.Ukše]. *Padomju Students*. – Nr.13 (1977, 15.dec.), [1.] lpp. : ģīm.
205. Slaidiņš G. Pētījumi jāturpina : [par jaunajiem zinātņu kandidātiem Jāni Zaļoksni un Jāni Čaksti]. *Padomju Students*. – Nr.2 (1977, 15.sept.), 2.lpp. : ģīm.
206. Slaidiņš G. Pildām sociālistiskās saistības. *Padomju Students*. – Nr.33 (1977, 26. maijs), 3.lpp.
207. Слайдинь Г. Электрохимия сближает расстояния : [о сотрудничестве с Томским политехн. ин-том]. *Padomju Students*. – Nr.20 (1977, 17.febr.), [1.] lpp. : il.

1978

208. *Ķīmijas fakultāte* : informatīvs materiāls vidusskolēniem / Latvijas PSR Augstākās un vidējās speciālās izglītības ministrija, P.Stučkas Latvijas Valsts universitāte ; sakop. G.Slaidiņš. – Rīga : P. Stučkas LVU, 1978. – 15 lpp. : il.

* * *

209. Slaidiņš G. Darbu ar mācībām savienojot : [sakarā ar doc. Ērika Neimaņa 60. dz.d.]. – (Jubilejas rindas). *Padomju Students*. – Nr.3 (1978, 28.sept.), 2.lpp. : il.
210. Slaidiņš G. Nākotnes ķīmiskie strāvas avoti : [par dažām problēmām, kuras risina LVU elektroķīmiki]. *Zvaigzne*. – Nr.15 (1978), 5.lpp. : il.
211. Slaidiņš, G. Pēctecība : [sakarā ar prof. Haralds Godes 60. dz.d.]. *Padomju Students*. – Nr.2 (1978, 14.sept.), 2.lpp. : ģīm.
212. Slaidiņš G. Suspensijas elektrodi : [par pētījumiem P. Stučkas LVU Ķīmijas fakultātes Fizikālās ķīmijas katedrā]. *Zinātne un Tehnika*. – Nr.7 (1978), 29.lpp. : il., diagr.

1979

213. Slaidiņš G. Cietie elektrolīti un strāvas iegūšana. *Zinātne un Tehnika*. – Nr.3 (1979), 22.-23.lpp. : il.
214. Слайдинь Г. Твердые электролиты и получение тока. *Наука и техника*. – N 3 (1979), с.22-23 : ил.

1980

215. Slaidiņš G. Arī elektrodu mikropasaules pārzinātājs : [par Latvijas PSR Valsts prēmijas laureātu, Latvijas PSR ZA Organiskās sintēzes institūta laboratorijas vad. J.Stradiņu]. *Cīņa*. – Nr.180 (1980, 5. aug.), 2.lpp.

Doc. G. Slaidiņa vadītās ķīmijas zinātņu kandidāta disertācijas

216. **Зальокснис Я.И.** Исследование поведения суспензионного электрода из двуокиси марганца : автореферат диссертации на соискание ученой степени кандидата химических наук : (02.00.04 – физическая химия) / Акад. наук Латв. ССР. Ин-т неорган. химии ; науч. рук.: В.С. Багоцкий, Г.Я. Слайдинь ; офиц. оппоненты: Н.В. Коровин, В.М. Кадек. – Рига, 1976. – 19 с. : диагр., табл. – Библиогр.: с.18 (6 назв.). – Оpubл. с грифом «На правах рукописи».
217. **Зальокснис Я.И.** Исследование поведения суспензионного электрода из двуокиси марганца : диссертация на соискание ученой степени кандидата химических наук : специальность – 02.00.04 – физическая химия / Латв. гос. ун-т им. П.Стучки. Хим. фак. ; науч. рук.: В.С. Багоцкий, Г.Я. Слайдинь. – Рига, 1976. – 171 с. : диагр., ил., табл. – Библиогр.: с. 159-171 (138 азв.).
218. **Чаксте Я.Э.** Исследование поведения кислородного суспензионного электрода из сажи ПМ-100 : автореферат диссертации на соискание ученой степени кандидата химических наук : специальность 02.00.04 – физическая химия / Акад. наук Латв. ССР. Ин-т неорган. химии ; науч. рук.: В.С. Багоцкий, Г.Я. Слайдинь ; офиц. оппоненты: О.А. Петрий, А.К. Локенбах. – Рига, 1976. – 18 с. : диагр., табл. – Библиогр.: с.17-18 (10 назв.). – Оpubл. с грифом «На правах рукописи».
219. **Чаксте Я.Э.** Исследование поведения кислородного суспензионного электрода из сажи ПМ-100 : диссертация на соискание ученой степени кандидата химических наук : (02.00.04 – физическая химия) / Латв. гос. ун-т им. П.Стучки. Кафедра физической химии ; науч. рук.: В.С. Багоцкий, Г.Я. Слайдинь. – Рига, 1976. – 137 с. : диагр., ил., табл. – Библиогр.: с. 117-137 (158 назв.).
220. **Алкснис У.Я.** Некоторые электрохимические свойства окисно-железного электрода : автореферат диссертации на соискание

- ученой степени кандидата химических наук : (02.00.04 – физическая химия) / Акад. наук Латв. ССР. Ин-т неорган. химии ; науч. рук.: П.Д. Луковцев, Г.Я. Слайдинь ; офиц. оппоненты: И.А. Багоцкая, Н.П. Мягков. – Рига, 1978. – 17 с. : диагр., табл. – Библиогр.: с.16 (9 назв.). – Оpubл. с грифом «На правах рукописи».
221. **Алкснис У.Я.** Некоторые электрохимические свойства окисно-железного электрода : диссертация на соискание ученой степени кандидата химических наук : специальность 02.00.04 – физическая химия / Латв. гос. ун-т им. П.Стучки. Кафедра физической химии ; науч. рук.: П.Д. Луковцев, Г.Я. Слайдинь. – Рига, 1978. – 156 с. : диагр., ил., табл. – Библиогр.: с. 138-156 (169 назв.). – Оpubл. с грифом «На правах рукописи».
222. **Сприцис А.А.** Электрохимические и оптические свойства анодно-формированных пленок γ -MnO₂ : автореферат диссертации на соискание ученой степени кандидата химических наук : 02.00.04 Физическая химия / Акад. наук Латв. ССР. Ин-т неорган. химии ; науч. рук.: Г.Я. Слайдинь ; офиц. оппоненты: О.А. Петрий, Х.Б. Краст. – Рига, 1982. – 15, [1] с. : диагр., табл. – Библиогр.: с.15-[16] (14 назв.). – Оpubл. с грифом «На правах рукописи».
223. **Сприцис А.А.** Электрохимические и оптические свойства анодно-формированных пленок γ -MnO₂ : диссертация на соискание ученой степени кандидата химических наук : специальность 02.00.04 – физическая химия / Латв. гос. ун-т им. П.Стучки. Кафедра физической химии ; науч. рук.: Г.Я. Слайдинь. – Рига, 1982. – 174 с. : ил., диагр., табл.
224. **Такерис С.Я.** Диффузия водорода через различные оксиды переходных металлов : диссертация на соискание ученой степени кандидата химических наук : специальность 02.00.04 – физическая химия / Латв. гос. ун-т им. П.Стучки. Кафедра физической химии ; науч. рук.: Я.П. Страдынь, Г.Я. Слайдинь. – Рига, 1983. – 161 с. : ил. – Библиогр.: с.141-161 (191 назв.).
225. **Зекунде А.А.** Физико-химические свойства твердых электролитов системы иодид пиридиния – иодид серебра : автореферат диссертации на соискание ученой степени кандидата химических наук : 02.00.04 – Физическая химия / Акад. наук Латв. ССР. Ин-т неорган. химии ; науч. рук.: Е.А. Укше, Г.Я. Слайдинь ; офиц. оппоненты: Л.А. Май, М.А. Михайлова. – Рига, 1984. – 16 с. : диагр. – Библиогр.: с.15-16 (9 назв.). – Оpubл. с грифом «На правах рукописи».
226. **Зекунде А.А.** Физико-химические свойства твердых электролитов системы иодид пиридиния – иодид серебра : диссертация

- на соискание ученой степени кандидата химических наук : (02.00.04 – «физическая химия» / Латв. гос. ун-т им. П.Стучки. Хим. фак. ; науч. рук.: Е.А. Укше, Г.Я. Слайдинь. – Рига, 1984. – 198 с. : диагр., ил., табл. – Библиогр.: с. 159-177 (180 назв.). – Приложение: с. 178-198. – Оpubл. с грифом «На правах рукописи».
227. **Такерис С.Я.** Диффузия водорода через различные оксиды переходных металлов : автореферат диссертации на соискание ученой степени кандидата химических наук : 02.00.04 – Физическая химия / Акад. наук Латв. ССР. Ин-т неорган. химии ; науч. рук.: Я.П. Страдынь, Г.Я. Слайдинь ; офиц. оппоненты: Е.А. Укше, В.М. Кадек. – Рига, 1984. – 16 с. : диагр., табл. – Библиогр.: с.15-16 (12 назв.). – Оpubл. с грифом «На правах рукописи».
228. **Каксис А.З.** Адсорбционные свойства диоксидномарганцевого электрода в водных растворах : автореферат диссертации на соискание ученой степени кандидата химических наук : 02.00.04 – физическая химия / Латв. акад. наук. Ин-т неорган. химии ; науч. рук.: Б.А. Пури, Г.Я. Слайдинь, А.В. Восекалнс ; офиц. оппоненты: Е.А. Укше, Т.А. Филатова. – Рига, 1991. – 16 с. : диагр., табл. – Библиогр.: с.15-16 (8 назв.). – Оpubл. с грифом «На правах рукописи».
229. **Каксис А.З.** Адсорбционные свойства диоксидномарганцевого электрода в водных растворах: диссертация на соискание ученой степени кандидата химических наук: специальность 02.00.04 – «Физическая химия» / Латв. ун-т. Хим. фак. ; науч. рук.: Б.А. Пури, Г.Я. Слайдинь, А.В. Восекалнс. – Рига, 1990. – 161 с. : диагр., ил., табл. – Библиогр.: с. 152-161 (80 назв.). – Оpubл. с грифом «На правах рукописи».
230. **Actiņš A.** Fizikālķīmiskie procesi uz mainīga sastāva fāžu robežvirsmām : promocijas darba kopsavilkums / Latvijas Universitāte. Ķīmijas fakultāte ; vad. G.Slaidiņš ; rec.: I.Vītiņa, S.Trusovs, J.Tiliks. – Rīga, 1998. – 12 lp. – Bibliogr.: 9.-12.lp.: (23 nos.). – Datordruka.
231. **Actiņš A.** Fizikālķīmiskie procesi uz mainīga sastāva fāžu robežvirsmām : promocijas darbs / Latvijas Universitāte. Ķīmijas fakultāte ; vad. G.Slaidiņš ; rec.: I.Vītiņa, S.Trusovs, J.Tiliks. – Rīga, 1998. – 119 lp. : diagr., tab. – Bibliogr.: 107.-119.lp. (136 nos.). – Datordruka.
232. **Actiņš A.** Physico-chemical processes on phase interfaces of a changeable composition : summary of dissertation / University of Latvia. Faculty of Chemistry ; sci. adviser G.Slaidiņš ; official opponents: I.Vītiņa, S.Trusovs, J.Tiliks. – Rīga, 1998. – 12 p. – Bibliogr.: p.9-12 (23 tit.). – Printout.

Doc. G. Slaidiņa rediģētie darbi

233. *Ученые записки* / Латв. гос. ун-т им. П.Стучки.– Рига : Зинатне, 1967. – Т.88 : *Химия* / отв. ред. Г.Я. Слайдинь. – 123, [9] с. : ил., табл. – Библиогр. в конце ст. – Рез. на англ., нем. яз.
234. *Ученые записки* / М-во высш. и сред. спец. образования Латв. ССР, Латв. гос. ун-т им. П.Стучки. Кафедра физ. химии. – Рига, 1972. – Т.165 : *Электрохимические свойства окисных электродов* / ред. кол.: В.С. Багоцкий (отв. ред.), Г.Я. Слайдинь, У.Я. Алкснис. – 57, [1] с. : портр., рис. – Библиогр. в конце ст. – Рез. на англ., нем. яз. – Доступен также электрон. ресурс: <https://dspace.lu.lv/dspace/handle/7/2053>.
- 235.-239. *Химическая технология и химия : межвузовский научно-технический сборник* / М-во высш. и сред. спец. образования Латв. ССР ; ред. кол.: Н.М. Корольков (отв. ред.), А.Я. Блумс, Г.Я. Слайдиньш ... [и др.]. – Рига : Риж. политех. ин-т, 1973-1984. – Библиогр. в конце ст.
235. Вып.1. – 1973. – 138, [3] с. : диагр., ил., табл.
236. Вып.2. – 1974. – 123, [1] с. : диагр., табл.
237. Вып.3 : *Защита окружающей среды и регенерация материалов в промышленности современными методами* / ред. кол.: Н.М. Корольков (отв. ред.), А.Я. Блумс, Г.Я. Слайдиньш ... [и др.]. – 1975. – 187, [2] с. : диагр., табл.
238. Вып.4. – 1977. – 139, [3] с. : диагр., ил., табл. – Посвящается А.Ф. Иевиньшу.
239. *Процессы и аппараты химической технологии : межвузовский научно-технический сборник* / М-во высш. и сред. спец. образования Латв. ССР ; ред. кол.: Н.М. Корольков (отв. ред.), А.Я. Блумс, Г.Я. Слайдиньш ... [и др.]. – Рига : Риж. политех. ин-т. – [Вып.5] : *Очистка сточных вод, газообразных выбросов и сушка*. – 1980. – 115, [2] с. : диагр., ил., табл.
240. *Бораты и боратные системы* : [сборник статей] / Латв. гос. ун-т им. П.Стучки ; ред. кол.: Г.Я. Слайдинь (отв. ред.), Н.В. Троицкая, Г.К. Годе ... [и др.]. – Рига : Зинатне, 1978. – 145, [3] с. : диагр., ил., табл. – Библиогр. в конце ст.
Рец. : Годе Г.К. Новая книга по химии боратов. *Известия Академии наук Латвийской ССР. Серия химическая*. - N 4 (1979), с.502-503.
241. *Оксидные электрохромные материалы : межвузовский сборник научных трудов* / М-во высш. и сред. образования, Латв. гос. Ун-т им. П.Стучки, НИИ физики твердого тела ; редкол.: А.Лусис

(отв. ред.), А.Силинь, Г.Слайдинь ... [и др.]. – Рига : Латв. гос. ун-т им. П.Стучки, 1981. – 153, [2] с. : ил., диагр. – Библиогр. в конце ст.

Raksti par G. Slaidiņu, intervijas, minēts periodikā un citos izdevumos

- 1959**
242. Pētera Stučkas Latvijas Valsts universitāti beigušo saraksts (1957-1958) : [Slaidiņš Gunārs Jāņa d., studentu apliecība 53503, 1958, inženieris-tehnologs]. *Pētera Stučkas Latvijas Valsts universitāte 40 gados (1919-1959)*. – Rīga : Latvijas Valsts izd., 1959. – 449.lpp.
- 1963**
243. Apsītis A. Lai enerģija neapsiktu!. – (Jauni zinātņu kandidāti). *Padomju Students*. – Nr.17 (1963, 14.jūn.), 2.lpp. : ģim.
244. Sveicam jaunus zinātņu kandidātus : [arī G.Slaidiņu par 1963.g. 14. maijā aizstāvēto disertāciju «Protonu difūzijas ātrums niķeļa oksīdos un skābekļa virsspriegums uz niķeļa oksīda elektroda»]. *Universitāte*. – Nr.7 (1963), 6.lpp. : ģim.
- 1964**
245. Jauna komūnisma katedra : [minēta arī jaunatvērtā LVU Ķīmijas fakultāte, kā dekāns apstiprināts G.Slaidiņš] / pēc laikr. „Padomju Jaunatne” intervijām ar augstskolu vadītājiem. *Laiks*. – Nr.78 (1964, 26.sept.), 4.lpp.
246. Lidere Dz. Jums, donori, cilvēki paldies saka : [G.Slaidiņš minēts kā viens no aktīvākajiem donoru kustības atbalstītājiem LVU]. *Padomju Students*. – Nr.11 (1964, 3.apr.), 2.lpp. : il.
247. Uz sarkano skolu : okupētajā Latvijā sācies jauns mācību gads : [minēta arī jaunatvērtā LVU Ķīmijas fakultāte, dekāns G.Slaidiņš] / pēc laikr. „Ciņa” mater. *Austrālijas Latvietis*. – Nr.755 (1964, 9.okt.), 7., 8.lpp.
- 1965**
248. Intervija ar .. un Ķīmijas fakultātes dekānu Gunāru Slaidiņu. *Padomju Students*. – Nr.21 (1965, 27.aug.), 2.lpp.
249. Krisbergs V. Pirmais izlaidums : [fotorgr. arī G.Slaidiņš]. *Padomju Students*. – Nr.1 (1965, 8.janv.), [1.] lpp. : il.
- 1966**
250. Sapulce rosināja vērtēt un meklēt : [par LVU partijas organizācijas pārskata un vēlēšanu sapulci 1965.g. 9.jūn. ; debatēs uzstājās arī G.Slaidiņš]. *Padomju Students*. – Nr.19/20 (1965, 28.jūn.), 6.lpp.
251. Skrīvelis J. Īsi par SZB ķīmiķu veikumu : [inform. arī par G.Slaidiņu]. *Padomju Students*. – Nr.16 (1965, 14. maijs), 3.lpp. : il.
- 1967**
252. Universitātes hronika : [inform. par 1966./1967. mācību gadu ; arī par noorganizēto jauno Fizikālās ķīmijas katedru, vad. G.Slaidiņš]. *Padomju Students*. – Nr.21 (1966, 1.sept.), [1.] lpp.
- 1967**
253. Kronberga V. Polijā : [par LVU komjauniešu braucienu uz Polijas Tautas republiku ziemas brīvlaikā] / tekstā aut. un G.Slaidiņa foto. *Padomju Students*. – Nr.6/7 (1967, 16. marts), 6.lpp. : il.
- 1968**
254. Gorkija ielā 48 ... : [LVU Ķīmijas fakultātē ; tekstā minēts arī G.Slaidiņš]. *Padomju Students*. – Nr.17 (1968, 30. maijs), 2.-3.lpp. : il.
255. Joksta E. Kāda esi, divdesmitgade? : [par ķīmiķu sasniegumiem šajā laika posmā ; minēts arī G.Slaidiņš]. *Jaunais Inženieris*. – Nr.201 (1968, 18.apr.), 2.lpp.
256. Porietis J. Latvijas Valsts universitāte : Ķīmijas fakultāte : [tekstā minēts arī G.Slaidiņa pētniecības virziens]. *Latvijas PSR Mazā enciklopēdija*. Rīga : Zinātne, 1968. – 2. sēj., 297.lpp.
257. Treimane M. Viņš jau Mazsalacā par visu interesējās : (kā es pūlējos rakstīt aprakstu par Jāni Valbi) : [tekstā minēts arī G.Slaidiņš]. *Padomju Students*. – Nr.5 (1968, 10.okt.), [1.]-2.lpp. : il.
- 1969**
258. Ķīmijas fakultāte. *Pētera Stučkas Latvijas Valsts universitātei 50 gadi*. – Rīga : Zinātne, 1969. – 81.-[92.] lpp. : il. (G.Slaidiņš minēts : 82., 83., 86.lpp.)
259. Ķīmiķu dienā – vārds ķīmiķiem : [intervija ar G.Slaidiņu u.c.]. *Padomju Students*. – Nr.33 (1969, 29. maijs), 3.lpp.
260. Pasniegtas jubilejas medaļas : [LVU 50. gadadienas medaļas par panākumiem vadošajā darbā, priekšzīmīgu pienākumu pildīšanu ; arī Fizikālās ķīmijas katedras vad. G.Slaidiņam 1969.g. 14. martā]. *Padomju Students*. – Nr.24 (1969, 20. marts), [1.] lpp.
- 1970**
261. Gedrovics J. Esiet pazīstami, Ķīmijas fakultāte! / tekstā stāsta arī G.Slaidiņš. *Padomju Students*. – Nr.34 (1970, 4.jūn.), 3.lpp. : il.

262. Gedrovics J. Sadarbības koordinātes : [par Maskavas Valsts universitātes elektroķīmijas katedras prof. B.Damaskina viesošanās LVU ; tekstā minēts arī G.Slaidiņš]. *Padomju Students*. – Nr. 6 (1970, 22.okt.), [1.] lpp. : il.
263. Ваняг Г.Я. Столетний путь химического факультета Рижского политехнического института (1864-1964). *Из истории естествознания и техники Прибалтики / Акад. наук Латв. ССР, Сов. нац. об-ние истории и философии, естествознания и техники*. – Рига : Зинатне, 1970. – Т.2, с.213-[236].
(Г.Я. Слайдинь упомянут на с.235).
264. Страдынь Я.П. Развитие физической химии в Латвийском государственном университете им. П.Стучки за 50 лет (1919-1969). – Библиогр.: с.280-[282] (153 назв.). *Из истории естествознания и техники Прибалтики / Акад. наук Латв. ССР, Сов. нац. об-ние истории и философии, естествознания и техники*. – Рига : Зинатне, 1970. – Т.2, с.273-[282].
(Г.Я. Слайдинь упомянут на с.280).

1971

265. Hains N. Septīto gadu pēc kārtas : [par gaidāmo LVU 7. Veselības dienu Ķempju gravā pie Līgatnes 1971.g. 16. maijā ; kā aktīvs veselības dienu dalībnieks minēts arī G.Slaidiņš]. *Padomju Students*. – Nr.29 (1971, 29.apr.), 4.lpp. : il.
266. Kādas ir Jūsu domas, pasniedzēj? : [uz jautājumiem atbild arī G.Slaidiņš]. – (Un atkal Ķīmiķu diena) / mater. sagat. H.Širants. *Padomju Students*. – Nr.34 (1971, 3.jūn.), 3.lpp.
267. Zalpētere M. Veiksmi darbā! : [par studentu došanos rudens talkā uz rajonu saimniecībām ; G.Slaidiņš minēts kā studentu celtnieku vienību štāba vad. LVU] / pierakst. I.Lapiņa. *Padomju Students*. – Nr.1 (1971, 26.aug.), [1.] lpp.

1972

268. Turpiniet tradīcijas! : intervija ar ķīmijas zinātņu kandidātu docentu Gunāru Slaidiņu / intervēja A.Lesiņa. *Pionieris*. – Nr.69 (1972, 1.sept.), [3.] lpp.

1973

269. Liepa V., Linaberga S., Gedrovics J. Visus spēkus sportam dot, veselību uzlabot! : [par LVU 9. Veselības dienu ; G.Slaidiņš minēts kā visu līdzšinējo veselības dienu dalībnieks]. *Padomju Students*. – Nr.31 (1973, 17. maijs), 2.lpp. : il.

1974

270. Sondore Dz. Ja dzirdēsi – vienaldzīgs nepaliksi : [par LVU kora „Juventus” koncertiem un tā aktīviem klausītājiem, arī G.Slaidiņu ; tekstā G.Slaidiņa viedoklis]. *Padomju Students*. – Nr.29/30 (1974, 25.apr.), 5.lpp.
271. Sondore Dz. „Jānis Zaļoksnis Ķīmijas fakultātes ...” : [kā J.Zaļokšņa zin. darba vad. minēts G.Slaidiņš]. *Padomju Students*. – Nr.8 (1974, 31.okt.), 3.lpp. : il.
272. Universitātes desmitā Veselības diena : [kā dalībnieks minēts arī G.Slaidiņš]. *Padomju Students*. – Nr.34 (1974, 6.jūn.), 4.lpp. : il.
273. Veselības diena, draugs, ir notikums : [par LVU 10. Veselības dienu ; G.Slaidiņš minēts kā kārtējās veselības dienas dalībnieks]. *Padomju Students*. – Nr.32 (1974, 23. maijs), 2.-3.lpp. : il.

1975

274. Strēlnieks J. Ķīmiķu viesis : [PSRS ZA Jauno ķīmisko problēmu institūta (Černogolovkā) Cieto elektrolītu laboratorijas vad. prof. J.Ukše ; att. doc. G.Slaidiņš ar viesi]. *Padomju Students*. – Nr.11 (1975, 27.nov.), [1.] lpp. : il.

1976

275. Fizikālās ķīmijas katedrai 10 gadu : [arī par G.Slaidiņu]. – Paraksts: Fizikālās ķīmijas katedra. *Padomju Students*. – Nr.1 (1976, 2.sept.), 2.lpp. : il.
276. Slaidiņš G. Izturību! Uzticību! : [saruna ar P.Stučkas LVU Ķīmijas fakultātes doc. G.Slaidiņu] / pierakst. J.Ģibietis. *Padomju Jaunatne*. – Nr.222 (1976, 12.nov.), 4.lpp.
277. Sondore Dz. Sadarbībā guvums abpusējs : [par Rostokas universitātes prof. H.Berges vieslekcijām LVU Ķīmijas fakultātē ; att. profesors sarunā ar doc. G.Slaidiņu u.c.] / A.Zekundes foto. – (Mūsu viesi). *Padomju Students*. – Nr.4 (1976, 7.okt.), 3.lpp. : il.

1977

278. Ģibietis J. Kāpēc smaržo vijolīte? : [par skolēnu, labāko jauno ķīmiķu sacensībām LVU Ķīmijas fakultātē 1976.g. dec. ; doc. G.Slaidiņa uzruna, apsveikums]. *Padomju Jaunatne*. – Nr.34 (1977, 18.febr.), 3.lpp.
279. Purviņš L. „Tenebra” salutē pionieriem : [par LVU Ķīmijas fakultātes vadības un studentu tikšanos ar skolēniem, konkursa dalībniekiem 1977.g. 14. maijā ; tekstā arī G.Slaidiņa pasākuma uzrunas atstāstījums]. *Pionieris*. – Nr.40 (1977, 20. maijs), 2.lpp. : il.

280. Uzticīgi jau trīspadsmīto reizi : [par LVU 13. Veselības dienu 1977.g. maijā ; minēts arī visu veselības dienu dalībnieks G.Slaidiņš]. – (Trīspadsmītajai – pienuņū vainags). *Padomju Students*. – Nr.33 (1977, 26. maijs), 2.lpp. : il.

1978

281. Lapaspuse vidusskolēniem. – Saturā: Jansons E. „Mācību plāns Ķīmijas fakultātē ...” ; Širants H. Kāds esi, jaunais? ; Kokorēvičs A. „Dzintara cikls” ; Drinks V. Mazā ķīmijas universitātē ; Supe A. Jau trīs mēnešus esam studenti ; Rozentāle D. „Argons” ir bijis un būs ; Prikulis A. Prakse Rostokā ; Kotāne I. Krāsainie svētki ; Ģibietis J. „Tenebra” – ceļš uz zinātni : [tekstā minēts arī G.Slaidiņš]. *Padomju Students*. – Nr.13 (1978, 14.dec.), 2.-3.lpp. : il.

1979

282. Brikmanis J. Ar lāpstu un cirvi – ķīmiķi : [par talku Gaujas nacionālajā parkā ; tekstā minēts arī G.Slaidiņš]. *Padomju Students*. – Nr.35 (1979, 21.jūn.), 3.lpp. : il.
283. Ķīmijas šķirkļu saraksta projekts : konsultanti : [J.Āboliņš, U.Alksnis, ķīm. zin. kand. G.Slaidiņš u.c.] / sast. G.Lediņa, E.Cielēna. Проект славяника химии : консультанты : [Я.Аболиньш, У.Алкснис, канд. хим. наук Г.Слайдыньш и др.] / сост. Г.Лединя, Э.Циелена. *Ķīmija. Latviešu padomju enciklopēdijas tematiskā šķirkļu saraksta projekts*. – Rīga : Zvaigzne, 1979. – 161.lpp. – Publicēts ar grīfu : „Ar rok raksta tiesībām”.
284. Ozoliņa I. LVU 15. veselības veicināšanas diena : [tekstā minēts arī veselības dienu veterāns G.Slaidiņš]. *Padomju Students*. – Nr.31 (1979, 15. maijs), 6.lpp. : il.

1980

285. Gerts O. Paula Valdena auditorijā : [par piemiņas plāksnes „Prof. P.Valdena auditorija” atklāšanu RPI Ķīmijas fakultātes vecajā ēkā pie 1. auditorijas 1980.g. 25. martā; minēts arī filmas ierosinātājs par P.Valdena nezūdošajām pēdām zinātnē doc. G.Slaidiņš]. *Cīņa*. – Nr.72 (1980, 26. marts), [1.] lpp.
286. Gunārs Slaidiņš : [ķīmiķis (1934-1980) : nekrologs]. – Paraksts: P.Stučkas Latvijas Valsts universitātē. *Rīgas Balss*. – Nr.166 (1980, 19.jūl.), 6.lpp.
287. „P.Stučkas Latvijas Valsts ...” : [par jauno, ar izcilību beigušo LVU Ķīmijas fakultātes absolventi M.Vītiņu ; tekstā minēts arī G.Slaidiņš kā viņas turpmāko zin. pētījumu vad.] / LATINFORM. *Padomju Jaunatne*. – Nr.127 (1980, 2.jūl.), 4.lpp. : il.

288. Šodien – Padomju jaunatnes diena : [par jauno LVU Ķīmijas fakultātes absolventi M.Vītiņu ; tekstā minēts arī G.Slaidiņš kā viņas turpmāko zin. pētījumu vad.] / LATINFORM. *Cīņa*. – Nr.150 (1980, 29.jūn.), [1.] lpp. : il.
289. Г.Я. Слайдиньш : [химик (1934-1980) : некролог]. – Подпись: Латв. гос. ун-т им. П.Стучки. *Ригас Балсс*. – N 166 (19 июля 1980), с.6.
290. Страдынь Я.П., Соловьев Ю.И. 125-летний юбилей Вильгельма Оствальда в ГДР : [также о почтении памяти В.Оствальда в Риге и предложению Г.Слайдиня о присвоении им. В.Оствальда одной из аудиторий старого здания ЛГУ (с.231)]. *Из истории естествознания и техники Прибалтики* / Акад. наук Латв. ССР, Сов. нац. об-ние истории и философии, естествознания и техники. – Рига : Зинатне, 1980. – Т.6, с.229-231.

1981

291. *Ielūgums : LVU 40. zinātniskās konferences elektroķīmijas sekcijas sēde vēltīta docenta Gunāra Slaidiņa piemiņai 1981. gada 17. februārī*. Programma: J.Stradiņš. Ievadvārdi ; U.Alksnis. G.Slaidiņš – Ķīmijas fakultātes un elektroķīmisko pētījumu fakultātē pamatlicējs.

* * *

292. Gerts O. Gunāru Slaidiņu neaizmirst : [par G.Slaidiņa piemiņai vēltīto LVU 40. zin. konf. elektroķīmijas sekcijas sēdi Ķīmijas fakultātē]. *Cīņa*. – Nr.40 (1981, 18.febr.), 4.lpp.
293. Страдынь Я., Алкснис У. Гунар Янович Слайдиньш : [1934-1980]. – Список работ Г.Я. Слайдиня: с.7-12 (82 назв.). *Оксидные электрохромные материалы : межвузовский сборник научных трудов / М-во высш. и сред. образования, Латв. гос. ун-т им. П.Стучки, НИИ физики твердого тела ; редкол.: А.Лусис (отв. ред.) ... [и др.]*. – Рига : Латв. гос. ун-т им. П.Стучки, 1981. – С.3-[12] : портр.

1982

294. Afanasjeva A. Par nākamajiem speciālistiem domājot : [par jauno ķīmiķu skolu LVU Ķīmijas fakultātē ; tekstā minēts arī G.Slaidiņš]. *Padomju Students*. – Nr.24 (1982, 4. marts), 3.lpp.
295. Alksnis U. Elektroķīmiķis Gunārs Slaidiņš : [1934-1980]. *Padomju Druva*. – Nr.145 (1982, 7.dec.), 3.lpp. : il.
296. Алкснис У. Я. Открытие памятной аудитории : [имени Г.Слайдиня (1934-1980)]. *Известия Академии наук Латвийской ССР. Серия химическая*. – N 4 (1982), с.503-504.

297. Страдынь Я., Алкснис У. Памяти Г. Я. Слайдина : [физико-химик (1934-1980)]. – Список науч. тр. Г.Слайдина: с.106-111. *Известия Академии наук Латвийской ССР. Серия химическая.* – N 1 (1982), с.104-111 : портр.

1983

298. Elektroķīmija : [minēts arī G.Slaidiņš]. *Latvijas Padomju enciklopēdija.* Rīga : Galvenā enciklopēdiju redakcija, 1983. – 3.sēj., 124.-125.lpp.
 299. Fizikālā ķīmija : [minēts arī G.Slaidiņš]. *Latvijas Padomju enciklopēdija.* – Rīga : Galvenā enciklopēdiju redakcija, 1983. – 3.sēj., 328.-329.lpp.

1984

300. *P. Stučkas LVU 43. zinātniskās konferences programma un ielūgums. Rīgā, 1984. gada 10.-17. februārī.* Elektroķīmijas sekcijas sēde docenta Gunāra Slaidiņa piemiņai 1984. gada 17. februārī. – Saturā: U.Alksnis. G.Slaidiņš – elektroķīmiķis un pedagogs.

* * *

301. Grundmanis M. Docenta Gunāra Slaidiņa piemiņai : [sakarā ar LVU Ķīmijas fakultātes 53. auditorijas nosaukšanu G.Slaidiņa vārdā, kā arī doc. 50. dz.d. veltītajiem pasākumiem]. *Padomju Druva.* – Nr.25 (1984, 28.febr.), 3.lpp.
 302. Ķīmijas fakultāte : [tekstā minēts arī G.Slaidiņš]. *Pēteru Stučkas Latvijas Valsts universitātei 60 gadi.* – Rīga : Avots, 1984. – 46.-48.lpp.
 303. Latvijas Valsts universitāte : [kā nozīmīgs zinātniski pētnieciskā darba veicējs ķīmijā minēts arī G.Slaidiņš (753.lpp.)]. *Latvijas Padomju enciklopēdija.* – Rīga : Galvenā enciklopēdiju redakcija, 1984. – 5₁ sēj., 752.-754.lpp. : il., tab.
 304. Stradiņš J. Ķīmija un farmācija : [fizikālā ķīmija (G.Slaidiņš, 470.lpp.) ; ķīmiķu vārdā nos. auditorijas (G.Slaidiņa, 473.lpp.)]. *Latvijas Padomju enciklopēdija.* – Rīga : Galvenā enciklopēdiju redakcija, 1984. – 5₂ sēj., 468.-473.lpp. : il.
 305. P. Stučkas Latvijas Valsts universitātes štata docētāju saraksts : (uz 1978. gada 1. novembri) : [Slaidiņš Gunārs Jāņa d., Ķīmijas fakultāte, Fizikālās ķīmijas katedra, doc., ķīm. zin. kand., fizikālās ķīmijas pasniedzējs, LVU no 1962.g.]. *Pēteru Stučkas Latvijas Valsts universitātei 60 gadi.* – Rīga : Avots, 1984. – 178.lpp.

1985

306. Alksnis U. LVU Ķīmijas fakultātei 20 gadi : [G.Slaidiņš minēts kā Ķīmijas fakultātes atjaunotājs LVU]. *Padomju Students.* – Nr.22 (1985, 14. marts), 2.lpp. : il.

307. Zaķis J. Alma Mater. Pētnieciskie aspekti : [tekstā minēts arī G.Slaidiņš]. – (Zinātne). *Dzimtenes Balss.* – Nr.39 (1985, 26.sept.), 4.lpp. : il.

1987

308. Алкснис У.Я., Восекалнс А.В. Возникновение и развитие химического факультета Латвийского Государственного университета им. П. Стучки и кафедры физической химии : [в тексте также о Г.Слайдинше]. *Проблемы развития науки и техники Прибалтики : тезисы докладов XV Прибалтийской конференции по истории науки и техники.* – Рига, Риж. политехн. ин-т, 1987. – Ч.1 : Проблемы истории Рижского политехнического института : развитие, подготовка кадров, научные исследования: памятники науки и техники, с.157-158.

1988

309. Vasilis A. Agronomis Jānis Slaidiņš : [par G.Slaidiņa tēvu, minēts arī G.Slaidiņš]. *Zeme un Tauta : latviešu agronomu biedrības žurnāls lauksaimniecības zinātnei, kultūrai un sabiedriskiem jautājumiem* (ASV). – Nr.32 (1988, rudens). – 49.lpp.

1989

310. Алкснис У.Я., Восекалнс А.В., Годе Г.К., Дрегерис Я.Я., Тиликс Ю.Е., Янсон Э.Ю. Химическому факультету ЛГУ им. П.Стучки 25 лет : [в тексте упомянут также Г.Слайдинь]. – Библиогр.: с.264-[266] (86 назв.). – Рез. на англ. яз. – (К 25-летию Химического факультета Латвийского государственного университета им. П. Стучки). *Известия Академии наук Латвийской ССР. Серия химическая.* – N 3 (1989), с.259-[266].

1990

311. *Latvijas Universitātes Ķīmijas fakultātei 25 gadi* : [prospekts] / Latvijas PSR Tautas izglītības ministrija, Latvijas Universitāte. Ķīmijas fakultāte ; E.Jansona red. – Rīga, 1990. – 72, [1] lpp. : il. (G.Slaidiņš minēts 5., 6., 8., 10, 32.lpp.).

* * *

312. Slaidiņš Gunārs. *Latvju enciklopēdija, 1962-1982, 1989.* – Rockville (ASV) : ALA Latviešu institūts, 1990. – 4.sēj., 352.lpp.

1991

313. Alksnis U. Ķīmiķis Gunārs Slaidiņš : (1934.-1980.). *Zinātnes Vēstnesis.* – Nr.9 (1991, jūl.), 3.lpp.

314. Alksnis U. LU Ķīmijas fakultātes izveidošanās : [arī par G.Slaidiņa lomu fakultātes tapšanā]. *Zinātnes Vēstnesis*. – Nr.9 (1991, jūl.), 2.lpp.
315. Ruplis A., Alksnis U. Fizikālās ķīmijas attīstība Latvijā pēckara gados : [tekstā minēts arī G.Slaidiņa darbības virziens]. *Vispasaules latviešu zinātnu kongress, Rīgā, 1991. gada 12.-17. jūlijā : Ķīmijas sekcija / Latvijas Zinātnieku savienība, Latvijas Ķīmiķu savienība*. – Rīga : Rīgas Tehniskā universitāte, 1991. – 123.-124.lpp.
316. Slaidiņš Gunārs. *Enciklopēdiskā vārdnīca*. – Rīga : Latvijas enciklopēdiju redakcija, 1991. – 2.sēj., 193.lpp.

1994

317. *Latvijas Universitātes Ķīmijas fakultāte lūdz Jūs piedalīties doc. Gunāra Slaidiņa 60 gadu piemiņas lasījumos. 1994. gada 17. februārī*. – Saturā: J.Drēģeris. Ievadvārds ; U.Alksnis. Gunāra Slaidiņa dzīve un darbs ; E.Jansons. Gunārs Slaidiņš, LU Ķīmijas fakultātes dibinātājs ; Atmiņu stāstījumi.

* * *

318. Alksnis U. Gunāru Slaidiņu (1934-1980) atceroties. – (Ķīmijas vēsture). *Vispārējā Izglītība. Ķīmija*. – Nr.1 (1994, 10. marts), 2.lpp.
319. Alksnis U., Drēģeris J., Gode H., Jansons E., Kaļķis V., Vosekalns A. Ķīmijas fakultāte : Fizikālās ķīmijas katedra : [arī par doc. G.Slaidiņa ieguldījumu fakultātes izveidošanā, katedras vadīšanā]. *Latvijas Universitātei 75*. – Rīga : Latvijas Universitāte, 1994. – 181.-186., 193.-195.lpp. : il.
320. Stradiņš J., Varslavāns A., Porietis J., Ondzule I., Cēbere Dz.. Latvijas Universitātes svarīgāko notikumu hronika (1940-1993) : [1964. gads – 1.sept. LVU no jauna izveidota Ķīmijas fakultāte (dekāns – doc. G.Slaidiņš)]. *Latvijas Universitātei 75*. – Rīga : Latvijas Universitāte, 1994. – 80.lpp.
321. Vosekalns A. Docentam Uldim Alksnim – 60 : [tekstā arī par sadarbību ar G.Slaidiņu]. *Latvijas Ķīmijas Žurnāls*. – Nr.4 (1994), [502.] lpp.

1997

322. Alksnis U. Mūsu fakultāte : [tekstā arī par G.Slaidiņu]. – (Vēsturisks atskats). *Ķīmiķu Avīze*. – Nr.1 (1997, maijs), 3.-4.lpp.
323. Takeris S. Atskats Ķīmiķu dienu vēsturē : [tekstā arī par G.Slaidiņu]. – (Ķīmiķu dienām 30). *Ķīmiķu Avīze*. – Nr.1 (1997, maijs), 2.-3.lpp.

1998

- 323.a *Profesors Juris Tīliks: biobibliogrāfiskais rādītājs / LU b-ka ; sast. G.Treide*. – Rīga : Latvijas Universitāte, 1998. – 99 lpp. : ģīm. (LU zinātnieki). (G.Slaidiņš minēts 7., 10., 14.lpp. un Nr.21, 79, 310).

1999

324. Alksnis U., Grosvalds I. LU (LVU) Ķīmijas katedra un Ķīmijas fakultāte no 1958. gada : [tekstā minēts arī atjaunotās LVU Ķīmijas fakultātes pirmais dekāns G.Slaidiņš]. *Latvijas Universitātei 80 : konferences referātu tēzes / Latvijas Universitāte*. – Rīga, 1999. – 65.lpp.

2001

325. Kas ir Fizikālās ķīmijas katedra? : [arī par bijušo katedras vad. G.Slaidiņu]. *Ķīmiķu Avīze*. – (Speciālizlaidums FĶK-35). – Nr.9 (2001, nov.), 2.-4.lpp. : ģīm.
326. Kleperis J., Vaivars G., Lūsis A. Latviešu pētījumi par ūdeņradi metālos : no Fr. Gulbja līdz mūsdienām : [tekstā minēts G.Slaidiņš kā pētījumu aizsācējs LU Ķīmijas fakultātē] – (Zinātnes un tehnikas vēsture). *II Pasaules latviešu zinātnieku kongress, Rīga, 2001. gada 14.-15. augusts: tēžu krājums = 2nd World Congress of Latvian scientists, Riga, 14-15 August, 2001: congress proceedings*. – Rīga: Latvijas Zinātnu akadēmija, 2001. – 611.lpp. + CD.
327. Rusmanis S. Viņi dzimuši Drustos : [par sabiedriskajiem un politiskajiem darbiniekiem Cēsu rajonā ; arī par G.Slaidiņu]. *Druva*. – (Piel. «Novadnieks» ; 16). – Nr.28 (2001, 20.febr.), 3.lpp.

2003

328. Fizikālā ķīmija : [tekstā minēts arī G.Slaidiņš]. *Latvijas enciklopēdija*. – Rīga, V.Belokoņa izd., 2003. – 2.sēj., 505.lpp.
329. Slaidiņš Gunārs. *Vidusvidzemnieku biogrāfiskā vārdnīca : 1630 personālijas / V.Tooms*. – Cēsis : Harmonija, 2003. – 317.lpp. – Pieejams arī elektroniskais resurss : <http://www.letonika.lv/groups/default.aspx?g=1> ; (Letonika.lv. Enciklopēdijas – Vidusvidzemnieku biogrāfiskā vārdnīca . . .).

2004

330. *Ķīmiķu simfonija (1953.-1958.g. studentu dzīves pieraksti)* : [grāmata par G.Slaidiņa studiju kursu] / sast. J.Freimanis. – Rīga : Norden AB, 2004. – 248 lpp. : il. (G.Slaidiņš minēts: 38., 91., 93.-94., 97., 103., 112., 138., 152., 198., 180., 230. lpp. ; 15., 29., 31., 34., 35., 43., 112. att.).

331. *Latvijas Universitātes Ķīmijas fakultātei 40.* – Rīga : LU Akadēmiskais apg., 2004. – 88 lpp. : il.
(G.Slaidiņš minēts: 7., 8., 12., 16., 31., 32., 48., 49., 63., 68., 69.lpp.).

* * *

332. Alksnis U. Atmiņas par Gunāru Slaidiņu. *Latvijas Universitātes Ķīmijas fakultātei 40.* – Rīga : LU Akadēmiskais apg., 2004. – 56.-59.lpp.
333. Tooms V. Jubilāri februārī : [par ievērojamiem cilvēkiem Cēsu rajonā ; arī par G.Slaidiņu]. *Druva.* - (Piel. «Novadnieks» ; 51). – Nr.26 (2004, 17.febr.), 4.lpp.

2005

334. Ķīmija : [tekstā minēts arī G.Slaidiņš]. *Latvijas enciklopēdija.* – Rīga : V.Belokoņa izd., 2005. – 3.sēj., 612.-613.lpp.

2008

335. Personu rādītājs : [minēts arī G.Slaidiņš (1934-1980), fizikālķīmiķis, ķīm. zin. kand.]. *Latvijas valsts 90 gadu / teksta aut., sast. P.Apinis.* – Rīga : Medicīnas apg., 2008. – 236.lpp. – Pieejams arī elektroniskais resurss: <http://www.apinis.lv/books/LV%2090%20WEB/Beigas.pdf>.

2009

336. *Docents Dr.chem. Uldis Alksnis : biobibliogrāfija = Docent, Dr.chem. Uldis Alksnis : biobibliography / Latvijas Ķīmijas vēstures muzejs ; sast. I.Grosvalds.* – Rīga : RTU izd., 2009. – 49 lpp. : il.
(G.Slaidiņš minēts 7.-11.lpp. un Nr.30, 40, (109), (119), (184)).

* * *

337. Slaidiņš Gunārs. *Latvijas enciklopēdija.* – Rīga : V.Belokoņa izd., 2009. – 5.sēj., 236.lpp. : ģīm.

2010

338. Zellis K. Vēsture „no apakšas” : neformālā dzīve : „pareizā” uzvedība : [tekstā minēti Vēstures fakultātes dekāns A.Varšlavāns un Ķīmijas fakultātes dekāns G.Slaidiņš kā LVU Aristoteļa svētku iedibinātāji (344.lpp.)]. *Latvijas Universitātes Vēstures un filozofijas fakultātes vēsture padomju laikā : personības, struktūras, idejas (1944-1991) / J.Keruss, I.Lipša, I.Runce, K.Zellis.* – Rīga : LU Akadēmiskais apg., 2010. – 339.-344.lpp.
T. p. 2.izd.: Rīga : LU Akadēmiskais apg., 2011. – 339.-344.lpp.

2012

339. Ar ūdeņraža tehnoloģijām saistīti pētnieki un inženieri Latvijā [Elektroniskais resurss] : [minēts arī G.Slaidiņš]. – (H₂ pētnieki, zinātnieki Latvijā). – Tiešsaistes pakalpojums. – Rīga : Latvijas Ūdeņraža asociācija, 2012. – Pieejams: <http://www.h2lv.eu/sample-page/h2-petnieki-zinatnieki-latvija/>. – Resurss aprakstīts 2016.g. 20. maijā.
340. Kleperis J., Grinberga L. Ūdeņradis, ūdeņraža enerģētikas materiālu un ierīču pētījumi LU Cietvielu fizikas institūtā [Elektroniskais resurss] : [inform. arī par G.Slaidiņa pētījumiem 20.gs. 60. gados]. – Rīga : [Latvijas Ūdeņraža asociācija], 2012. – Pieejams: http://www.rea.riga.lv/files/REA_konference_20-03-2013_RD_Janis_Kleperis.pdf. – Resurss aprakstīts 2016.g. 20. maijā.

2014

341. Absolventu atmiņas un studentu dzīves ainas. *Latvijas Universitātes Ķīmijas fakultātei 50.* – Rīga : LU Akadēmiskais apg., 2014. – 285.-342.lpp.: il.
G.Slaidiņš minēts:
Kalniņa A., Zekunde A. Ķīmiķu dienas laiku lokos : [par G.Slaidiņu 286., 292.lpp.]. – 286.-296.lpp.: il.
Kūka M. Par dekānu docentu Gunāru Slaidiņu. – 297.lpp.
Auziņa V. Par ansambli „Argentum” : [par G.Slaidiņu 299.lpp.]. – 298.-299.lpp.
Ābele I. Par ķīmijas fakultāti. – 312.-313.lpp.
Trapencieris P. Par ķīmijas fakultāti un jaunajiem ķīmiķiem OSI : [par G.Slaidiņu 319.lpp.]. – 319.-321.lpp.
342. Actiņš A., Kalniņa A. Fizikālās ķīmijas katedra. *Latvijas Universitātes Ķīmijas fakultātei 50.* – Rīga : LU Akadēmiskais apg., 2014. – 136.-150.lpp. : diagr., il.
343. Alksnis U., Prikulis A. Latvijas Valsts universitātes Ķīmijas katedra. – Bibliogr.: 29.lpp. (29 nos.). *Latvijas Universitātes Ķīmijas fakultātei 50.* – Rīga : LU Akadēmiskais apg., 2014. – 27.-29.lpp. : il.
344. Kalniņa A. Docents Gunārs Slaidiņš un viņa elektroķīmijas skola. *Latvijas Universitātes Ķīmijas fakultātei 50.* – Rīga : LU Akadēmiskais apg., 2014. – 273.-276. lpp. : il.
345. Kalniņa A. Studiju gadi Ķīmijas katedrā. – Bibliogr.: 38.lpp. (5 nos.). *Latvijas Universitātes Ķīmijas fakultātei 50.* – Rīga : LU Akadēmiskais apg., 2014. – 30.-38.lpp. : il.
346. Prikšāne A., Prikulis A., Alksnis U. Latvijas Valsts universitātes Ķīmijas fakultāte no 1964. gada līdz 1990. gadam. – Bibliogr.: 62.lpp (3 nos.). *Latvijas Universitātes Ķīmijas fakultātei 50.* – Rīga : LU Akadēmiskais apg., 2014. – 40.-62.lpp. : il., tab.

2015

347. Dekānu galerija : Ķīmijas fakultātes dekāni [Elektroniskais resurss] : docents Gunārs Slaidiņš Ķīmijas fakultātes dekāns no 1964. līdz 1969. gadam. – Tiešsaistes pakalpojums. – Rīga : LU, 2015. – Pieejams: <http://www.lu.lv/kf/par/dekani/>. – Resurss aprakstīts 2016.g. 20. maijā.
348. Fakultātes vēsture [Elektroniskais resurss] : [arī par atjaunotās LVU Ķīmijas fakultātes pirmo dekānu G.Slaidiņu]. – Tiešsaistes pakalpojums. – Rīga: Kolba.lv, 2015. – Pieejams: <http://kolba.lv/kimijas-fakultate/fakultates-vesture/>. – Resurss aprakstīts 2016.g. 20. maijā.
349. Kalniņa A., Horoško J. Izcila zinātnieka piemiņai iedēsta ozolu pie LU Dabaszinātņu akadēmiskā centra [Elektroniskais resurss] : [2015.g. 27. maijā LU Ķīmijas fakultātes dibinātājam 1964.g., ievērojamam zinātniekam un izgudrotājam G.Slaidiņam]. – Tiešsaistes pakalpojums. – Rīga : LU, 2015. – Pieejams: <http://www.lu.lv/zinas/t/33967/> ; <http://www.kimijas-sk.lv/index.php/notikumi/item/662-izcila-zinatnieka-piemina-i-edesta-ozolu-pie-lu-dabaszinatnu-akademiska-centra>. – Resurss aprakstīts 2016.g. 20. maijā.
350. Latvijas Universitātes Bioloģijas fakultāte : Biologu dekāni un viņu darbi [Elektroniskais resurss] : Bioloģijas fakultāte : [inform. arī par jaunas – Ķīmijas fakultātes izveidošanos ; organizators G.Slaidiņš]. – Tiešsaistes pakalpojums. – Rīga : LU, 2015. – Pieejams: <http://priede.bf.lu.lv/parbf/vesture/dekani.shtml>. – Resurss aprakstīts 2016.g. 20. maijā.
351. Latvijas Universitātes Ķīmijas fakultāte [Elektroniskais resurss] : Dekāni : Gunārs Slaidiņš (no 1964. līdz 1969. gadam). – Tiešsaistes pakalpojums. – [S.l.] : Wikimedia Found, inc., 2015. – Pieejams: <https://lv.wikipedia.org/wiki/>. – Resurss aprakstīts 2016.g. 20. maijā.

2016

352. Kleperis J. Ūdeņradis ir visur, arī LU Cietvielu fizikas institūtā : [tekstā minēts arī G.Slaidiņa pētījumu virziens]. – Bibliogr. piez. parindēs: (8 nos.). *Enerģija un Pasaule*. – Nr.3 (2016, jūn./jūl.), 58.-61.lpp. : il.
353. Viņu dzīve saistīta ar Drustu pagastu [Elektroniskais resurss] : [arī Gunārs Slaidiņš]. – (Raunas novads). – Tiešsaistes pakalpojums. – Rauna : Raunas novads, 2016. – Pieejams: <http://www.rauna.lv/muzejs/drustu-novadpetniecibas-muzejs/vinu-dzive-saistita-ar-drustu-pagastu>. – Resurss aprakstīts 2016.g. 20. maijā.

Personu rādītājs

Skaitļi pēc uzvārda norāda attiecīgā darba bibliogrāfiskā apraksta numuru, skaitļi iekavās – darbus par minēto personu.

Actiņš A.	115, 120, 125, 131, 137, 145, 148, 153, 230, 231, 232, 342
Afanasjeva A.	294
Alksnis U.	68, 116, 117, 135, 139, 283, 291, 295, 300, 306, 313, 314, 315, 317, 318, 319, (321), 322, 324, 332, (336), 343, 346
Ansone I.	154
Apinis P.	335
Apsītis A.	243
Aristotelis	(195), (338)
Auziņa V.	341
Ābele I.	341
Āboliņš J.	(283)
Balode L.	117
Berge H.	(277)
Brikmanis J.	282
Centneršvērs M.	(191)
Cēbere Dz.	320
Cielēna E.	283
Čakste J.	114, 118, 121, 126, 132, 136, 146, 147, 155, (205)
Damaskins B.	(189), (262)
Drēģeris J.	317, 319
Drinks V.	281
Dzelme J.	137
Freimanis J.	330
Gaitniece I.	139, 150
Gedrovics J.	261, 262, 269
Gerts O.	285, 292
Gode H.	(179), (196), (211), 319
Grīnberga L.	340
Grosvalds I.	324, 336
Grundmanis M.	301

Gulbis F.	(326)
Ģibietis J.	276, 278, 281
Hains N.	265
Hillers S.	(197)
Horoško J.	349
Hruščovs N.	173
Jansons E.	281, 311, 317, 319
Joksta E.	255
Kaksis Ā.	147, 169, 170
Kalniņa A.	122, 127, 137, 148, 171, 341, 342, 344, 345, 349
Kaļķis V.	319
Kauliņš J.	195
Kemula V.	(180)
Keruss J.	338
Kindzule V.	119, 128
Kleperis J.	326, 340, 352
Kļaviņa S.	149
Kokorēvičs A.	281
Kotāne I.	281
Krastiņš J.	145
Kreituss I.	119, 128
Krisbergs V.	249
Kronberga V.	253
Kūka M.	341
Lapa H.	195
Lapiņa I.	267
Lediņa G.	283
Lesiņa A.	268
Lidere Dz.	246
Liepa V.	269
Linaberga S.	269
Lipša I.	338
Lukovcevs P.	105, (180)
Lukovtsev P.D.	4
Lūsis A.	326
Mikitanova Dz.	195
Mille A.	187

Neimanis Ē.	(209)
Ondzule I.	320
Ozoliņa I.	284
Piruška A.	195
Porietis J.	256, 320
Priekšāne A.	346
Prikulis A.	281, 343, 346
Purviņš L.	279
Rozentāle D.	281
Runce I.	338
Ruplis A.	315
Rusmanis S.	327
Skrīvelis J.	251
Slaidiņš J.	(309)
Sondore Dz.	270, 271, 277
Spricis A.	129, 138, 143, 149, 156, 159, 162, 165
Stradiņš J.	(215), 291, 304, 320
Strēlnieks J.	274
Supe A.	281
Svars E.	145, 172
Širants H.	195, 266, 281
Takeris S.	139, 150, 163, 323
Tiltiņa A.	148
Tiliks J.	119, 230, 231, 232, (323.a)
Tooms V.	329, 333
Trapencieris P.	341
Treimane M.	257
Trusovs S.	230, 231, 232
Ukše J.	(204), (274)
Vaivars G.	326
Valbis J.	(257)
Valdens P.	(285)
Varlavāns A.	320, (338)
Vasilis A.	309
Vītiņa I.	230, 231, 232
Vītiņa M.	(287), (288)
Vosekalns A.	151, 157, 319, 321

Zaķis J.	307
Zalpētere M.	267
Zaļoksnis J.	124, 130, 133, 140, 144, 152, (205), (271)
Zekunde A.	158, 164, 166, 277, 341
Zellis K.	338
Абеле И.Я.	93
Аболиньш Я.	(288)
Алкснис У.Я.	11, 12, 13, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 29, 34, 39, 41, 67, 84, 90, 107, 108, 109, 142, 220, 221, 234, (283), 293, 296, 297, 308, 310
Андреев В.Н.	88
Ансоне И.К.	37, 42, 69
Ацтиньш А.Я.	33, 35, 36, 43, 44, 45, 46, 54, 70, 71, 72, 82, 96, 110, 120, 134, 141
Багоцкая И.А.	220
Багоцкий В.С.	23, 30, 36, 38, 40, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 54, 76, 77, 216, 217, 218, 219, 234
Балоде Л.Ю.	30, 33, 134
Берзиня И.	11
Блумс А.Я.	235–239
Бриедис В.М.	55, 73, 97, 98, 99, 100, 101
Брунерс Р.У.	83
Букун Н.Г.	59
Ванаг Г.Я.	263
Витиня М.А.	86
Восекалнс А.В.	56, 57, 58, 61, 74, 83, 88, 228, 229, 308, 310
Гайтниеце И.У.	39, 67, 142
Гедровиц Я.Я.	19, 84, 108
Годе Г.К.	240, 310
Графов Б.М.	52, 65, 66, 96
Григорьев В.П.	29
Дзелме Ю.Р.	35, 39, 85, 93, 141
Диндуне А.	11
Дрегерис Я.Я.	310
Евланова Т.В.	85

Зальокснис (Залёкснис) Я.И.	33, 46, 47, 48, 51, 62, 76, 77, 91, 92, 124, 134, 216, 217
Здановска А.Х.	44
Зекунде А.А.	45, 59, 70, 86, 225, 226
Иевиньш А.Ф.	(238)
Кадек В.М.	216, 227
Казаринов В.Е.	88
Каксе В.Я.	103
Каксис А.З.	38, 50, 88, 169, 228, 229
Калнинь (Калниня) А.Я.	25, 35, 70, 72, 111, 122, 141
Кибаре С.К.	13, 16, 34
Киндзуле В.Я.	26, 31, 112
Кичеев А.Г.	72
Клеперис Я.Я.	94, 95
Коровин Н.В.	72, 216
Корольков Н.М.	235–239
Краст Х.Б.	222
Крейтус И.В.	26, 75
Круглов Г.А.	66
Кузмани М.А.	58
Легздиня В.Я.	75
Лединя Г.	283
Лежнев Н.Н.	53
Лисенко В.С.	70, 72
Локенбах А.К.	218
Луковцев П.Д.	3, 5, 6, 8, 9, 10, 14, 16, 17, 19, 21, 22, 25, 27, 28, 105, 106, 110, 111, 113, 220, 221
Лусис А.Р.	87, 94, 241, 293
Май Л.А.	225
Маргынченко Г.П.	52, 66
Михайлова М.А.	225
Мягков Н.П.	220
Озолинь Я.И.	1
Озолиня Б.О.	41
Оствальд В.	(290)
Петрий О.А.	218, 222

Плесков Ю.В.	37, 42
Почепцова Т.Я.	89, 103
Прищепа Ю.А.	37
Пурвина З.В.	94, 95
Пурин Б.А.	228, 229
Ротенберг З.А.	37, 42, 69
Рубене М.	107
Рунце А.В.	31
Силинь А.	241
Слока И.П.	17, 89, 107
Соколов Л.А.	52, 65, 66, 96
Сокольский Д.В.	30
Соловьев Ю.И.	290
Сприцис А.А.	32, 52, 55, 63, 64, 65, 66, 73, 78, 79, 89, 93, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 103, 160, 222, 223
Страдынь Я.П.	18, 40, 224, 227, 264, 290, 293, 297
Такерис С.Я.	20, 21, 22, 39, 41, 67, 85, 90, 94, 95, 102, 109, 142, 161, 224, 227
Тарасевич М.Р.	30
Тиликс (Тилик) Ю.Е.	26, 75, 103, 112, 310
Троицкая Н.В.	240
Укше Е.А.	225, 226, 227, 228
Федосеев А.Д.	1
Филатова Т.А.	22, 228
Фрейдфельд Э.Ж.	1
Центнершвер М.	(194)
Циелена Э.	283
Чаксте Я.Э.	27, 28, 30, 33, 38, 40, 49, 50, 52, 113, 121, 134, 218, 219
Шимшелевич Я.Б.	30, 33, 134
Штейнберг Г.В.	30
Эйдман В.И.	89, 103
Янсон Э.Ю.	310

SATURS

Docenta Gunāra Slaidiņa mūža gājums	5
Life and Work of Assistant Professor Gunārs Slaidiņš	9
Gunāra Slaidiņa dzīve un darbs fotoattēlos	14
Gunārs Slaidiņš audzēkņu un laikabiedru atmiņās	54
Docents Uldis Alksnis	54
Profesors Jānis Stradiņš	56
Profesors Edgars Jansons	60
Anita Kalniņa	62
Andris Actiņš	64
Māra Kūka	65
Andris Spricis	66
Ilze Ansonē	67
Indra Ābele	69
Guntars Vaivars	70
Docents Gunārs Slaidiņš un viņa elektroķīmijas skola	71
Gunāra Slaidiņa piemiņas liecības fotoattēlos	78
Docenta Gunāra Slaidiņa bibliogrāfija	90
Docenta Gunāra Slaidiņa zinātniskie raksti	90
G. Slaidiņa autorapliecības, racionalizācijas priekšlikumi, izgudrojumi	104
Referāti Latvijas Valsts universitātes un citās zinātniskās konferencēs	105
G. Slaidiņa zinātniski populārie un zinātniski informatīvie raksti	112
Doc. G. Slaidiņa vadītās ķīmijas zinātņu kandidāta disertācijas	116
Doc. G. Slaidiņa rediģētie darbi	119
Raksti par G. Slaidiņu, intervijas, minēts periodikā un citos izdevumos	120
Personu rādītājs	133

Docents Gunārs Slaidiņš, 2016

LU Akadēmiskais apgāds
Baznīcas iela 5, Rīga, LV-1010
Tālrunis 67034535

Iespiests SIA «Latgales druka»